

สื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม กับการนำเสนอชีวิตจริง

จากการศึกษากระบวนการนำเสนอลักษณะชีวิตจริงของสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม ทำให้เข้าใจขั้นตอนการคัดเลือกเนื้อหาโดยสื่อมวลชน เมื่อจดหมายที่ส่งมาผ่านขั้นตอนการคัดเลือกจากสื่อมวลชนแล้ว สิ่งที่น่าศึกษาต่อมาคือ ชีวิตจริงจากจดหมายที่นำเสนอมีรูปแบบและเนื้อหาอย่างไร

รูปแบบที่นำเสนอในแต่ละสื่อจะแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของสื่อไม่เหมือนกัน รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ และนิตยสาร ก็จะมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามลักษณะรายการ และลักษณะหนังสือ รูปแบบเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดว่าควรจะมีวิธีการนำเสนออย่างไรซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป ในแง่ของเนื้อหาที่นำเสนอแม้ว่าสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม จะแยกเป็นรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ และนิตยสาร แต่ทว่าทีมงานที่จัดทำรายการและจัดทำหนังสือเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยมีคุณดำรง พุฒตาลเป็นแกนหลัก อีกทั้งแหล่งข้อมูลก็นำมาใช้ในการนำเสนอ ลักษณะชีวิตจริงของทั้ง 3 สื่อได้มาจากแหล่งเดียวกัน คือ จดหมายที่ผู้เขียนทางบ้านส่งมา เมื่อข้อมูลมาจากแหล่งเดียวกันเช่นนี้ ก็เป็นธรรมดาที่เนื้อหาชีวิตในทั้ง 3 สื่อจะต้องมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันซึ่งจะอธิบายในรายละเอียดต่อไป

ในบทนี้ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ช่วงคือ ช่วงแรก เป็นรูปแบบและวิธีการนำเสนอชีวิตจริงในสื่อมวลชน คู่สร้าง คู่สม และช่วงที่สอง เป็นลักษณะเนื้อหาชีวิตจริงที่นำเสนอในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม ดังต่อไปนี้

รูปแบบและวิธีการนำเสนอชีวิตจริงในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม

รูปแบบและวิธีการนำเสนอชีวิตจริงในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมสามารถแยกอธิบายได้เป็น 3 สื่อดังต่อไปนี้คือ

สื่อโทรทัศน์ ได้แก่ รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สม

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2519 - พ.ศ. 2532 รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมได้มีการพัฒนา รูปแบบรายการมาโดยตลอด ในระยะแรกนั้น

...คู่ที่มาร่วมรายการก็มี 4 คู่ เชิญมาแนะนำให้คนรู้จักเล่าประวัติพอสมควร แล้ว การตั้งคำถามครั้งแรกก็จะตั้งคำถามผู้ชายก่อนหรือผู้หญิงก่อนก็ได้ บางครั้งอาจจะตั้งคำถามผู้หญิงก่อน บางครั้งตั้งคำถามผู้ชายก่อน และระหว่างที่ตั้งคำถามผู้ชายก่อนจะเอาผู้หญิงไปซ่อนไว้ ไม่ให้ได้ยินว่าเราถามอะไรเขา เช่นคำถามอาจจะถามว่าสมมุติถามผู้หญิงก่อนเอาผู้ชายไปซ่อน ก็อาจจะถามว่าสามีคุณ ผักที่สามีคุณชอบรับประทานมากที่สุดอะไรยังงี้ คำถามที่ถามแต่ละคนจะไม่เหมือนกันเลย ไม่มีคำถามซ้ำกันเลย จะถามคำถามที่แตกต่างกันออกไปแล้วก็พักโฆษณา หลังโฆษณาแล้วก็จะเอากรรขามาบังคับห้ามสามีพูดกับภรรยาจะควบคุมโดยใกล้ชิดเลย เพื่อไม่ให้เขาบอกกันว่า เมื่อที่เราถามอะไรบ้าง และ ไม่ให้เขานัดคำตอบกัน เสร็จแล้วก็ถามคำถามเดิมที่ถามสามี ภรรยาก็จะตอบซึ่งอาจจะตอบตรงกัน หรือตอบไม่ตรงกัน ถ้าตอบตรงกันก็ได้คะแนน ถ้าตอบไม่ตรงกันก็ได้คะแนน แต่ถ้าตอบไม่ตรงกันนี้มันจะสนุกคนดูจะชอบ ตอบตรงกันก็ยิ่งงั้นงั้นงั้น แต่จะได้คะแนน คราวนี้ก็สลับกันบ้าง เอาฝ่ายที่เดินออกแล้วมานั่งตอบคำถามเราอีก พอคำถามเราถามครบก็เอาฝ่ายที่ไปแอบไว้มานั่งคู่กันอีก แล้วก็ถามคำถามเดิมถ้าตอบตรงกันก็ได้คะแนน ตอบไม่ตรงกันก็ได้คะแนน จบ ใครได้คะแนนสูงที่สุดก็ได้รางวัลไป...

(ดำรง นพตทาล, สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2534)

กล่าวโดยสรุปรูปแบบรายการในระยะแรกจะเชิญคู่สามีภรรยา 4 คู่ ถามคำถามคู่ละ 10 คำถามโดยช่วงแรกถามสามี 5 คำถาม ถามภรรยาคำถามเดียวกัน 5 คำถาม ช่วงที่สองถามสามี 5 คำถาม ถามภรรยาคำถามเดียวกัน 5 คำถาม ถ้าคู่ไหนตอบคำถามตรงกันมากที่สุดก็ได้คะแนน เป็นการตอบปัญหาชิงรางวัล

ต่อมาเมื่อรัฐบาลมีนโยบายประหยัดไฟฟ้า และกำหนดเวลาออกอากาศรายการโทรทัศน์ถึงเที่ยงคืน รายการคู่สร้าง คู่สมจึงได้เปลี่ยนแปลงเวลาออกอากาศจาก 21.45 น.

ถึงตี 1 หรือ ตี 2 ไม่มีกำหนด มาเป็น เวลา 23.00 น. ถึง 24.00 น. เมื่อเวลาออก อากาศมีน้อยลง ก็มีผลให้ต้องลดคู่ที่มาร่วมรายการจากเดิม 4 คู่เหลือ 3 คู่ และคำถามก็ต้อง ลดลงตามไปด้วยกล่าวคือเหลือเพียง 8 คำถามต่อคู่ อย่างไรก็ตามรูปแบบรายการยังคงลักษณะ เดิม

ประมาณปี พ.ศ. 2527 รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมได้เปลี่ยนรูปแบบอีกครั้งหนึ่ง กล่าวคือ มีผู้ร่วมรายการเพียง 2 คู่ ในตอนต้นจะแนะนำทีละคู่ จากนั้นนำภรรยาไปไว้อีกห้อง หนึ่งแล้วถามคำถามสามี 3 คำถาม แล้วให้ภรรยากลับมานั่งคู่ ถามคำถามเดียวกับที่ถามสามี ต่อมานำสามีไปไว้อีกห้องหนึ่ง แล้วถามภรรยา 3 คำถาม ให้สามีมานั่งคู่ แล้วถามคำถามเดิม ในตอนท้ายรายการจะมีการมอบรางวัล รายการในช่วงนี้จะไม่มีชิงรางวัลทั้งนี้เพราะ การ แข่งขันเป็นการพนันอย่างหนึ่งต้องขออนุญาตจากกรมตำรวจ รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจึง เปลี่ยนรูปแบบจากการแข่งขันชิงรางวัล เป็นการถามปัญหาและมอบรางวัลในตอนท้ายรายการ

เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2528 รายการคู่สร้าง คู่สมเริ่มเปลี่ยนจากการถามคำถาม เป็นการสนทนาพูดคุย โดยมีผู้ร่วมรายการ 2 คู่ นั่งคุยทีละคู่ ตอนแรกคุยกับภรรยา ก่อนและต่อ มาให้สามีมานั่งคู่ และคุยกันทั้งสามีภรรยา จากนั้นก็มอบรางวัล

เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2528 มีการเปลี่ยนรูปแบบใหม่อีกครั้งหนึ่งคือมีผู้ร่วมรายการ ทั้งหมด 3 คู่ นั่งคุยกันทีละคู่ ในตอนท้ายรายการให้สามีและภรรยานั่งกันคนละห้อง คุณดำรง ตั้งคำถามถามภรรยา ให้ภรรยาเขียนคำตอบให้ผู้ช่วยดำเนินรายการอีกท่านหนึ่งตอนแรกเป็น คุณ สันติ อิมใจจิตต์ ต่อมาก็เปลี่ยนเป็นคุณ สาสิณี ปันยารชุน ผู้ช่วยดำเนินรายการจะอ่านคำ ตอบของภรรยา สามีที่นั่งอยู่อีกห้องหนึ่งจะคอยฟังคำตอบ เมื่อถามครบ 3 ข้อแล้ว ให้สามี เลือกว่าภรรยาของตนนั่งอยู่หมายเลขอะไร เมื่อเลือกเสร็จแล้วคุณดำรงจะพาสามีมาหา ภรรยาอีกห้องหนึ่ง และมอบรางวัลตอนท้ายรายการ

คำถามที่ในช่วงท้ายนี้จะเป็นคำถามทั่วไปไม่เหมือนคำถามที่ถามในช่วงต้นรายการซึ่ง เป็นคำถามเกี่ยวกับชีวิตของแต่ละคู่

คำถามในช่วงทำรายการจะมีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. แปรงสีฟันที่ภรรยาใช้ยู่สีอะไร
2. น้ำหนักตัวภรรยาก็กี่โลกรัม
3. ภรรยาชอบนอนท่าใดมากที่สุด
4. ขนมหวานที่ลูกคนโตชอบทานมากที่สุดคืออะไร
5. ที่บ้านใช้สบู่ยี่ห้ออะไร

การตั้งประเด็นคำถามดังกล่าวเป็นการถามเรื่องส่วนตัวและเรื่องที่เป็นความลับในครอบครัว ทำให้เรื่องที่น่าเสนอเป็นสิ่งที่มีความหายาก เพราะคนไม่ค่อยเปิดเผยกัน ปัญหาประเภทนี้จะดึงดูดความสนใจผู้ชม และ ช่วยตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น

เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2529 รูปแบบรายการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งคือมีผู้ร่วมรายการ 2 คู่ นั่งสนทนาพูดคุยกันทีละคู่ โดยมีการตอบจดหมายของอาจารย์ชาติ อนุเจียรคั้น รายการ ในตอนทำรายการจะมอบรางวัลให้ทั้งสองคู่

เดือนกันยายน พ.ศ. 2529 รูปแบบรายการคงเดิมแต่มีการแทรกข้อคิดเกี่ยวกับการแต่งงานโดยคุณ ดำรง พุฒตาล

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2529 มีผู้ร่วมรายการ 2 คู่ นั่งสนทนาพูดคุยกันทีละคู่และมอบรางวัลในตอนทำรายการ

เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531 รูปแบบรายการเหมือนเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2528

เดือนมีนาคม พ.ศ. 2531 มีผู้ร่วมรายการ 3 คู่ พูดคุยกันทีละคู่ และมอบรางวัล

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2531 - พฤษภาคม พ.ศ. 2532 มีผู้ร่วมรายการ 2 คู่ พูดคุยกันทีละคู่และมอบรางวัล

จากพัฒนาการของรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมดังกล่าวข้างต้น ทำให้มองเห็นรูปแบบและวิธีการนำเสนอที่สำคัญ 3 แบบคือ

1. **เกมส์โชว์** คือ รูปแบบเกมหรือการตอบปัญหา (Quiz Programme) เป็นรายการวิทยุโทรทัศน์ที่จัดให้มีการแข่งขันระหว่างคนหรือกลุ่มของผู้ที่มาร่วมรายการด้วยการเล่นเกมหรือตอบปัญหา ฝ่ายชนะก็จะได้รับรางวัลใหญ่ ฝ่ายแพ้ก็จะได้รับรางวัลปลอบใจ รางวัลที่ฝ่ายชนะได้จะใหญ่มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับกติกาของเกม บางประเภทเมื่อชนะก็อาจจะได้รับรางวัลใหญ่เป็นชุด เช่น รายการ Newly Wed (คู่สร้าง คู่สม) ในสหรัฐอเมริกา คู่สามีภรรยาที่ชนะก็อาจจะได้ตู้เย็น เครื่องประดับบ้าน รถยนต์ รวมทั้งตั๋วเครื่องบินไปเที่ยวที่ไหนสักแห่งหนึ่งฟรี เป็นเวลา 7-14 วัน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2528 : 733)

รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมในระยะแรก คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 - พ.ศ. 2527 จะมีรูปแบบรายการเป็นเกมส์โชว์ซึ่งมีวิธีการนำเสนอคือ แนะนำผู้ร่วมรายการแต่ละคู่ จากนั้นก็ถามปัญหาโดยถ้าถามปัญหาสามีก่อนก็จะแยกภรรยาไปไว้ห้องหนึ่ง ถ้าถามคำถามภรรยาก่อนก็จะแยกสามีไปไว้ห้องหนึ่ง เพื่อไม่ให้รู้คำตอบ จากนั้นก็ให้สามีภรรยามานั่งคู่กันห้ามสามีพูดกับภรรยา และห้ามผู้ชมในห้องส่งบอกใบ้ แล้วถามคำถามเดิมกับภรรยาหรือสามี ถ้าคู่ไหนตอบตรงกันก็จะได้คะแนนและได้รับรางวัลใหญ่ ซึ่งจะมีการแจกรางวัลในตอนท้ายรายการ

การนำเสนอในลักษณะนี้ ทำให้ผู้ชมทางบ้านได้ "ลุ้น" โดยผู้ชมจะรู้คำตอบของสามีและภรรยา ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายไม่รู้คำตอบของกันและกัน เมื่อผู้ดำเนินรายการถามปัญหาผู้ชมจะรู้ว่าควรตอบอะไร แต่ถ้าผู้ร่วมรายการตอบคำถามไม่ตรงกัน ผู้ชมจะรู้สึกขบขัน และรู้สึกสนุกสนานตามไปด้วย รายการในช่วงนี้จึงได้รับความนิยมอย่างมาก

2. **สนทนา และเกมส์โชว์** คือตอนต้นรายการจะเป็นการพูดคุยระหว่างผู้ดำเนินรายการกับคู่ที่มาร่วมรายการ แต่ตอนท้ายรายการจะเป็นการถามตอบปัญหาในลักษณะเกมส์โชว์

รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมในช่วงเดือนกรกฎาคม 2528 - เดือนมิถุนายน 2529 จะมีลักษณะเป็นการสนทนาและเกมส์โชว์ ซึ่งวิธีการนำเสนอคือ แนะนำผู้ร่วมราย

การทุกคู่จากนั้นก็พูดคุยถึงเรื่องราวชีวิตครอบครัวกับผู้ร่วมรายการทีละคู่ ในตอนท้ายรายการ ให้สามีและภรรยา นั่งกันคนละห้อง คุณดำรง ตั้งคำถามถามภรรยา ให้ภรรยาเขียนคำตอบให้ ผู้ช่วยดำเนินรายการอีกท่านหนึ่ง จากนั้นผู้ช่วยดำเนินรายการ จะอ่านคำตอบของภรรยา สามีที่นั่งอยู่อีกห้องหนึ่งจะคอยฟังคำตอบ เมื่อถามครบ 3 ข้อแล้วให้สามีเลือกว่าภรรยาของตน นั่งอยู่หมายเลขอะไร เมื่อเลือกเสร็จแล้วคุณ ดำรงจะพาสามีมาหาภรรยาอีกห้องหนึ่ง และมอบรางวัลในตอนท้ายรายการ

การนำเสนอในลักษณะนี้ ผู้ชมไม่ได้ "ลุ้น" เหมือนในช่วงแรก เพราะผู้ชมเองก็ไม่ทราบคำตอบของภรรยามาก่อนและทราบพร้อมๆกับสามี แต่ความสนุกสนานอยู่ที่การ เลือกคู่ ผิด สามีเลือกภรรยาผิดคน คนดูจะรู้สึกขบขันและสนุกสนานตามไปด้วย

การที่มีเกมส์โชว์ในตอนท้ายรายการเช่นนี้ ทำให้รายการไม่น่าเบื่อและชวนให้ติดตามในตอนจบ

3. **สนทนา** คือการพูดคุยระหว่างผู้ดำเนินรายการและคู่สามีภรรยาที่มาร่วมรายการ รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมในช่วงหลัง คือ ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม 2529 - เดือนพฤษภาคม 2532 จะมีรูปแบบเป็นรายการสนทนาชีวิตครอบครัว ซึ่งวิธีการนำเสนอคือ แนะนำผู้ร่วมรายการทุกคู่ จากนั้นก็นั่งสนทนาพูดคุยกับคู่สามีภรรยาที่มาร่วมรายการกันทีละคู่ แล้วมอบรางวัลในตอนท้ายรายการ รายการในช่วงหลังนี้จะไม่สนุกสนานตื่นเต้นเหมือนในช่วงแรก

คุณ ดำรง พยายามพูดถึงรูปแบบรายการโทรทัศน์ในช่วงหลังนี้ว่า

...ยุคหลังนี้อากการรื้อแร่ของคู่สร้าง คู่สมแล้วก็คือ เหลือเวลา 1 ชั่วโมงและเป็นรายการสุดท้าย จุดอ่อนของทีวีเมื่อเป็นรายการสุดท้ายจัดลำบากเพราะมันมีคนดูน้อยลงและเมื่อรายการเขาบังคับให้เหลือ 1 ชั่วโมงนั้นหมายความว่า ตัวเนื้อรายการสามารถทำได้เพียง 50 นาทีเพราะมันมีโฆษณาให้ 10 นาทีรูปแบบของมันเปลี่ยนไปมากเลย ข้อหนึ่งก็คือเหลือ 2 คู่ ข้อ 2 ไม่ได้เอาผ้าเปียมานั่งถามปัญหาเหมือนเก่ากลายเป็นว่ามานั่งเล่าชีวิตคู่ ไม่มีการแข่งขัน แต่เดิมที่ผ่านมา

มันมีการแข่งขันใช้มีย์ครับว่า ใครจะตอบได้ถูก ได้เหมือนกันแต่มายุคหลังสุดนี้ตั้งแต่ปี 2532 ขึ้นไปนะอะ ก็จำไม่ได้ว่าที่ปิ่นนะ เป็นช่วงที่เริ่มจิต มันก็กลายเป็น การเชิญคนมาคุยโดยที่เราไม่รู้ background เขา เอ๊ะ ทำไมคุณเป็นยังงั้น คุณ เป็นยังงี้ สามีกี่เล่าบ้าง ภรรยาที่เล่าบ้าง แต่ถ้านางการสร้างสรรคนี้ สร้าง สรรคมากกว่าที่จัดผ่านมา เพราะจัดผ่านมามันเอาแต่สนุกสนาน แต่คราวนี้เล่น เป็นการสร้างสรรค์ ปัญหาเกิดขึ้นอย่างนี้ก็แก้ปัญหายังงี้ หรือไม่เขาก็อาจจะต่อ ว่าต่อชานกันในการ ถ้าดูเพื่อเอาสร้างสรรค์ชีวิตคู่ ให้บทเรียนกับชีวิตคู่ หลักการครองเรือนนี้ ในยุคหลังนี้จะมีเนื้อหาสาระแน่นออกไปทางนั้น แต่คุณก็รู้ว่า คนไทยไม่ได้ชอบดูยังงี้ ชอบดูอะไรที่มันสนุกสนาน ความสนุกสนานมันลดน้อยลงไป แต่มันได้เนื้อหาสาระในลักษณะสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น... (ดำรง พุฒตาล, สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2534)

เมื่อเปรียบเทียบรายการในช่วงแรกกับรายการในช่วงหลังนี้ จะเห็นได้ว่าต่าง กันมาก คุณดำรง พุฒตาลให้ทัศนะว่า

...ต่างกัน ต่างแน่นอน คนไม่ค่อยดู สาเหตุคนไม่ค่อยดู หนึ่งดิกันนะอะ สองเวลา มันสั้น สามมันก็เหมือนมานั่งบอกหลักการครอง เรือนที่ดี คนไม่ชอบดูยังงี้คนดู ชอบอะไรที่มันสนุกสนานเฮฮา บิวี่ล้างผลาญในชีวิตรัก... (ดำรง พุฒตาล, สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2534)

ดังนั้นในช่วงหลัง เมื่อเปลี่ยนรูปแบบรายการเป็นการสนทนาพูดคุยเล่าชีวิตคู่การ ครองเรือนให้ฟัง จึงไม่ค่อยมีผู้ชมและเป็นสาเหตุให้รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมต้องเลิกไป ในที่สุด

สื่อวิทยุ ได้แก่ รายการวิทยุคู่สร้าง คู่สม

รูปแบบรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมนั้นแบ่งเป็น 2 แบบคือ

1. **ละครสลับการสนทนา** ช่วงแรกผู้จัดรายการคือ คุณดำรง นุชतालและคุณมาลี ผกาพันธุ์ จะจัดรายการในลักษณะเป็นละครสลับการสนทนา ซึ่งมีวิธีการนำเสนอคือ ผู้จัดรายการอ่านจดหมายที่เป็นเรื่องเล่าชีวิตจริง โดยใส่อารมณ์และใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์และจินตนาการตามไปด้วย นอกจากนี้ยังใช้เพลงประกอบในรายการเหมือนกับละครวิทยุ ในขณะที่อ่านจดหมายอยู่นั้นก็จะมีการพูดคุยสลับกันไปโดยผู้จัดรายการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องในจดหมาย คุณดำรง นุชतालได้เล่าให้ฟังถึงรูปแบบรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมว่า

...การออกรายการวิทยุทำงานๆก็ถือว่ามีคน 2 คน ผมคนหนึ่งกับผู้จัดรายการสตรี คุณมาลี ผกาพันธุ์ซึ่งเป็นนักพากย์หนึ่ง และ อ่านสเปคโฆษณา ก็จะมานั่งอ่านจดหมายกับผม โดยมีคุณมาลี เป็นฝ่ายอ่าน ผมก็คอยแสดงความคิดเห็นตอดนิดตอดหน่อยบางสาระบรรยายบ่นมา ฟ้องมา ผมก็ทำตัวเองคล้ายๆเป็นตัวแทนของสามี แก่ตัวแทนบ้าง ต่อล้อต่อเถียงกับคุณมาลีบ้าง เพื่อให้รายการมันคนฟังแล้วติดใจซึ่งก็ได้ผล ยิ่งเพิ่มจดหมายมากขึ้น...(ดำรง นุชताल, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2534)

ในการอ่านจดหมายที่มีผู้เขียนเล่าเรื่องชีวิตส่งมานั้นจะต้องมีข้อแม้คือ ไม่เปิดเผยชื่อจริงของผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

...เวลาอ่านจดหมายของเราต้องมีข้อแม้อยู่อันหนึ่ง เราต้องมีความรับผิดชอบก็คือ เราจะไม่บอกชื่อจริงนามสกุลจริงซึ่งเราก็จะสมมุติบุคคลที่สาม ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับในครอบครัวของเราเราก็จะสมมุติ สถานที่จริงเราก็จะไม่บอก ใครที่เขียนเรื่องมาเขาก็จะรู้ว่ามันเป็นเรื่องของเขา เพื่อกันแฉผิดทางด้านกฎหมายซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเรายังไม่เคยเจอเลย...(ดำรง นุชताल, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2534)

บุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้จัดการรายการจะใช้นามสมมติเป็นตัวอักษรเช่น ก. ช. จ. ม. เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเรื่องที่เขียนส่งมาบางเรื่องอาจทำให้ผู้เขียนเสียชื่อเสียงได้เช่น เรื่องที่ผู้เขียนเสียตัวแล้วผู้ชายไม่รับผิดชอบ และเรื่องที่ผู้เขียนมีสามีหลายคน เป็นต้น ดังนั้นผู้จัดการรายการจึงไม่เปิดเผยชื่อ เพื่อป้องกันชื่อเสียงของผู้ที่เขียนเรื่องส่งมา เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ผู้จัดการรายการไม่รู้ว่าเรื่องที่ส่งมานั้นเป็นเรื่องจริงหรือมีคนแกล้งเขียนให้ผู้อื่นผู้ใดต้องเสียชื่อเสียง ดังนั้นเพื่อป้องกันการถูกฟ้องร้องข้อหาหมิ่นประมาท ผู้จัดการรายการจึงไม่อ่านชื่อและที่อยู่จริง

ในขณะที่อ่านจดหมายไปนั้น จะมีเพลงประกอบคล้ายละครซึ่ง คุณ บุญธรรม วรรณอ่อน ได้กล่าวไว้ว่า

...คุณ ดำรงจะอ่านจดหมาย ผมจะฟังเนื้อหาว่ามันเกี่ยวกับความเศร้า ว่าตลกหรืออะไรธรรมดาๆ หรือเขามีเกี่ยวกับชีวิตเขาหนักหนของการพูดของคู่รักนะอะ บางครอบครัวก็ตีกัน พ่อหน๊ะไรยังงี้ บางคนมีเมียเยอะ เราก็ต้องหาเพลงให้มันเข้ากับบรรยากาศ...(บุญธรรม วรรณอ่อน, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2534)

การหาเพลงประกอบในรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมนี้ คล้ายกับการใช้เพลงประกอบในการแสดงละครและลิโอบันเทิงอื่นๆ

ละครมักจะมีดนตรีบางอย่างแทรกอยู่ด้วย เมื่อภาพยนตร์ถือกำเนิดขึ้น ก็มีการใช้ดนตรีประกอบมากขึ้นทุกที จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ภาพยนตร์ร้อยละ 90 ขึ้นไปมีเพลงประกอบสมบูรณ์แบบ โทรทัศน์ได้นำเอาเทคนิคนี้ไปใช้ และบ่อยครั้งที่เดียวที่เราารู้สึกว่าเพลงนำรายการกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชื่อรายการและชื่อผู้แสดงนำไปเลย ละครเวทีหิบบิบบิการใช้เพลงไปจากลิโอบันเทิงอื่นๆอีกต่อหนึ่ง เพลงประกอบเฉพาะเรื่องซึ่งได้รับการประพันธ์ขึ้นใหม่กลายเป็นส่วนสำคัญอยู่ในละครปัจจุบันหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่มีลักษณะเคร่งเครียด (นพมาศ ศิริกายะ, 2525 : 240)

นอกจากนี้ยังมีการใช้เพลงประกอบในละครวิทยุซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญ นภาภรณ์ อัจฉริยะกุล (2520) ได้กล่าวว่า

ละครวิทยุไม่ใช่ละครเวที ไม่ใช่ละครโทรทัศน์ที่เห็นตัวผู้แสดงเป็นละครซึ่งให้ผู้ฟังได้ยินแต่เสียงเพียงอย่างเดียว จะสนุกสนาน โศกเศร้าก็อยู่ที่เสียงเท่านั้น ฉะนั้นการให้เสียงในละครวิทยุจึงเป็นหัวใจของละครวิทยุทีเดียว

เสียงที่ใช้ในละครวิทยุคือเสียงพูดใส่อารมณ์อย่างเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง เสียงประกอบ (Sound-effects) ช่วยสร้างจินตนาการของผู้ฟังและเสียงดนตรี

สำหรับละครวิทยุ ดนตรีก็เป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศให้ผู้ฟังเกิดมีอารมณ์ความรู้สึกเคลิบเคลิ้มตามไปกับชีวิตของตัวละครเช่น สดชื่น โศกเศร้า สนุกสนาน ร่าเริง ตื่นเต้นระทึกใจหรือน่ากลัว นอกจากนี้ดนตรียังใช้เป็นเครื่องเปลี่ยนฉากเปลี่ยนระยะเวลาผ่านไป แสดงเวลาวันคืน ให้ผู้ฟังเข้าใจได้โดยฉับพลัน...ดนตรีสามารถช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการเพิ่มขึ้นได้ ช่วยให้มีสีสันและอารมณ์มากขึ้นเพราะดนตรีมีคุณภาพดนตรีจึงมีคุณประโยชน์แก่ละครวิทยุ ดังนี้

- ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเปิดรายการ
- ใช้เป็นสะพานหรือเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อสำหรับการผ่านหรือการเปลี่ยนในระหว่างฉาก
- ใช้ค้นเหตุการณ์หรือกาลเวลาได้อย่างรวดเร็ว
- ใช้ปิดรายการ
- ใช้เป็นแบ็คกราวนด์

(นภาภรณ์ อัจฉริยะกุล, 2520 : 9-10)

การใช้เพลงประกอบในรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สม คล้ายกับการใช้เพลงประกอบในละครโดยเฉพาะละครวิทยุ เพราะผู้ฟังได้ยินแต่เสียง เพลงประกอบจึงมีความสำคัญมาก เพลงที่ใช้ในรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมมีทั้งเพลงนำที่เปิดและปิดรายการเป็นเพลงคู่สร้าง คู่สม และเพลงประกอบซึ่งใช้เป็นแบ็คกราวนด์ในรายการขณะที่ผู้จัดรายการอ่านจดหมาย

เพลงน่าจะช่วยบอกว่าเป็นรายการคู่สร้าง คู่สมส่วนเพลงประกอบนี้จะช่วยลดความเคร่งเครียดของเนื้อหา อีกทั้งยังช่วยสร้างอารมณ์และจินตนาการให้กับผู้ฟังอีกด้วย แม้ว่าเนื้อหาในรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมจะไม่ใช้ละคร แต่ก็มีรูปแบบการนำเสนอคล้ายกับละครวิทยุคือมีเพลงประกอบในรายการ สิ่งที่รายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมต่างจากละครวิทยุที่สำคัญคือ ละครวิทยุเป็นการนำเสนอเรื่องที่แต่งขึ้น แต่รายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมเป็นการอ่านเรื่องที่เป็นชีวิตจริงจากจดหมาย เรื่องชีวิตจริงเหล่านี้บางเรื่องก็มีปัญหาที่ผู้เขียนถามมา ดังนั้นนอกจากอ่านจดหมายแล้ว ผู้จัดรายการยังต้องตอบปัญหาและเสนอแนะในตอนท้ายรายการด้วย คำถามที่มักมีผู้เขียนมาในรายการจะมีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้คือ

- ผมกับ จ. ถ้ามาปรับความเข้าใจกันใหม่คุณเอาคิดว่าจะเป็นผลไหมครับ
- ก. เขาเป็นผู้ชายอย่างไร
- ถ้าหากคุณเอา เป็น น. คุณเอาจะเลือกใครระหว่าง อ.และหนู
- หนูควรเปิดโอกาสให้ ก. ค. ต. ท. จ. หรือใครๆอีกหรือไม่หรือจะเชื่อ น. คนเดียว
- อ. เขารักหลานจริงไหมเขาเป็นยังไง
- ผู้ชายที่ขอลับมือเขาถูกตดิฉันรีเปล่า

ในการตอบคำถามนั้น คุณตำรวจ พจนานารถได้ให้ทัศนะว่า

...ต้องใช้หลักแนะแนว guidance นะฮะ คือเราจะบอกไปเลยว่าเราไม่ใช่หมอดู เอ้อ คุณรู้จักคุณก. แล้วก็มาเจอคุณ ข. และ คุณ ก. นิสัยดี แต่ว่าคุณ ง. มาขอและหนูจะแต่งกับใครยังงี้ แต่อ่านจดหมายหน้าเดียวที่มันเป็นไปได้ นักแนะแนวตามวิชาแนะแนว guidance นี้ เขาจะไม่บอกเลยว่าให้คุณแต่งกับ คุณ ง. ซิใช้ไหมครับ มันเป็นไปได้ แต่มันอยู่ที่ว่า เราก้ออาจจะสอนให้ว่า คุณต้องถามตัวเองว่าคุณต้องการใครที่มาเป็นแฟน ถ้าคุณต้องการเศรษฐี คุณก็ต้องเลือกแต่งกับเศรษฐี ถ้าคุณอยากรวย ถ้าคุณต้องการผู้ชายที่พื้นเพเดียวกัน คุณก็ต้องเลือกคุณ ก. ที่พื้นเพเดียวกันอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งตอนหลังเราหนักใจ เรากลัวว่าได้คำตอบของเราไปแล้วก็จะไปเชื่อเราตาม เกิดเราชี้ทางเขาผิด เราก้จะเป็นฝ่ายที่รู้สึกเสียใจที่ทำให้เขาผิดพลาดในชีวิต ใน

ประเด็นจดหมายที่ถามเพื่อให้เราตอบ โดยเฉพาะในแง่ของการดำเนินชีวิต เราจะเลี้ยงที่จะตอบ จะเลี้ยงที่จะตอบครับ ทั้งนี้เพราะเราไม่ใช่รายการตอบปัญหา ไม่ใช่รายการตอบปัญหาหัวใจ แต่เราเพียงแต่นำเสนอเรื่องราวในชีวิตของกลุ่มหนึ่ง ครอบครัวหนึ่ง เล่าสู่กันฟังเท่านั้นครับ...

(ดำรง พุฒตาล, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2534)

การเสนอแนะในตอนท้ายนี้ทำให้ผู้ฟังบางคนเข้าใจว่ารายการวิทยุคู่สร้าง คู่สม นั้นเป็นรายการตอบปัญหาชีวิต จึงมักจะมีผู้เขียนมาถามในรายการ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้จัดรายการไม่ได้ต้องการตอบปัญหาชีวิตแต่เป็นการนำเสนอชีวิตจริงจากจดหมายให้ผู้ฟังได้รับทั้งสาระและความเพลิดเพลิน โดยมีวิธีการนำเสนอแบบใหม่คือใช้ละครสลับการสนทนา เพื่อให้รายการดูน่าเบื่อจนเกินไป

2. ละคร ในช่วงที่ผู้จัดรายการเป็นอาจารย์ชาติรี อนุเรียร รูปแบบรายการจะยังคงมีลักษณะเหมือนละครวิทยุ ซึ่งมีวิธีการนำเสนอคืออ่านจดหมายโดยใช้ลีลาที่น่าเสียงตามเนื้อเรื่อง และมีเพลงประกอบในขณะที่อ่านจดหมายไปด้วย ในตอนท้ายจดหมายจะมีการตอบปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับผู้ฟัง ลักษณะเด่นในการนำเสนออีกเหมือนเดิมคือจะไม่ใช้ชื่อจริงของผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

กล่าวโดยสรุปรูปแบบรายการ ในทั้งสองช่วงจะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก ต่างกันก็แต่เพียงในช่วงที่อาจารย์ชาติรี อนุเรียรจัดรายการเพียงคนเดียวนั้นไม่มีการสนทนาสลับละครเหมือนในช่วงที่คุณ ดำรง พุฒตาลจัดคู่กับคุณ มาลี ผกาพันธุ์ นอกนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบรายการมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ

สันติยสาร ได้แก่ คอลัมน์ผิวเมียละเอียดใจ หม่อมจิบสาว สาวจิบหม่อม เรื่องจริงจากผู้อ่าน ทางระบายนารมย์ คิดถึงคนรัก และสังคมนิการ ในนิตยสารคู่สร้าง คู่สม

ผิวเมียละเหี่ยวใจ เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอชีวิตคู่สามีภรรยาโดยเฉพาะ วิธีการนำเสนอคือเล่าเรื่องจากจดหมาย ผู้เล่ามีทั้งชายและหญิง สรรพนามที่ใช้ก็หลากหลายแตกต่างกันไป เช่น หนู, ผม, หลาน, ดิฉัน เป็นต้น เรื่องเล่าจะเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังจนถึงตอนท้าย

Parkman (1988) ได้อธิบายถึงการเขียนเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ว่า

การเรียบเรียงเรื่องราวอย่างเป็นระเบียบจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้ายตามลำดับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นอย่างมาก สำหรับเรื่องราวในลักษณะของการเล่าเรื่องและเป็นเชิงประวัติศาสตร์ รวมทั้งเรื่องราวในลักษณะการอธิบายกระบวนการ การเรียบเรียงอย่างเป็นระเบียบเช่นนี้เรียกว่า การเรียงตามลำดับเวลา (time order or chronological order)

การนำเสนอด้วยวิธีเล่าเรื่องตามลำดับเวลาในคอลัมน์นี้จะเริ่มด้วย เหตุการณ์สำคัญในชีวิตครอบครัว และจบลงด้วยสภาพปัจจุบัน โดยเป็นเรื่องเล่าขนาดสั้น ในตอนจบจะลงท้ายเรื่องด้วยนามแฝงหรือลงชื่อ และจังหวัด เช่น คุณ ต. บางเขน, คุณ อรทัย จ.สุรินทร์ เป็นต้น

ผู้เขียนมีทั้งที่เล่าเรื่องตัวเอง และเล่าเรื่องคนอื่น ตัวอย่างการขึ้นต้นเรื่องเล่าชีวิตตัวเองเช่น ดิฉันรู้จักกับสามีโดยการแนะนำของเก่าแก่...(ตีราคาตัวเองสามพันบาท เมษายน 2530 : 76) ส่วนเรื่องที่เล่าชีวิตคนอื่นจะขึ้นต้นว่า เรื่องที่หนูจะเล่านี้เป็นเรื่องของคุณพ่อคุณแม่ของหนูค่ะ...(ครอบครัวจุ่มจิม เมษายน 2530 : 75)

นอกจากนี้ยังมีการเล่าเรื่องโดยทีมงานผู้จัดทำนิตยสารคู่สร้าง คู่สม เช่น เริ่มเรื่องว่า

สภาพบุรุษในภาพนี้ บุคคลใกล้ชิดเรียกเขาว่า "เฮียต่าย" ชื่อจริงคือคุณ เกษม วิริยะศิริกุล เฮียต่ายเป็นเจ้าของบริษัท สบายดี จำกัด...(วิธีให้ภรรยาหยุดบ่น (แบบคนมีกะตังค์) มิถุนายน 2530 : 77)

การเล่าเรื่องในคอลัมน์จะมีภาพประกอบด้วย ภาพประกอบที่พบในคอลัมน์ผิวเมีย
ละเหี่ยวใจ แบ่งเป็น

1. การ์ตูน ในการวาดการ์ตูนประกอบเรื่อง คุณ กฤษณ์ ปรุณะสุคนธ์
บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ซึ่งเป็นผู้วาดการ์ตูนประกอบคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยวใจ และ หนู่มจิ๊บสาว
สาวจิ๊บหนู่ม ตั้งแต่ปี 2523 ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนการ์ตูนประกอบว่า

...ภาพประกอบของเราที่ออกมาเราจะไม่เน้นว่า พออ่านเรื่องนี่ การ์ตูนพอดูบ๊บบ
มันจะตรงกับเรื่อง มันอาจจะมึะไรที่แบบมี conflict (ความขัดแย้ง) อะไร
นิดหน่อย อย่างเรื่องไม่ยอมน้อยหน้า พออ่านแล้วมาดูรูปประกอบมันจะทำให้เห็น
ภาพพจน์อะไรที่แจ่มชัดขึ้นคือการ์ตูนนั้นมันจะสามารถสื่อได้มากกว่าเราจะหารูปจาก
อะไร จากภาพถ่ายหรืออะไรมาประกอบนี้ อย่างเรื่องไม่ยอมน้อยหน้านั้นพูดถึงสามิ
ยอมเป็นหนี้เป็นสินเพื่อพ่อเฒ่าเครื่องไฟฟ้ามาใช้มีทั้งแอร์ ทีวี เครื่องเสียง อะไร
ต่าง ๆ มาใช้ พอเราอ่าน รูปมันก็จะรู้เรื่องเลย แต่บางอันจากเรื่องและเรามาดูรูป
อีกที่มันจะไม่ตรงกับเรื่อง แต่ว่าสื่อความหมายของเรื่องได้ วิธีทำให้เมียเลิกบ่นนี้
รูปการ์ตูนผมก็จะ เป็นรูปผิวเอาผ้าปิดปากเมีย ในขณะที่ในเรื่องนี้ก็ไม่ได้บอกว่าต้อง
เอาผ้าไปปิดปากเมียเป็นลักษณะอะไรอย่างนี้

ทำไมถึงต้องมีภาพประกอบ เพราะการ์ตูนก็คือลายเส้นที่ผู้วาดจะสร้าง
จินตนาการลายเส้นอย่างไรก็ได้ ในลักษณะเหนือจริงที่คนจริง ๆ ไม่สามารถจะทำ
ได้อย่างเช่น รูปการ์ตูนที่ถูกขว้างด้วยลูกระเบิด แต่ปรากฏว่าไม่ตายเพียงแต่เสื้อ
ผ้าขาดกระรุ่งกระริ่งตัวดำปี๋ ถ้าหากให้คนจริง ๆ ทำโอกาสเดียวคือเลอะเช่นเดียวกัน
การนำเสนอเนื้อหาในคอลัมน์หนู่มจิ๊บสาว หรือผิวเมียละเหี่ยวใจในคู่สร้าง คู่สม ถ้า
หากเราจะเอาแต่ตัวหนังสืออย่าง เดียวมันก็จะดูเคร่งเครียดเป็นงานเป็นการไป
เพราะส่วนใหญ่อย่างหนู่มจิ๊บสาวนั้น เรื่องที่ส่งมามักจะเป็นเรื่องกระจุ่มกระจิม
เรื่องทีอ่านแล้วทำให้ผู้อ่านขำหรือว่าสนใจ ฉะนั้นคอลัมน์เบาๆสมอง สมควรแล้วที่
จำเป็นต้องจำลอง เนื้อเรื่องออกมาเป็นลายเส้นการ์ตูน เพื่อสร้างความหลากหลาย
กับหน้าหนังสือในเล่ม

ในหนังสือคู่สร้าง คู่สมที่มีการ์ตูนในคอลัมน์นี้ ถ้าหากเราจำลองภาพการ์ตูนในเรื่องออกมาตามเนื้อเรื่อง มันก็เป็นการง่ายเกินไป ทำอย่างไรที่จะให้การ์ตูนดูมีความหมายขึ้น อย่างเช่นเรื่อง ความรักของชายหนุ่มกับลูกสาวคนชายหมู ถ้าหากเขียนรูปออกมามีผู้หญิงคนหนึ่งยืนอยู่กับผู้ชายอีกคนหนึ่ง มันก็ดูจืดๆ แต่ถ้าเราเอาเรื่องมาพิจารณาว่าทำอย่างไรถึงจะทำให้รูปนี้ดูน่าสนใจขึ้น ลูกสาวคนชายหมูก็เลยทำหน้าที่และรูปร่างให้คล้ายหมูไปเลย ผู้อ่านอ่านเสร็จมาตุรูป อ้อมันยังงี้เอง เป็นการสร้างจินตนาการอีกรูปแบบหนึ่งให้คนอ่าน... (กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2534)

จากการให้สัมภาษณ์ของคุณ กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร ประกอบการศึกษาของผู้วิจัยเอง ทำให้มองเห็นลักษณะเด่นของภาพการ์ตูนในคอลัมน์นี้ 3 แบบคือ

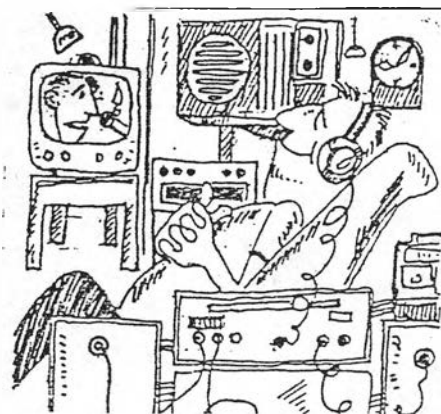
1. เรื่องและภาพตรงกันข้ามกัน เช่นเรื่องครอบครัวจุ่มจุ่ม (เมษายน 2530 : 76) เนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่รักกันดี แต่ในรูปจะมีลักษณะตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิงดังนี้

... เป็นลักษณะการประชดเรื่องที่เขียนส่งมา ถ้าหากเราเขียนการ์ตูนไปตามเนื้อเรื่อง มันก็จะไม่น่าสนใจ แต่ถ้าหากเขียนให้มันตรงกันข้ามกันซะ คนอ่านก็

จะมีอารมณ์สนุกไปด้วย แบบว่านี่หรือวะครอบครัวจุ่มจิ้ม ผัวเมียลูกหน้าตา เหมือนกับผึ้งบู่ล้างผลาญกันมาหยกๆ... (กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร , สัมภาษณ์ , 6 มีนาคม 2535)

2. เรื่องและภาพตรงกัน เช่น เรื่องไม่ยอมน้อยหน้า (กันยายน 2523 : 68) สามีชอบซื้อทีวีสี เครื่องปรับอากาศ และเครื่องเล่นสเตอริโอเงินผ่อน รูปและเรื่องตรงกันดังนี้

3. เรื่องและภาพเกี่ยวเนื่องกัน เช่น เรื่องวิธีทำให้ภรรยาเลิกบ่น (กันยายน 2523 : 69) ภรรยาบ่นสามีจนสามีทนไม่ได้ต้องบ่นกลับ ภรรยาเลยเงียบ แม้รูปไม่ได้สื่อตรงตามเนื้อหาในเรื่อง แต่ก็เกี่ยวเนื่องกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

...นี่ก็เช่นกันเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์ชั้นอีกเรื่อง จึงทำให้ในรูปการ์ตูนตัวเอา
เทพมาอุดปากเมีย...(กฤษณ์รักษ์ ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

จากการวิจัยพบว่าการ์ตูนประกอบเรื่องในระยะหลังจะใช้ภาพการ์ตูนฝรั่งประกอบ
เรื่อง เช่นเรื่องเดชแม่เสือแก้ว (ตุลาคม 2530 :77)

...เป็นการสร้างความหลากหลายให้หนังสือไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่...(กฤษณ์รักษ์
ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

2. ภาพถ่าย เป็นภาพถ่ายคู่สามีภรรยาที่เขียนเรื่องส่งมา ซึ่งมักจะเป็นคู่ที่ได้รับความ
เลือกออกรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมแล้ว หลังจากนั้นก็นำเรื่องในจดหมายของเขามาลง
พร้อมรูปถ่าย ดังตัวอย่างในเรื่อง ได้รายการ คู่สร้าง คู่สมช่วยเลยไม่หย่า (พฤษภาคม 2530
: 74-75) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

... เป็นเรื่องที่น่าสนใจและเจ้าของเรื่องยินยอมให้ลงรูปได้ก็เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับรูปเล่มหนังสือ... (กฤษณรักษ์ ปุระณะสุคนธ์ , สัมภาษณ์ , 6 มีนาคม 2535)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาพประกอบที่เป็นการ์ตูนและภาพถ่ายพบว่า ในคอลัมน์ผ้าเมียละเหี้ยใจใช้ภาพการ์ตูนเขียนประกอบเป็นหลัก ส่วนภาพถ่ายนั้น มีเพียงไม่กี่ภาพเท่านั้น

หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่ม เป็นคอลัมน์ที่น่าสนใจเสนอชีวิตรักหนุ่มสาว คอลัมน์นี้มีรูปแบบคล้ายคลึงกับคอลัมน์ผ้าเมียละเหี้ยใจ กล่าวคือเป็นเรื่องเล่าตามลำดับเวลา ก่อนหลังเริ่มด้วยเหตุการณ์สำคัญในชีวิตรักและจบลงด้วยสภาพปัจจุบัน เป็นเรื่องเล่าขนาดสั้น ในตอนจบจะใช้นามแฝง หรือ ชื่อ และชื่อจังหวัด เช่น คุณ ส. จ. ประจวบคีรีขันธ์ และ คุณ สุทิดา พระราม 4 กรุงเทพฯ การเล่าเรื่องก็มีทั้งการเล่าเรื่องตัวเองและเล่าเรื่องคนอื่น ถ้าผู้เขียนเล่าเรื่องตัวเองก็จะขึ้นต้น ดังตัวอย่างเช่น

ดิฉันตอนนี้เป็นพยาบาลค่ะ เมื่อตอนวัยรุ่นก็ราว 9-10 ปีมาแล้ว ตอนนั้นดิฉันเรียนอยู่มศ. ปลาย ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งย่านถนนราชดำเนิน ดิฉันได้มีโอกาสรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง... (วิธีหลอกจับมือสาว ตุลาคม 2528 : 23)

ถ้าเป็นเรื่องเล่าชีวิตรักของคนอื่นก็จะระบุว่าพูดถึงใครในตอนต้น เช่น

เมื่อราวเดือนมีนาคม ปี 2525 ผมได้ไปเที่ยวงานประจำปีกับเพื่อนห้าคนที่ตำบล
ภูเขาทอง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขณะที่พวกผมกำลังเดินอยู่บริเวณข้างล่างรอบภูเขา
เขาทองผ่านไปร้านขายเครื่องตีผมก็เห็นผู้หญิงกลุ่มหนึ่งนั่งอยู่ในร้าน ผมและเพื่อนก็
เดินตรงเข้าไปปกติเพื่อนผมคนหนึ่งเวลาธรรมดาที่ไม่ตีผมเกล้า แกะจะไม่ค่อยพูด ยิ่งเฉพาะ
กับผู้หญิงด้วยแล้วยิ่งเฉยใหญ่... (จิตสาวด้วยฤทธิ์เกล้า ตุลาคม 2526 : 23)

นอกจากนี้ยังพบว่ามีรูปแบบการเล่าเรื่องโดยผ่านจดหมายรัก กล่าวคือผู้เขียนไม่ได้
เล่าเรื่องธรรมดาแต่เขียนจดหมายโต้ตอบกับคนรักให้ผู้อ่านอ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ถึง คุณอาทิตย์

คุณยังจำเรื่องราวเมื่อปี 2519 ได้ไหม ? คุณเรียนอยู่ชั้น ปกศ. สูง ดิฉันเรียนชั้น
ปกศ. ต้นปี 2 คุณนั่งอยู่หอพักชาย ที่ข้างหลังเป็นแปลงเกษตร คุณยังเคยช่วยดิฉันทำ
แปลงเกษตร รดน้ำผัก ทำรายงาน ไม่ทราบพอจำได้หรือยัง ถ้ายังก็ขอเล่าต่อ...

(คิดถึงคนรัก ตุลาคม 2530 : 23)

อย่างไรก็ตามเรื่องเล่าลักษณะนี้ในคอลัมน์หนุ่มจิตสาว สาวจิตหนุ่มมีเพียงเรื่องเดียว
นอกนั้นเป็นเรื่องราวชีวิตรักส่วนตัวของผู้เขียน และจะใช้วิธีการเล่าให้ฟังเหมือนในคอลัมน์ผิว
เมียละเหี่ยใจ

การเล่าเรื่องในคอลัมน์นี้จะมีภาพประกอบเช่นเดียวกับคอลัมน์ผิว เมียละเหี่ยใจซึ่ง
แบ่งได้ดังนี้คือ

1. การ์ตูน ลักษณะการเขียนการ์ตูนประกอบจะเหมือนในคอลัมน์ผิว เมียละเหี่ยใจทั้ง
นี้เพราะผู้เขียนคนเดียวกัน ดังนั้นจึงสามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบคือ

1.1 เรื่องและภาพตรงกันข้ามกัน เช่นเรื่อง อย่างกับหนังไทย (ตุลาคม 2528 : 24) หมอขับรถยนต์ผู้หญิงแล้วพาไปรักษาจากนั้นก็รักกัน แต่ในรูปจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับเรื่องคือคนขับชนแล้วด่าซ้ำ

...เป็นการประชดสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะบางทีคนชนแล้วก็หนี บางคนชนแล้วลงมาแทนที่จะช่วยกลับด่าซ้ำว่าเดินไม่ดูตาม้าตาเรือ...
(กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

1.2 เรื่องและภาพตรงกัน เช่นเรื่องแอบรัก (กันยายน 2526 : 17)
แอบรักและเฝ้ามองแต่บัตรนักศึกษาของเขา ภาพก็ตรงกับเรื่องดังนี้

... เพื่อที่จะ เน้นที่ตัวบัตร แล้วรูปผู้หญิงในการ์ตูนก็นั่งมองแต่ที่บัตร...
(กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

1.3 เรื่องและภาพเกี่ยวเนื่องกัน ภาพประกอบไม่ตรงกับเรื่องแต่ก็เข้ากับ
เรื่องได้เช่นเรื่องจิตลูกสาวคนชายลูกหมู (กันยายน 2526 : 16-17) เป็นเรื่องราวความรัก
ของชายหนุ่มกับลูกสาวคนชายลูกหมู ภาพประกอบไม่ตรงกับเรื่อง แต่ก็เกี่ยวกับเรื่องหมู

...คือให้ลูกสาวคนชายหมุหน้าเหมือนหมูไปซะ ส่วนผู้ชายยืนมองแบบแข็งๆ ทำ
ให้คนอยากติดตามอ่าน พออ่านไปจนมาตุรูปก็อ้อแบบนี้... (กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร,
สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

2. การ์ตูนประกอบภาพดารา กล่าวคือใช้รูปดารานักร้องมาประกอบแล้วเขียน
การ์ตูนเสริมเรื่องเข้าไป เพื่อให้ภาพนั้นสื่อตรงกับเรื่อง เช่น เรื่องจีบแฟนของน้องสาว
(สิงหาคม 2525 : 12) แฟนน้องสาวมาขอผู้เขียน ในรูปจะคัดรูปดารามาแล้วเขียนการ์ตูน
ประกอบเพื่อโยงให้เกี่ยวกับเรื่องเช่น

...เผอิญดาราคู่นี้เป็นที่น่าสนใจของประชาชนในยุคนั้นพอดี เราจึงเอามาเล่น
ให้เข้ากับเรื่อง โดยมีรูปการ์ตูนเป็นตัวขยายความหมาย... (กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร,
สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

อย่างไรก็ตาม การเขียนการ์ตูนแบบนี้มีปรากฏเพียงเรื่องเดียว ส่วนใหญ่จะเป็นการ์ตูนลายเส้น

ในระยะหลังคือประมาณปี 2530 เริ่มมีการนำภาพการ์ตูนฝรั่งจากนิตยสารต่าง ๆ มาใช้ประกอบแทนการเขียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กล่าวโดยสรุป ถ้าเปรียบเทียบรูปแบบการเล่าเรื่องและภาพประกอบในคอลัมน์หนุ่มจิ๊บสาว สาวจิ๊บหนุ่ม และ ผัวเมียละเหี่ยวใจ จะพบว่ามัลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก

ในการนำเสนอด้วยภาพการ์ตูนประกอบในคอลัมน์ดังกล่าวนี้ สามารถวิเคราะห์ได้ตามแนวสัญวิทยาวิทยาของ Saussure ซึ่งพูดถึงเรื่องนี้ว่า Paradigmatic Analysis หรือการสร้างความหมายโดยใช้คู่ตรงกันข้าม Saussure กล่าวว่า " in language there are only differences"

ดังนั้น text ทุกประเภท (ไม่ว่าใช้วิธีการเล่าเรื่องหรือไม่ก็ตาม จะมีระบบของการสร้างความสัมพันธ์ที่มีลักษณะตรงกันข้าม) ตัว text อันใด ไม่สร้างลักษณะที่แตกต่างให้เกิดขึ้น ก็จะไม่ทำให้เกิดความหมาย (คิริชัย คีรีกายะ, บรรยาย, 2534)

ในงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการสร้างความหมายด้วยการนำเสนอรูปการคู่ตรงกันข้ามกับเรื่องเล่า ซึ่งมีตัวอย่างคือการใช้เรื่องและภาพตรงกันข้ามกัน

นอกจากนี้ในการ์ตูนประกอบได้แสดงให้เห็นถึง การสร้างความหมายใน 2 ชั้น ตอนคือความหมายทางปรนัย (denotation) และความหมายทางสังคม (connotation)

Roland Barthes (1915-1980 อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2534) ได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการสร้างความหมายจะมีอยู่สองชั้นตอน คือ ความหมายทางปรนัย (denotation) ซึ่งบาร์ธส์เรียกว่าเป็นเพียงกระบวนการสร้างความหมายในชั้นแรก (primary signification) เท่านั้น กับความหมายทางสังคม (connotation) ซึ่งเกิดในระดับเดียวกับมายาคติ (myth) ที่เขากำหนดให้เป็นกระบวนการสร้างความหมายในชั้นที่สอง (secondary signification)

กระบวนการสร้างความหมายชั้นตอนแรก หรือ ความหมายทางปรนัย (denotation) ความหมายในชั้นนี้จะมักจะเป็นสากล (universality) คือมีความหมายเดียวกันสำหรับทุกคน และเป็นสภาวะวิสัย (objectivity) คืออ้างอิงขึ้นมาโดยไม่มี การประเมินคุณค่า เช่นคำว่า "แมว" มีความหมายเป็นสากลว่า สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่งมีหนวดขอบจับหนู ฯลฯ ดังนั้นความหมายทางปรนัยจึงเป็นความหมายของการใช้ภาษา เพื่อให้ ความหมายกับสิ่งที่มันกล่าวถึง (to mean what it says) (Hawkes, 1977:133 อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2534)

ดังที่ปรากฏในโคลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่มและผ้าเมี่ยงละเหี่ยใจ ซึ่งมีการนำเสนอเรื่องและภาพตรงกัน

กระบวนการสร้างความหมายชั้นที่สองหรือความหมายทางสังคม (connotation) ความหมายในชั้นนี้จะมีการแปรเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมในการรับสาร บาร์ธส์เห็นว่า ความหมายทางสังคมจะให้ความหมายต่อจากความหมายเชิงปรนัย และจะเกิดขึ้นเมื่อสัญลักษณ์ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวให้ความหมายและตัวถูกให้ความหมายชุดหนึ่ง ได้กลายเป็นตัวให้ความหมาย (signifier) ในอีกชั้นตอนหนึ่ง (Hawkes, 1977: 133) เช่น "กุหลาบ" มิใช่มีความหมายว่า ดอกไม้สีแดงชนิดหนึ่งมีหนามแหลมและมีกลิ่นหอม แต่มันได้กลายเป็นตัวให้ความหมายอีกระดับ ในฐานะเป็นตัวแทนแห่งความรัก เป็นต้น ดังนั้นความหมายทางสังคมจึงหมายถึงการใช้ภาษาให้ความหมายแก่สิ่งหนึ่งออกไปจากสิ่งที่มันกล่าวถึง (to mean something other than what is said) (Hawkes, 1977: 133 อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2534)

ดังที่ปรากฏในโคลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่มและผ้าเมี่ยงละเหี่ยใจมีการนำเสนอเรื่องและภาพเกี่ยวเนื่องกัน ต้องอาศัยการตีความจากผู้อ่านเช่น จีบลูกสาวคนชายลูกหมูในโคลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม ภาพหมูกี่เป็นเจ้าสาวไม่ได้หมายถึงว่าเจ้าสาวเป็นหมู (สัตว์ชนิดหนึ่ง) แต่ต้องตีความเจ้าสาวเป็นลูกสาวคนชายหมู การตีความในสองชั้นตอนนี้อาจตีความต่างกันได้ถ้าหากบริบทต่างกัน เช่นบางคนอาจเข้าใจภาพนี้ว่าหมายถึงเจ้าสาวอ้วนเหมือนหมู แต่ในที่นี้ไม่สามารถตีความเช่นนั้นได้เพราะเนื้อเรื่องจะเป็นตัวช่วยกำหนดการตีความของผู้อ่าน การตีความในลักษณะนี้ถือว่าการตีความ 2 ชั้นตอนเช่นกันแต่ไม่ได้ตีความตามความหมายทางสังคมเป็นหลัก การตีความจะตีความตามเนื้อเรื่องเป็นสำคัญ

การสร้างความหมายดังกล่าวข้างต้นนี้ ถือว่าเป็นลักษณะพิเศษที่พบในโคลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม และผ้าเมี่ยงละเหี่ยใจเท่านั้น แต่ไม่พบในโคลัมน์อื่น

เรื่องจริงจากผู้อ่าน เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องจริงในหลายรูปแบบ มีทั้งชีวิตครอบครัว ชีวิตรักหนุ่มสาว และชีวิตранท เป็นคอลัมน์ที่สะท้อนชีวิตจริงให้เห็นในหลายแง่มุม คอลัมน์นี้จะเล่าเรื่องจากจดหมายเหมือนในคอลัมน์ผิวเมียละเอียดใจ และหนุ่มจับสาวสาวจับหนุ่ม แต่จะต่างกันคือเป็นเรื่องเล่าขนาดยาว เริ่มเล่าตั้งแต่พื้นฐานครอบครัว การศึกษา อาชีพ แล้วต่อยอดเหตุการณ์สำคัญในชีวิต จากนั้นก็จบด้วยสภาพปัจจุบันของผู้เขียน เรื่องที่เล่าจะเน้นความสมจริงมากกว่าในคอลัมน์ผิวเมียละเอียดใจ และหนุ่มจับสาวสาวจับหนุ่ม ดังนั้นในบางครั้งจะระบุชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ เช่น น้อย,แดง,สมศักดิ์ เป็นต้น แต่ในตอนท้ายก็ลงนามแฝง เช่น เดียวกัน ผู้เขียนจะมีทั้งที่เล่าเรื่องตัวเองและเล่าเรื่องคนอื่น

เรื่องเล่าเกี่ยวกับชีวิตตัวเอง จะเป็นเรื่องเล่าที่มีมากที่สุด เช่น

หนูมีเรื่องจริงจากชีวิตของหนูที่อยากเล่าให้ฟัง หนูคิดว่าตลอดชีวิตที่หนูจะอยู่ต่อไป หนูคงไม่สามารถลืมสิ่งเลวร้ายเหล่านี้ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตหนูได้ หนูขอเริ่มเรื่องเลยนะคะ...
(พี่ชายสมองส์ตัว ธันวาคม 2528 : 16)

ส่วนการเล่าเรื่องคนอื่นนั้นผู้เขียนจะเริ่มต้นดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่องที่เขียนมาถึงคู่สร้าง คู่สมเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องราวของหนูหรอกค่ะ แต่เป็นเรื่องของพี่สาวของหนูเอง เรื่องราวของพี่สาวกับพี่ชายของหนู เป็นเรื่องที่ยอยากให้อ่านกันบ้างค่ะ เพราะเห็นว่ามันแปลกประหลาดดี และที่สำคัญเรื่องนี้พี่สาวก็ออกปากอนุญาตให้หนูเขียนส่งมาได้ด้วยค่ะ หนูจึงเขียนส่งมา...
(ยอดเมียชุปเปอร์หึง หึงตลอด 24 ชั่วโมง ธันวาคม 2528 : 29)

ในคอลัมน์นี้ ไม่เพียงแต่นำเสนอในรูปการเล่าเรื่องผ่านทางจดหมายเท่านั้น แต่ยังมี การใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจคนอ่านนั่นคือมีการจับประเด็นสำคัญของเรื่องมาเกริ่นนำก่อนเริ่มต้นจดหมาย เช่น เรื่อง เลือดก้อนนี้ของใคร ? ได้เกริ่นนำว่า

คนเรามีค่าไม่เท่ากัน บางคนมีราคามาก บางคนมีราคาน้อย บางคนมีราคาพอสมควร แต่บางคนไม่มีราคาเลย คนเราก็เหมือนวัตถุทั้งหลาย ถ้าเป็นเพชรนิลจินดา ก็ราคาสูงเพราะสิ่งเหล่านี้มีแสง เปล่งปลั่งอยู่เหนือวัตถุทั้งหลาย แต่ถ้าเป็นของเน่าเหม็นก็ไม่มีราคา เพราะมีกลิ่นเหม็นตลบเป็นที่น่ารังเกียจของบุคคลทั่วไป ราคาของเรื่องนี้เขามีเครื่องวัดว่าผู้ใดมีราคามาก ผู้ใดมีราคาน้อย หรือผู้ใดไม่มีราคาเลย สำหรับผมท่านคิดว่า ควรจะมีราคาจัดอยู่ในข้อใด...

(เลือดก่อนนี้ของใคร ? กรกฎาคม 2524 : 59)

นอกจากนี้ยังมีการนำคำพูดสำคัญของผู้เขียนเน้นในเครื่องหมายคำพูดแทรกไว้ในแต่ละหน้า เช่น เรื่องความรักแท้ของหนุ่มร่างเล็ก หน้าแรกจะมีเครื่องหมายคำพูดและเน้นคำของผู้เขียนว่า

..
**คุณแม่เธอสั่งห้ามไม่ให้
 ติดต่อกับผม เพราะรัง
 เกียจที่ผมตัวเล็ก กลัวจะ
 เลี้ยงลูกสาวเขาไม่ได้**
 ..

(ความรักแท้ของหนุ่มร่างเล็ก สิงหาคม 2524 : 22)

...อันนี้เขาเรียกว่าการโปรย คือหยิบเอาประโยคที่น่าสนใจมาขยายให้เห็นชัดๆ เพื่อคนอ่านเปิดมาแล้วมาเจอข้อความสะดุดตาเข้า ก็เลยทำให้สนใจอยากอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียด ที่แน่ๆคือทำให้หน้าหนังสือดูดีขึ้น นึกสายตา ประโยชน์เยอะ... (กฤษณ์รักษ์ ปุระณะสุนทร , สัมภาษณ์ , 6 มีนาคม 2535)

นอกจากไปรยด้วยประโยคที่น่าสนใจแล้ว ยังมีการจับประเด็นสำคัญของเรื่องแล้ว
เขียนเน้นแทรกไว้ในเนื้อเรื่องโดยเน้นให้เห็นเด่นชัด เช่น ในเรื่อง เรื่องเศรษฐีของสาว
ชายแดน

**– คุณรู้สึกอย่างไรถ้า :
คู่หมั้นของคุณไปปฏิบัติ
หน้าที่เพื่อชาติจนเสียชีวิต**

(เรื่องเศรษฐีของสาวชายแดน กรกฎาคม 2526 : 75)

คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านนอกจากจะเด่นในการเน้นข้อความแล้ว ยังมีภาพประกอบ
เรื่องที่น่าสนใจถึง 5 ประเภทด้วยกันคือ

1. ภาพดารา เป็นภาพประกอบที่มีมากที่สุด ภาพดาราที่ได้รับคัดเลือกมานั้นจะ
เป็นภาพกำลังแสดงภาพยนตร์อยู่ เรื่องราวในภาพจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เขียนเล่ามา

ภาพประกอบประเภทนี้ผู้จัดทำจะคัดเลือกภาพเด่นจากหนังสือต่าง ๆ มาเป็นส่วน
ประกอบเรื่องดังตัวอย่างในเรื่อง น้ำใจสาวเหนือ (พฤศจิกายน 2527 : 25)

เรื่องจริงที่ผู้อ่านส่งมา

น้ำใจ สาว เหนือ

2. ภาพที่มีผู้แสดงประกอบ ผู้แสดงไม่ใช่ดารา และรูปภาพที่ถ่ายมานั้นเป็นเหตุการณ์จำลอง จากการวิจัยพบว่ามีเพียงเรื่องเดียวที่ใช้ภาพประกอบแบบนี้ นั่นคือ เรื่อง หนู่มนักเรียนนอกกับสาวใช้ (พฤษภาคม 2524 : 46,47,48) เป็นภาพจำลองเหตุการณ์ที่สาวใช้ถูกหนู่มนักเรียนนอกข่มขืนในบ้านเจ้านาย

เรียนจากชีวิตจริง

หนุ่มนักเรียนนอก

กับ สาวใช้

3. ภาพวาด คือภาพลายเส้นที่เขียนขึ้นเพื่อช่วยอธิบายเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนขึ้น เช่นในเรื่อง รักของสาวนิการ (กุมภาพันธ์ 2524 : 7) ความรักของสาวตาพิการกับทหารชายแดน

4. ภาพจริง คือภาพที่ถ่ายจากตัวจริงของผู้เขียนเรื่องและครอบครัว เพื่อช่วยทำให้เรื่องน่าอ่านมากขึ้น เช่น ในเรื่อง รักของคนจน (กรกฎาคม 2524 : 56) คู่นี้มีลักษณะเด่นคือได้รับคัดเลือกออกรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมด้วย

เขาเคยออกทีวีในรายการ "คู่สร้าง - คู่สม มาแล้ว
 ได้รับการกล่าวขวัญมากที่สุด
 ก็นใจคนดูเป็นที่สุด
 และเป็นคู่ที่ จนที่สุด

รักของ คนจน

เจ้าคุณทิพย์

เรื่อง คุณนายซาอุฯ ตัวอย่าง (พฤศจิกายน 2527 : 16) ผู้เขียนส่งภาพมาพร้อมกับ

จดหมาย

5. ภาพจากนิตยสารต่างประเทศ เป็นภาพของคนต่างชาติ ซึ่งรูปภาพที่คัดเลือกมา จะมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง ได้แก่เรื่อง ไม้ป่าเดียวกัน (เมษายน 2527 : 32) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เธอเป็น ทอมบอย
ที่เคยผ่านผู้หญิงมาแล้ว
อย่างน้อย 3 คน เล็ก, จุ่ม
และจิม

การนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบดังกล่าวข้างต้นนี้มีประโยชน์คือ ช่วยสร้าง
จุดสนใจให้กับเรื่องที่น่าสนใจ และทำให้เรื่องน่าอ่าน รวมทั้งช่วยเสริมจินตนาการของผู้อ่าน
อีกด้วย ในเรื่องนี้คุณ กฤษณรักษ์ ปุระณะสุนทร ได้ให้ทัศนะว่า

... การทำภาพประกอบก็เพื่อที่จะดึงเอาเหตุการณ์ในเรื่องนั้นๆ มาเป็นตัวทำให้ผู้
อ่านได้เห็นลักษณะอาการของตัวละครที่อยู่ในเรื่องได้เด่นชัดขึ้น และเป็นการสร้าง
จุดสนใจให้กับเรื่องนั้นๆ คล้ายๆกับโปสเตอร์หนังที่ติดตามทางแยก ก็เป็นการทำ
ให้ผู้ที่พบเห็นภาพเหตุการณ์ในเรื่องที่ตั้งมาเป็นจุดสนใจ เลยอยากจะทำให้ติดตาม
รายละเอียดของเรื่องต่อไป

การใช้ภาพประกอบนั้นนอกจากช่วยสร้างจุดสนใจแล้ว ยังทำให้หน้าหนังสือดูมีสีสันขึ้น น่าดูขึ้น เรื่องภาพประกอบจะว่าจำเป็นก็จำเป็น ไม่จำเป็นก็ได้ แต่ส่วนมากที่มีภาพประกอบตามเนื้อเรื่องเป็นช่วงๆ ก็เพื่อจะให้ผู้อ่านได้นึกสายตาบ้าง ถ้าหากมีแต่ตัวหนังสือพรืดไปหมด คนอ่านอาจจะเบื่อและทำให้การจัดหน้าไม่สวย

นอกจากนี้ภาพประกอบยังช่วยนำเสนอให้ผู้ที่เปิดมาพบเรื่องนั้นๆ ได้เห็นบุคลิกภาพพจน์ของตัวละคร ทั้งรูปร่างหน้าตาว่าเป็นอย่างไร แทนที่จะให้ผู้อ่านจินตนาการเอาเอง เป็นการช่วยเสริมจินตนาการของผู้อ่านอีกทาง

ภาพประกอบบางครั้งจะเป็นรูปจริง รูปถ่าย หรือรูปวาด อันนี้ก็แล้วแต่ฝ่ายศิลป์ที่อ่านบททวนในเรื่องที่เขียนจากนักเขียนว่าสมควร เหมาะสมประการใด ในการที่ จะเอารูปชนิดไหนมาประกอบ

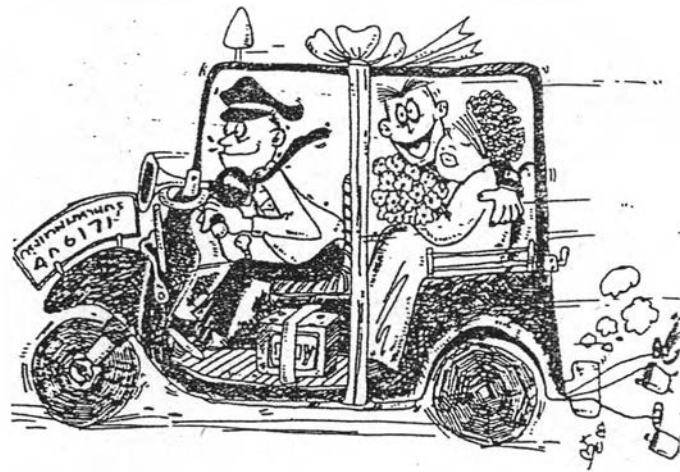
ส่วนเรื่องจริงนั้น ถ้าหากผู้ที่เขียนมาแล้วให้ทาง บ.ก. พัง และเขายินดีที่จะเปิดเผยรูปร่างหน้าตาจริงของเขา เราก็จะจัดการไปถ่ายรูปให้หรือให้เขาส่งรูปมาให้เรา ซึ่งเรื่องแบบนี้ทำให้อ่านได้รับรู้อย่างสมจริงสมจังมากขึ้น

ส่วนรูปวาดนั้น ก็เนื่องจากผู้ที่เขียนส่งมาแล้วทางกอง บ.ก. เห็นว่าน่าสนใจแต่กลับติดต่อทางเจ้าของเรื่องไม่ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่ทางฝ่ายศิลป์ต้องดึงช่วงตอนที่น่าสนใจของเรื่องมาเป็นจุดสนใจในการอ่าน ซึ่งบางช่วงตอนอย่างเช่นคนที่กำลังถูกยิง เราไม่สามารถที่จะหารูปคนที่ทำทำยิงไปถูกอีกฝ่ายหนึ่งจนสะดุ้งผะไปสุดตัวได้ อย่างนี้จำเป็นที่จะต้องอาศัยรูปวาดมาประกอบเพื่อให้ดูน่าสนใจขึ้น

สรุปก็คือ ถ้าเรามีภาพประกอบจากรูปถ่ายหรือจากบุคคลที่ถูกอ้างอิงถึงจริง หรือจากรูปวาดก็เพื่อจะให้หน้าตาของหนังสือดูน่าอ่านขึ้น... (กฤษณเรักษ์ ปุระณะสุนทร, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2535)

ทางระบายอารมณ์ คอลัมน์นี้จะเป็นคอลัมน์พิเศษ นำเสนอชีวิตที่มีปัญหา ผู้เขียนจะเล่าระบายความในใจและขอความช่วยเหลือ เป็นเรื่องเล่าขนาดสั้น มีภาพประกอบทั้งภาพการ์ตูนซึ่งเขียนให้เหมาะกับเนื้อเรื่องและภาพถ่ายแต่ไม่ใช่ของผู้เขียนเป็นภาพถ่ายในนิตยสารต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบในเรื่อง

ตัวอย่างการใช้การ์ตูนประกอบเรื่องเช่น คอลัมน์ทางระบายอารมณ์ (กรกฎาคม 2523 : 54)

ตัวอย่างการใช้รูปภาพประกอบเช่น เรื่อง กระทบวงศีกษา ฯ ช่วยด้วย (กรกฎาคม 2523 : 55)

คิดถึงคนรัก เป็นคอลัมน์พิเศษ นำเสนอจดหมายที่เขียนถึงคนรัก ผู้เขียนจะเล่าเรื่องราวความรักก่อนจากกันในรูปแบบจดหมายถึงคนรัก เช่น ขึ้นต้นจดหมายว่า

คุณ วรลักษณ์ครับ

เมื่อปีพ.ศ. 2508 เทมมปลาย ในขณะที่คุณเรียนอยู่ชั้น ป.ก.ศ.สูง ...

(คิดถึงคนรัก สิงหาคม 2530 : 49)

ผู้อ่านจะรู้สึกเหมือนแอบอ่านจดหมายรักของคนอื่น รูปแบบการเล่าเรื่องในคอลัมน์นี้จึงต่างกับในคอลัมน์อื่นเพราะคอลัมน์อื่นจะเป็นจดหมายเล่าชีวิตจริงส่งถึงคู่สร้าง คู่สมแต่คอลัมน์นี้จะเป็นการเขียนจดหมายส่งถึงคนรักโดยผ่านทางคอลัมน์คิดถึงคนรักในนิตยสารคู่สร้าง คู่สม

การลงท้ายเรื่องในบางครั้งจะไม่ใช้นามแฝง บางฉบับส่งที่อยู่ของผู้เขียนมาให้ลงตีพิมพ์ด้วย เพื่อว่าถ้าคนรักอ่านพบจะได้ติดต่อมาได้

ชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์จะไม่ใช้นามแฝงเพราะเรื่องที่เราไม่ได้เป็นเรื่องน่าอับอาย และไม่จำเป็นต้องปิดบังแต่อย่างใด

สังคณิการ เป็นคอลัมน์พิเศษนำเสนอประสบการณ์ชีวิตที่ถูกหลอกลวง ผู้เขียนจะเล่าเรื่องที่ถูกหลอกส่งมายังคู่สร้าง คู่สม แล้วคู่สร้าง คู่สมจะนำลงตีพิมพ์ทั้งฉบับ ในตอนท้ายเรื่องจะลงท้ายด้วยนามแฝง

ลักษณะชีวิตจริงในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม

ลักษณะชีวิตจริงที่นำเสนอในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมได้ข้อมูลมาจากจดหมายที่ผู้เขียนทางบ้านส่งมา จดหมายที่มีผู้เขียนส่งมานั้นเริ่มจาก คุณดำรง นุชतालจัดรายการโทรทัศน์ คู่สร้าง คู่สม

...เรามีรายการโทรทัศน์ แล้วเราประกาศออกไปว่า ผู้ที่ประสงค์จะมาร่วมรายการคู่สร้าง คู่สมทางโทรทัศน์ซึ่งมีเพียงเดือนละ 1 ครั้งให้เขียนจดหมายมาเล่าประวัติความรัก การเริ่มต้นที่ชายหนุ่ม หญิงสาวมารู้จักมารักกัน ช่วงที่รักกันมีความสุขอย่างไร ไม่มีความสุขอย่างไร มีประสบการณ์ในความรักอย่างไรบ้าง มีอุปสรรคข้อขัดขวางอย่างไรบ้างกว่าจะได้มาแต่งงานกันส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็ขอร้องให้เล่าถึงชีวิตที่อยู่ด้วยกันที่แต่งงานกันมา แต่งงานกันแล้วมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้างในชีวิตรัก มีลูกมีเต้า อีกช่วงหนึ่งก็เป็นช่วงที่ค่อนข้างจะให้เขาคาดหวังว่าในอนาคตคู่ของเขาจะอยู่กันยังไง คราวนี้เนื่องจากว่ารายการโทรทัศน์มันมีของมีรางวัลเยอะในสมัยนั้น ทำให้ใครๆ อยากมาออกรายการ อีกส่วนหนึ่งออกแล้วมันดังด้วยสนุกด้วยคนรู้จักเขาก็อยากมาออก เลยทำให้มีจดหมายมามาก การมีจดหมายมามากมันก็ทำให้ผมคิดว่าสาระของจดหมายเกือบจะทุกฉบับ มันก็มีความเป็นตัวของตัวเองอยู่ แต่ละคู่ผู้เมียภรรยาแต่ละคู่ก็ไม่ค่อยเหมือนกัน แตกต่างก็นำนำเสนอในลักษณะของวิถีชีวิตแบบคนไทย วิถีชีวิตคู่ชีวิตคนบ้านนอก วิถีชีวิตของ

คนในแต่ละภูมิภาค ทางเหนือ ทางใต้ ทางอีสาน ทางกรุงเทพฯ ร้อยแปดพัน
เก้านี้ มันนำเสนอทั้งสิ้น แต่ปัญหามันไม่สามารถนำเสนอได้ ในเมื่อเรามีราย
การทีวีเดือนละครึ่ง ก็ใช้วิธีระบายออก เอาสิ่งเหล่านั้นมาเป็นประโยชน์ด้วยการ
มาออกรายการวิทยุ...(ดำรง พุฒตาล, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2534)

จดหมายจากรายการโทรทัศน์ได้ถูกนำมาใช้ในรายการวิทยุ และหลังจากนั้นก็ส่งมา
ยังนิตยสาร ผศ. พวา พันธุ์เมฆาได้พูดถึงจดหมายที่ได้มาจากรายการวิทยุ โดยเล่าให้ฟังว่า

...วิทยุนี้มันมีเกือบทุกวัน ทุกวันเลยก็ว่าได้ ออกหลายสถานีทั้งในกรุงเทพฯและ
ต่างจังหวัด คุณดำรง และคุณมาลี ผกาพันธุ์ซึ่งเป็นนักพากย์ทางช่อง 7 ก็
จะเป็นผู้ร่วมอ่านจดหมายซึ่งผลจากการออกวิทยุจะมีจดหมายจากผู้ฟังนี้มากที่สุด
คุณดำรงก็จะพิจารณาคัดเลือกออกอากาศไป ก็ยังรวบรวมจดหมายเหล่านั้นนะ
เอามาไว้ให้ผม...(พวา พันธุ์เมฆา, สัมภาษณ์, 29 สิงหาคม 2534)

จากคำให้สัมภาษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมทั้งรายการโทรทัศน์
รายการวิทยุ และนิตยสารนั้น มีแหล่งข้อมูลเดียวกันคือจดหมายที่มีผู้เขียนส่งมา เมื่อแหล่ง
ข้อมูลเดียวกันชีวิตจริงจากจดหมายที่นำเสนอในแต่ละสื่อจะคล้ายคลึงกัน แต่จะมุ่งเน้นแตก
ต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะรายการและจุดเด่นของเนื้อหาในแต่ละคอลัมน์

ชีวิตจริงจากจดหมายที่นำเสนอในแต่ละสื่อ น่าจะสอดคล้องกับเรื่องราวในจดหมายที่
มีผู้เขียนมา ในตอนแรกเริ่มที่มีรายการโทรทัศน์ ผู้ดำเนินรายการได้ประกาศออกไป ให้ผู้ชม
เล่าชีวิตรักชีวิตครอบครัวส่งมา แม้ว่าจะมีรายการวิทยุ และนิตยสารเกิดขึ้นแล้ว แต่จดหมายที่
ส่งมายังสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมก็ยังเขียนเล่าเรื่องมุ่งเน้นชีวิตรักชีวิตครอบครัวอยู่เช่นเดิม
ดังนั้นเนื้อหาชีวิตจริงที่นำเสนอในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมจึงมีลักษณะเด่นที่ชีวิตรัก ชีวิตครอบครัว
ดังจะอธิบายตามหัวข้อต่อไปนี้

ชีวิตครอบครัว

ชีวิตครอบครัว คือ เรื่องราวชีวิตคู่(สามีภรรยา) รวมถึงเรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว(พ่อ แม่ ลูกและญาติพี่น้อง)

เรื่องราวชีวิตคู่ มีทั้ง เรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ช่วงคือ ชีวิตก่อนแต่งงาน และ ชีวิตหลังแต่งงาน และเรื่องราวชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน ซึ่งมี 2 แบบคือ หย่าร้าง และ เสียชีวิต

เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว หมายถึง เรื่องราวของคนในครอบครัว ซึ่งได้แก่พ่อ แม่ ลูกและญาติพี่น้อง เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัวจะต่างจากเรื่องราวชีวิตคู่ตรงที่ เรื่องราวชีวิตคู่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา แต่เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัวเน้นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ ลูก

ก. เรื่องราวชีวิตคู่ เรื่องราวชีวิตคู่ในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

1. เรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน มีชีวิตคู่ 2 ช่วงคือ

ก) ชีวิตรักก่อนแต่งงาน ชีวิตรักก่อนแต่งงานจะมีลักษณะเด่น 2 ประการคือ

1) ชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน ชีวิตประเภท

นี้มี 2 แบบคือ เคยรักกับคนอื่นก่อนแต่งงาน เคยได้เสียกับคนอื่นก่อนแต่งงาน และ เคยแต่งงานกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน

2) ชีวิตรักกับคู่สมรสคนปัจจุบัน มี 4 แบบคือ

(ก) ไม่ได้รักกันมาก่อนแต่พ่อแม่บังคับให้แต่งงาน

(ข) รักกันแต่มีอุปสรรค ต้องใช้วิธี เอาชนะใจญาติพี่น้อง

คนรัก , นานี่ และญาติ

(ค) รักกันและแอบได้เสียกันก่อนแต่งงาน

(ง) รักกันและแต่งงานกัน

ข) ชีวิตหลังแต่งงาน ชีวิตหลังแต่งงานจะมีลักษณะเด่น 2 ประการคือ

1) ครอบครัวไม่มีปัญหา

2) ครอบครัวมีปัญหา ปัญหาในครอบครัวสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

(ก) ปัญหาระหว่างคู่สามีภรรยา เช่น

(1) สามีนอกใจ

(2) สามีไม่สนใจ

(3) ภรรยาอกใจ

(4) สามีหรือภรรยาหึงหวง

(5) สามีหรือภรรยาเล่นการพนัน

(6) สามีดื่มเหล้า

(7) สามีโกหก

(8) สามีทบตี

(9) สามีด่าว่า

(10) ภรรยาขี้บ่น

(ข) ปัญหาระหว่างสามีภรรยากับญาติพี่น้อง ได้แก่

(1) ความขัดแย้งระหว่างพ่อผัว แม่ผัวกับลูกสะใภ้

(2) ความขัดแย้งระหว่างพ่อตา แม่ยายกับลูกเขย

(3) ความขัดแย้งระหว่างสามีภรรยากับพี่น้องของอีก

ฝ่ายหนึ่ง

(4) ความขัดแย้งระหว่างสามีภรรยากับพ่อแม่ภรรยา

(ค) ปัญหาระหว่างสามีภรรยากับคนอื่น

(ง) ปัญหาระหว่างภรรยากับภรรยา (เมียน้อย-เมียหลวง)

2. เรื่องราวชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน ซึ่งมี 2 แบบคือ

ก) หย่าร้าง คือ คู่สามีภรรยาที่ตัดสินใจแยกทางกัน เนื่องจากความขัด

แย้งในครอบครัว

ข) เสียชีวิต คือ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต

ข. เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว แบ่งเป็น

1. ครอบครัวมีความสุข
2. ครอบครัวไม่มีความสุข สาเหตุต่าง ๆ กัน อาทิเช่น
 - ก) พ่อต้องการมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาว
 - ข) แม่มีเพศสัมพันธ์กับลูกชาย
 - ค) พ่อไม่ยอมรับเป็นลูก
 - ง) แม่เลี้ยงคอยกลั่นแกล้ง
 - จ) พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง

เรื่องราวชีวิตครอบครัวดังกล่าวข้างต้นจะพบได้ในทั้ง 3 สื่อคือ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุและสื่ออินเทอร์เน็ต ดังต่อไปนี้

โทรทัศน์

รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจะเสนอชีวิตครอบครัวเฉพาะเรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ

1. ชีวิตก่อนแต่งงาน ชีวิตก่อนแต่งงานจะเป็นเรื่องราวความรักกับคู่สมรสปัจจุบัน กล่าวคือเล่าชีวิตรักก่อนได้แต่งงานกัน แต่จะไม่พูดถึงแฟนเก่าหรือเรื่องการเสียชีวิตกับผู้ชายอื่น เรื่องราวชีวิตรักก่อนแต่งงานที่พบในรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจะมี 3 แบบคือ

ก) ไม่ได้รักกันมาก่อนแต่พ่อแม่บังคับให้แต่งงานกัน ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะไม่รักผู้ชายแต่ผู้ชายตามใจ และให้ทางพ่อแม่ผู้หญิงช่วย หรือพ่อแม่ผู้หญิงพอใจผู้ชายมาก่อนเนื่องจากเห็นว่าฐานะร่ำรวย และบังคับให้ลูกสาวแต่งงาน ตัวอย่างคู่สมรสที่ไม่ได้รักกันมาก่อน เช่น คู่ของอาเหม็ด มูฮะหมัดและสุกียี อากอรอญิก (กรกฎาคม 2529) ผู้ชายขายโรตีสายไหมตามใจผู้หญิง ผู้หญิงไม่ชอบแต่ต้องแต่งงานเพราะแม่ผู้หญิงเห็นใจผู้ชาย

ข) รักกันแต่มีอุปสรรค อุปสรรคเกิดจากพ่อแม่และญาติพี่น้องของผู้หญิงไม่ชอบผู้ชาย ผู้ชายจึงต้องใช้วิธีต่างๆคือ

1) เอาชนะใจญาติพี่น้องผู้หญิง คอยช่วยเหลือและปรนนิบัติยามพ่อแม่ผู้หญิงป่วยไข้จนพ่อแม่ชอบและยอมให้แต่งงานกัน เช่น คู่ของ รตต.สมศักดิ์ และบุญสม วิจารย์โกศลกิจ (กุมภาพันธ์ 2528) แม่ของผู้หญิงไม่ชอบ ผู้ชายต้องทำความดีเพื่อเอาชนะใจ

2) พาหนี ทั้งคู่รักกัน แต่พ่อแม่ขัดขวาง เพราะเห็นว่าผู้ชายไม่เหมาะสมกับลูกสาวตน บางคู่ผู้ชายพยายามไปลู่ขอแต่พ่อแม่ก็ไม่ยอมยกให้ จึงตัดสินใจพาหนีเช่น คู่ของ เซ็น และ ตีมะ นำตานี (3 กุมภาพันธ์ 2529) ผู้ชายไปลู่ขอแต่พ่อแม่ไม่ให้เพราะสินสอดน้อยเกินไปจึงพาหนี

3) ฉุด การฉุดนั้นต่างกับพาหนีตรงที่ถ้าฉุดหมายถึงผู้หญิงไม่สมัครใจไปด้วยแต่ผู้ชายต้องการตัวจึงใช้กำลังบังคับฉุดไปอยู่ด้วย แต่ ถ้าพาหนี หมายถึงทั้งคู่ยินยอมพร้อมใจไปอยู่ด้วยกัน ตัวอย่างคู่สามีภรรยาที่ฉุดกันมานั้น เช่นคู่ของนาท และ สะอาด นพดล (มกราคม 2532) ผู้ชายไปลู่ขอแต่ผู้หญิงมีคู่นั้น พ่อผู้หญิงไปตลาดผู้ชายก็ฉุดขึ้นรถมากรุงเทพฯ

คู่ที่พาหนีหรือฉุดมาอยู่ด้วยกันมักจะต้องไปขอขมาพ่อแม่ผู้หญิงในภายหลังและได้แต่งงานกัน

- รักกันและแต่งงานกัน เช่นคู่ของ ชาญรงค์ และ รัตนา อรรถธรรมากร (4 พฤศจิกายน 2528)

2. ชีวิตหลังแต่งงาน แบ่งเป็น

ก) ครอบครัวยังไม่มีปัญหา เพราะสามีกลับตัวเป็นคนดี สามีพูดเพราะเอาอกเอาใจ และไม่ทะเลาะเบาะแว้งกันในครอบครัว ตัวอย่างคู่ที่ไม่มีปัญหาเช่น คู่ของคณและ อำพัน สังข์วงศ์ (มีนาคม 2528) เป็นสามีภรรยาที่ไม่เคยทะเลาะกันเลย

ข) ครอบครัวมีปัญหา แบ่งเป็น

1) ปัญหาระหว่างคู่สามีภรรยา เกิดจากสาเหตุสำคัญดังต่อไปนี้คือ

(ก) สามีนอกใจ เป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นกับชีวิตแต่งงานของผู้ร่วมรายการแทบทุกคู่ สามีนอกใจนั้นมีทั้งติดผู้หญิงอื่น เทียวช่องโลภณี มีเมียเก็บและมีเมียน้อย ปัญหาสามีนอกใจเช่นคู่ของ บุญรอด และ ฉลอง แก้วกระจ่าง (7 ตุลาคม 2528)

(ข) ภรรยาขี้หึง และอาละวาด เช่นคู่ของ ประสิทธิ์ และ วรวิภา จุลเกษร (5 ตุลาคม 2530) สามีไม่กลับบ้าน รุ่งเช้าภรรยาเอามัดไม้แทง เห็นสามีคุยกับผู้หญิงอื่น ภรรยาเอาทุเรียนทุ้ม

(ค) สามีดื่มเหล้า เหล้าทำให้ขาดสติและเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท เช่น คู่ของ บุญเกื้อ และ นางทิพย์ ช่อผกา (3 สิงหาคม 2530) สามีดื่มเหล้าเวลาทะเลาะกันจะทุบตีภรรยา

2) ปัญหาระหว่างแม่ผัวกับลูกสะใภ้ เช่นคู่ของ จำรัส และ กุหลาบ นาควงศ์ (มีนาคม 2528)

3) ปัญหาระหว่างภรรยากับพี่น้องสามี เช่น คู่ของอำพัน และ สุนทร ลาวเกษตร (4 เมษายน 2531)

4) ปัญหาระหว่างสามีภรรยา กับพ่อแม่ภรรยา เกิดจากทั้งคู่หนีตามกัน ทำให้พ่อแม่ผู้หญิงชายหน้า และไม่ค่อยมีให้อภัย เช่น คู่ของสุพจน์ และสมหมาย ศรีสาาง (1 กันยายน 2529)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ชีวิตครอบครัวในรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สม เป็นครอบครัวทั้งที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา บางคู่ก่อนแต่งงานมีปัญหา หลังแต่งงานไม่มีปัญหา บางคู่ก่อนแต่งงานไม่มีปัญหา หลังแต่งงานมีปัญหา บางคู่มิปัญหาทั้งก่อนแต่งงานและหลังแต่งงาน และบางคู่ไม่มีปัญหาทั้งก่อนแต่งงานและหลังแต่งงาน ดังนั้นชีวิตสามีภรรยา จึงมีหลากหลายต่างหาก ดังที่อาจารย์ สมศรี สุกมลินันทนได้เขียนไว้ในหนังสือานาสาระ กับอาจารย์สมศรี ความว่า

ไม่มีสูตรสำเร็จที่ใดที่สามีภรรยาทุกคู่จะใช้ได้ผลเหมือนกันและตรงกัน ร้อยคู่ ก็ต้องการร้อยบท เพราะตัวตั้งคือสามีภรรยา มีพื้นฐานเบื้องหน้าและเบื้องหลังแตกต่างกัน ไม่มีคู่ไหนที่เหมือนกันเป็นนิมน์เดียวกัน

น่าสังเกตว่าชีวิตครอบครัวในโทรทัศน์จะจำกัดเฉพาะชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกันเท่านั้น โดยจะไม่นำเสนอชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน และไม่นำเสนอชีวิตครอบครัวพ่อแม่ แม่ ลูก เพราะรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจะคัดเลือก แต่คู่สามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกันมาออกกรายการดังนั้นเนื้อหาในรายการจึงไม่มีชีวิตแบบอื่น

วิทย์

รายการวิทย์คู่สร้าง คู่สมได้นำเสนอทั้งเรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบัน ยังอยู่ด้วยกัน ชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน และเรื่องราวชีวิตของสมาชิกใน ครอบครัว เรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกันแบ่งได้เป็น 2 ช่วงคือ

1. ชีวิตรักก่อนแต่งงานได้แก่

ก) ชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสปัจจุบัน ชีวิตรักแบบนี้มี 2 ลักษณะ

คือ

1) เคยรักกับคนอื่น เช่น ผู้เขียนเคยมีคนรักมาก่อนแต่ก็ต้องมาแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน เช่น ตอนอายุ 17 ปีมีคนมาชอบ เขาทำธุรกิจโป๊ะ แต่แม่ไม่ชอบผู้ชายคนนี้ แม่ให้ผู้เขียนแต่งงานกับ ส. ที่รูปชั่วตัวดำแต่ก็อยู่กันมา 36 ปีแล้ว

2) เคยเสียตัวกับคนอื่น เช่น ผู้เขียนเคยมีคนรักชื่อ ม. แต่เขาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ต่อมาได้เสียกับ ก. จนท้อง พอไปทวงสัญญาก็พบว่า ก. มีคนรักใหม่เป็นแม่ม่าย ผู้เขียนจึงตัดสินใจแต่งงานกับ น. ก่อนแต่งงาน ก. มาขอคืนดี แต่ผู้เขียนไม่ยอมตอนนี้อยู่กับ น. มีความสุขดี

3) เคยแต่งงานกับคนอื่นมาก่อน เช่น

- สามีก่าเล่นการพนันชายทรัพย์สินจนหมด ทำให้ผู้เขียนและลูกอีก 5 คนต้องลำบาก ผู้เขียนพบผู้ชายคนใหม่เขามีภรรยาและลูก 2 คน เขาพาผู้เขียนมาอยู่ด้วยแต่ปัญหาคือเขายังไม่หย่ากับภรรยาเก่า และญาติพี่น้องฝ่ายเขาก็รังเกียจผู้เขียน

- สามีก่าตายเพราะอุบัติเหตุทางไฟฟ้า ต่อมาสามีกใหม่อายุ 41 ปีเป็นพ่อม่ายลูก 3 คนเป็นคนจีนขยันทำมาหากิน แต่ชอบเล่นการพนัน ตอนนี้อยู่คนเดียวเล่นเพราะรักผู้เขียนมาก

ข) ชีวิตรักกับคู่สมรสคนปัจจุบัน มีดังนี้คือ

1) รักกันแต่มีอุปสรรค จึงต้องใช้วิธีดังต่อไปนี้

(ก) พาหนี เช่น รักกับ ร. แต่พ่อแม่ไม่ชอบ พ่ออยากให้ผู้เขียนแต่งงานกับ น. ผู้เขียนจึงให้ ร. พาหนี และมาขอขมาทีหลัง

(ข) ฉุด เช่น ไปเที่ยวงานวัดถูกใจสาวร่างให้เพื่อนฉุดมาแล้วขอขมาตามประเพณีทีหลัง

2) รักกันและแอบได้เสียกันก่อนแต่งงาน เช่น ผู้เขียนรักและสงสาร บ. จึงได้เสียกันอย่างลับๆ ต่อมาย้ายที่ทำงานมีคนชื่อ อ. มาชอบ บ. หึง ทั้งคู่ได้อยู่กินกันแต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ต่อมาจึงไป訴ขอกับแม่

3) รักกันและได้แต่งงานกัน เช่น พบกันในงานแต่งงานน้องชายของผู้เขียน ผู้เขียนพยายามไปหาเธอเรื่อยๆ จีบเธออยู่ 2 ปีในที่ลับก็ได้แต่งงานกันมีลูก 2 คน

2. ชีวิตรักหลังแต่งงาน แบ่งเป็น

ก) ครอบครัวไม่มีปัญหา เพราะสามีกลับตัวเป็นคนดี เช่น ตอนแรกสามีตีแม่เหล้า ที่ยวกลางคืน เจ้าชู้ แต่ตอนหลังตั้งใจทำมาหากิน

ข) ครอบครัวมีปัญหา แบ่งได้ดังนี้คือ

1) ปัญหาระหว่างสามีภรรยา มีสาเหตุมาจาก

(ก) สามีนอกใจ เช่น มีคนรักชื่อ อ. ต่อมาพบ จ. ที่ไร่ข้าวโพด จ. นุดผู้เขียนมาอยู่หนองแก ได้เสียกันแล้วเขาจัดผู้ใหญ่มาขอขมา พ่อผู้เขียนยังโกรธจึงกักตัวผู้เขียนไว้ ผู้เขียนหนีกลับมาหาเขา จ. เจ้าชู้ แต่ก็ยังเกรงใจผู้เขียน

(ข) สามีมีวาทะมุข เช่น พ่อแม่เลิกให้ เคยเลิกกับเขา 5-6 ครั้งเพราะสามีเจ้าชู้ ตีแม่เหล้า และสูบบุหรี่ ตอนนี้อยากฆ่าตัวตายเพราะกลัวใจมาก

(ค) สามีเล่นการพนันจนเป็นหนี้ เช่น สามีชอบเล่นหวยจนเป็นหนี้ พ่อผู้เขียนออกมาทำงานบ้าน สามีก็ขอเงิน อยากเลิกกับสามีแต่อยากมีลูกก่อน

(ง) สามีชอบทุบตี ทำร้ายร่างกายภรรยา เช่น สามีไม่มีระเบียบ สกปรก นุดเสียงดัง ชอบทุบตี ผู้เขียนอยากหย่า ตอนนี้มีกระบี่มารดมาจับผู้เขียนด้วย

2) ปัญหาระหว่างสามีภรรยาเกี่ยวกับญาติพี่น้อง เช่น สามีทำงานที่ชาวดิอาระเบีย ผู้เขียนอยู่กับแม่สามี แม่สามีคอยกีดกันเรื่องเงินที่สามีส่งมา ตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเลิกกับสามีดีหรือไม่

เรื่องราวชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน แบ่งได้ดังนี้คือ

1. หย่าร้าง เนื่องจากสามีนอกใจ เช่น รู้จักกับ ช. ตอนงานประกวดขวัญใจมิตรเพลง ต่อมาได้เสียกันและไปขอขมาผู้ใหญ่ อยู่กันจนมีลูก 2 คน ช. ไปมีผู้หญิงใหม่ เขาพามาบ้าน ผู้เขียนทนไม่ได้เลยขอเลิก

บางคนหย่าร้างแล้วพบรักใหม่ แต่ก็ทนอยู่ไม่ได้กลับมาหาสามีเดิมอีก แต่แล้วในที่สุดก็เลิกกัน เช่น ทำงานบ้านให้อาจารย์คนหนึ่ง พบรักกับ จ. ลูกน้องอาจารย์ เขามีครอบครัวแล้วทั้งคู่ได้เสียกัน ต่อมา จ. บอกให้หาแฟนใหม่ พบ ล. แต่งงานกับ ล. แต่ยังไม่ลืม จ. อยู่กับ ล. ล. เป็นคนชอบโกหกและยังทุบตีผู้เขียน ผู้เขียนจึงขอเลิก กลับมาหา จ. อยู่ในฐานะเมียหย่าของ เขา จ. เบื่อ ผู้เขียนจึงเลิกกับ จ. เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เป็นคนใช้

2. คู่สมรสเสียชีวิต เช่น สามีได้เสียกับคนงานหญิง และย้ายไปอยู่ด้วยกันต่างหาก ต่อมาสามีเล่นการพนัน โกงแชร์จนถูกฆ่าตาย

นอกจากรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมจะนำเสนอชีวิตคู่สามีภรรยาแล้ว ยังนำเสนอเรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว จากการวิจัยพบว่าชีวิตครอบครัวพ่อ แม่ ลูกในรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สมเป็นครอบครัวที่มีปัญหาทั้งสิ้น เช่น

- พ่อชอบเขียนจดหมายมาขอเงิน
- พ่อฆ่าคนตายติดคุก ผู้เขียนถูกหลอกว่า ถ้าเอาเงินไปให้ 20,000 บาท แล้วพ่อจะพ้นผิด จึงเอาที่ไปจำนองกำนัน แต่แล้วก็ถูกยึด พ่อก็ไม่ได้ออกจากคุก ต่อมาพ่อตายในคุก ผู้เขียนเสียใจมาก

- อยากเรียนต่อแต่พ่อแม่ไม่ยอมให้เรียน
- มีพี่น้อง 7 คน มีคนขอไปเลี้ยง 2 คนพ่อกับแม่ชอบทะเลาะกัน
- ตาถูกน้ำมันลวกตาย แม่เกิดมาตัวลายแต่งงานกับพ่อสิ้นไส้ มีลูก 9 คน ปกติ 3 คนที่เหลือตัวลายถูกเพื่อนล้อ และสังกรรมังเกียด
- เดิมฐานะทางบ้านดี แต่พ่อพ่อตาย แม่ก็พาผู้เขียนและน้องสาวไปอยู่กับยาย และทวดที่ฉวางลำบากมาก

จะเห็นได้ว่าชีวิตครอบครัวในรายการวิทยุจะนำเสนอทั้งชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน ชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน และชีวิตครอบครัวพ่อแม่ลูก ถึงแม้ว่ารายการวิทยุจะนำเสนอชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน เหมือนที่รายการโทรทัศน์นำเสนอ แต่ในรายละเอียดแล้วต่างกัน ถ้าดูรายการโทรทัศน์จะเห็นว่าไม่มีการพูดถึงชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องการเสียตัวกับผู้ชายอื่นก่อนแต่งงาน ทั้งนี้เพราะคนไทยยังมีค่านิยมเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงก่อนแต่งงาน ดังนั้นถ้าผู้หญิงคนใดเคยเสียตัวมาก่อนแต่งงานกับสามีปัจจุบัน หากชาวบ้านรู้เข้าก็จะตราหน้าว่าเป็นผู้หญิง "สำส่อน" การออกรายการโทรทัศน์ผู้มาร่วมรายการต้องเปิดเผยตัวเอง ดังนั้นเรื่องที่จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงของผู้ร่วมรายการจึงไม่มีในรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สม ชีวิตคู่ที่นำเสนอจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยา โดยเฉพาะและจะไม่พูดถึงความสัมพันธ์ของภรรยาผู้ชายอื่น แต่รายการวิทยุพูดถึงเรื่องเหล่านี้ได้เพราะไม่ได้เปิดเผยชื่อผู้เขียนเรื่องเหมือนในรายการโทรทัศน์

สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ รายการวิทยุจะนำเสนอชีวิตครอบครัวได้ทุกประเภท ในขณะที่รายการโทรทัศน์นำเสนอแต่ชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้ก็เพราะรายการโทรทัศน์มุ่งเน้นนำเสนอเฉพาะชีวิตคู่สามีภรรยา จึงไม่มีชีวิตครอบครัวรูปแบบอื่นดังที่อธิบายไปแล้วในตอนต้น

นิตยสาร

นิตยสารได้นำเสนอชีวิตครอบครัวเช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์และวิทยุโดยจะนำเสนอในคอลัมน์ผิวเมียละเอียดใจ หนุ่มจับสาว สาวจับหนุ่ม เรื่องจริงจากผู้อ่าน และทางระบายอารมณ์ ในนิตยสารคู่สร้าง คู่สมคอลัมน์ที่นำเสนอชีวิตครอบครัวมากที่สุดคือ คอลัมน์ผิวเมียละเอียดใจ

คอลัมน์ผ้าเมียละเหี้ยใจ

ผศ. พวา พันธุ์เมฆา ผู้ควบคุมคอลัมน์ได้พูดถึงคอลัมน์นี้ว่า

...จุดมุ่งหมายของคุณดำรงทำนี้ เพื่อให้เสนอลำดับสำนวนว่าคนไทยเขาจับกัน
 ยังไง นั่นอันหนึ่ง ส่วนผ้าเมียละเหี้ยใจก็จะให้เสนอว่าชีวิตครอบครัวไทยนะมัน
 ชัดแย้งกันยังไง ซึ่งรูปแบบของครอบครัวไทยจะไม่เหมือนของฝรั่งหรือของอะไร
 ของไทยเรามีเมียได้หลายคนอะไรทำนองนี้...(พวา พันธุ์เมฆา, สัมภาษณ์)

ชีวิตครอบครัวไทยในคอลัมน์ผ้าเมียละเหี้ยใจนั้นแบ่งได้ดังนี้คือ

ก. เรื่องราวชีวิตคู่สามีภรรยา ซึ่งมี 2 แบบคือ

1. ชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน แบ่งได้เป็น 2 ช่วงคือ

ก) ชีวิตรักก่อนแต่งงาน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1) ชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 แบบคือ

(ก) เคยรักกับคนอื่น เช่น เรื่อง ชู้ทางใจ (เมษายน 2527

: 82) เมื่อสามสิบปีก่อนผู้เขียนเคยมีคนรักชื่อ ป. แต่ต้องเลิกกันเพราะเขามีภรรยาแล้ว
 ต่อมาเพื่อนชื่อ ก. รู้เรื่องและคอยปลอบโยน จนรักกันและได้แต่งงานกัน

(ข) เคยเสียตัวกับคนอื่น เช่น

เรื่อง ใหม่ก็ดี เก่าก็รัก (มกราคม 2532: 75-76) ผู้เขียน
 เรียนปวช. ได้เสียกับลูกชายแม่เลี้ยง ชื่อ ต. จนท้องและคลอดลูกมา พอเรียนจบปี 3 ป. มา
 ขอแต่งงาน ผู้เขียนยอมแต่งงานกับเขาแต่ยังคิดถึง ต. อยู่

เรื่อง สามีรับช่วง (พฤศจิกายน 2531: 75-76) ผู้เขียนทำ
 งานตัดเสื้อผ้ากับ จ. และได้เสียกันในโรงแรม ต่อมา จ. ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ส.
 ซึ่งเป็นญาติของ จ. คอยปลอบใจและขอผู้เขียนแต่งงาน

2) ชีวิตรักกับคู่สมรสคนปัจจุบัน มี 2 แบบคือ

(ก) รักกันและแอบได้เสียกันก่อนแต่งงาน เช่น เรื่อง คินล้าง

แค้น (กุมภาพันธ์ 2527 : 81)

(ข) รักกันแล้วแต่งงานกัน เช่นเรื่อง แต่งงานเพราะพล่ากึ่ง (มกราคม 2528 : 82) ผู้เขียนไปเที่ยวบ้านแฟนและเป็นโรคไล่ไส้อีกเสบ อาเจียน พ่อแม่คิดว่าท้องจึงให้แต่งงานกัน

ชีวิตรักก่อนแต่งงานในคอลัมน์นี้จะมึนน้อยมากเมื่อเทียบกับชีวิตหลังแต่งงาน เพราะคอลัมน์นี้เน้นเรื่องสามีภรรยา

ข) ชีวิตรักหลังแต่งงาน มี 2 แบบคือ

1) ครอบครัวไม่มีปัญหา ผู้เขียนเล่าถึงชีวิตรักที่มีความสุขสมหวัง ในครอบครัวไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง ความสุขในครอบครัวเกิดจาก

(ก) สามีภรรยามีหลักในการครองเรือน เช่นเรื่อง ข้อคิด จากลุงอายุ 75 ผู้เขียนเล่าว่า

...ผมและเมียอยู่กันมานานกว่า 50 ปีแล้ว โดยไม่เคยใช้คำหยาบคายต่อกัน ไม่เคยใช้กำลังต่อกันเลย หลังแต่งงานเราทั้งสองได้วางกฎเกณฑ์เอาไว้แล้วก็ปฏิบัติตาม เราจึงไม่มีเรื่องที่ต้องเป็นปัญหาซึ่งกันและกัน หลักของผมมีง่าย ๆ ที่อยากจะฝากกับเด็กรุ่นลูกรุ่นหลานไว้คือ

1. ถ้ามีอาการโกรธ หรือเกิดเหตุร้ายแรงอะไร จะไม่ใช่วาจาหรือถ้อยคำหยาบคายต่อกันเป็นอันขาด เช่น ไอ้ อี กู มึง อย่างนี้ ตลอดจนไม่ยกบรรพบุรุษของอีกฝ่ายหนึ่งมาพูดว่า เพราะถ้าทำเช่นนั้นจะทำให้คืนดีกันลำบาก ญาติที่ถูกคำจะยุแหย่ภายหลังไม่ให้คืนดีกัน

2. อยู่กันนั้นให้อยู่กันอย่างพื่ออย่างน่อง ไม่ใช่ตัวตองนำ หรือเมียต้องนำกิจการในครอบครัวทุกอย่างต้องปรึกษารือกัน ให้ทุกฝ่ายเห็นชอบและรับรู้อย่างเช่น ผมจะรับคนใช้เข้ามาในบ้านสักคน ผมก็ต้องปรึกษากับเมียผมว่าดีไหม มีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องมีคนใช้ จะให้เงินเดือนเขาเท่าไร ไม่ใช่ผมแอบรับเข้ามาเอง เพราะว่าหน้าตาสวยดี เพื่อจะได้เคลมทีหลัง อย่างนี้เมียผมไม่ยอมแน่ เมื่อให้เกียรติกันอย่างนี้ ความลับระหว่างสามีภรรยาก็ไม่มี ความระแวงกันก็หมดไปด้วย

3. ยามว่างควรสนทนากัน มีอารมณ์ขันพอสมควร ถ้าบุตรโตพอรู้เรื่องก็ควรเรียกบุตรมาฟังชีวิตของพ่อแม่สมัยหนุ่มสาว ยิ่งโดยเฉพาะตอนที่ลำบากยากเข็ญมาด้วยกันเป็นอย่างไร เหตุการณ์สถานที่ที่ประทับใจที่เคยผ่านมาในอดีต สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้ความรักของทั้งสองแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

4. ทั้งสองฝ่ายต้องมีศีลธรรม มีคุณธรรมอยู่ในใจ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดก็ย่อมเป็นกรรมของฝ่ายหนึ่ง เช่น ถ้าสามีขาดคุณธรรม ศีลธรรม สามีจะคิดมีเมียใหม่ก็ย่อมจะหาเหตุรังแกเมีย ทบตีเมีย ให้เมียขอย่า โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนที่จะตามมา ทำไปเพื่อประโยชน์แห่งกามของตนเองเท่านั้น ผมเองสมัยหนุ่มๆ ก็ไม่แพ้ชายอื่นเหมือนกันในเรื่องผู้หญิง แต่เมื่อมีเมียแล้ว เราก็ต้องให้เกียรติเมียเรานี้แหละครับผมถึงอยู่กับมาจนกว่า 50 ปีแล้ว

จากคุณ สำเร็จ จ.สมุทรปราการ

(ข้อคิดจากอายุ 75 มีนาคม 2525 : 71)

(ข) สามีเอาใจภรรยา เช่นเรื่อง สามีตัวอย่าง (พฤศจิกายน 2526 : 80) สามีเอาใจภรรยาบิณฑบาตให้ทุกเช้า จัดการเรื่องลูก อาบน้ำแต่งตัวพาไปส่งโรงเรียน นอกจากนี้ยังตั้งแชร์ให้ภรรยา พอถึงสิ้นปีก็เอาเงินไปเที่ยวต่างประเทศ

(ค) ภรรยาเอาใจสามี เช่น เรื่อง ยอดเมีย (มกราคม 2527 : 82) สามีไปเที่ยวอาบอบนวด ภรรยาไม่ว่าอะไร และยังให้สามีถ่ายรูปมาด้วย เพราะจะได้ช่วยนวดให้

(ง) สามีชื้อลัตตี้ เช่น เรื่อง 118 กับ 66 (กุมภาพันธ์ 2533 : 64) ผู้เขียนหนัก 118 กิโลกรัม สามีหนัก 66 กิโลกรัม แต่เขาก็ชื้อลัตตี้ไม่เคยคิดมีเมียน้อย

2) ครอบครัวมีปัญหา แบ่งได้ดังนี้คือ

(ก) ปัญหาระหว่างสามีภรรยา มีสาเหตุมาจาก

(1) สามีนอกใจ ความเจ้าชู้มีหลายแบบดังนี้คือ

- จับผู้หญิงอื่น คือ สามีมีที่ท่าสนใจหญิงอื่น

แต่ยังไม่ถึงขั้นได้เสียกัน เช่น เรื่อง เหมือนอีด้ามักกะสัน (เมษายน 2525:73) ผู้เขียนมีอาชีพขับเรือสกี วันหนึ่งนั่งคุยกับผู้หญิงฝรั่งที่ชายหาด ภรรยาเห็นเข้าโกรธมากและชวนผู้เขียน

- พรอดรัก คือ สามีเล้าโลมหญิงอื่น แต่ยังไม่

ถึงขั้นได้เสียกัน เช่น เรื่อง ตำตาตำใจ (มกราคม 2526 : 82) สามีพาผู้หญิงมาพรอดรักในบ้าน ทั้งๆที่ผู้เขียนก็อยู่ด้วย

- เทียวผู้หญิง คือ สามีไปเที่ยวช่องโสเภณี

เช่นเรื่อง รอยเล็บเพิ่มรอยเล็บ (สิงหาคม 2525 : 73) สามีออกเวรจรรยาจรแล้วพาโสเภณีไปนอนโรงแรมจนภรรยาจับได้

- มีเมียน้อย คือสามีมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่น

และยอมรับเป็นเมียน้อย เช่นเรื่อง รักฤโหด (มกราคม 2524:70) สามีไปมีเมียน้อยเป็นครู

- ทำผู้หญิงอื่นท้องแล้วไม่รับผิดชอบ เช่นเรื่อง

ความลับที่สามีซ่อนไว้ (มีนาคม 2528 : 80) สามีไปทำผู้หญิงอื่นท้อง แต่ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าลูกในท้องเป็นของตน เพราะเขาไม่ได้ยุ่งกับเธอตอนนั้น

(2) สามีไม่สนใจ แต่งงานกันแล้วสามีไม่เคยสนใจใยดี

เช่นเรื่อง คิดถึงแต่แฟนเก่า (มีนาคม 2531: 21-22) ผู้เขียนเคยแต่งงานมาแล้วครั้งหนึ่ง ต่อมาแม่ของผู้เขียนให้แต่งงานกับ ก. เพราะอยากทำให้เขาลืมแฟนเก่าชื่อ ม. แต่เขาไม่เคยลืม แม้มีลูกด้วยกัน เขาก็ยังพูดถึงแต่ ม. และเห็นว่าผู้เขียนไม่มีอะไรเทียบ ม. ได้

(3) ภรรยาออกใจ ไปเที่ยวกับผู้ชายอื่น โดยสามีก็รู้

แต่ห้ามไม่ได้เช่นเรื่อง เมียหัวสูง(กรกฎาคม 2525 : 73-74)ภรรยาผู้เขียนอยากก้าวหน้าในอาชีพการงาน จึงคบกับผู้ชายที่มีหน้าที่การงานสูงๆ ทำตัวสำส่อน

นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่ภรรยาอกใจแต่สามีไม่รู้และภรรยาจะเป็นผู้เขียนเล่ามา เช่นเรื่อง ประชดสามีด้วยการมีสัมพันธ์กับน้องชาย(ธันวาคม (ปีถัดหลัง) 2533:77) สามีผู้เขียนตีแม่เหล้าและชวนทะเลาะวิวาท ผู้เขียนจึงแอบได้เสียกับน้องชาย ตอนนี้สามียังไม่รู้

(4) สามีหรือภรรยาหึงหวง มี 2 แบบคือ

- สามีหึงหวง เช่นเรื่อง หึงแฟนเก่า(เมษายน 2523 :71) แฟนเก่าผู้เขียนมาหาพูดจาทาบทามชอลูกสาวผู้เขียนให้ลูกชายเขา สามีมาเห็น เข้าเกิดอาการหึงหวง
- ภรรยาหึงหวง ภรรยาแหวงกลัวสามีไปชอบผู้หญิงอื่น เช่นเรื่อง ตบเมียจนไหลเลือด (มิถุนายน 2528: 82)ผู้เขียนหุบเขาเพื่อคนอื่น เขาเบ้าหูว่าสามีไปชอบผู้หญิงอื่น จึงตามไปอาละวาด

(5) สามีหรือภรรยาเล่นการพนัน มี 2 แบบคือ

- สามีเล่นการพนัน เช่นเรื่อง อดอยากเลิกกับสามี แต่ขอให้มีลูกก่อน (มกราคม (ปีถัดหลัง) 2534 : 26-27) สามีชอบเล่นหวยและเป็นหนี้มาขอเงินผู้เขียน
- ภรรยาเล่นการพนัน เช่นเรื่อง เมียนักจ้าว (ธันวาคม 2527 : 81) ภรรยาติดการพนันเป็นหนี้เป็นสินและไม่สนใจเลี้ยงลูก

(6) สามีโกหก เช่นเรื่อง เมียนักจ้าว (มีนาคม 2527 : 82)สามีไปกินเลี้ยงกับเพื่อนและโกหกว่าไปกินก๋วยเตี๋ยวไม่ยอมกลับบ้าน 2 วันเต็ม พอกลับมาจึงทะเลาะกัน

(7) สามีทำร้ายร่างกายภรรยา เช่นเรื่อง ฝ่าจอมโหด (สิงหาคม 2528 : 80-81) ผู้เขียนทำอะไรไม่ถูกใจก็จะถูกสามีทุบตี

(8) สามีชอบด่าว่าภรรยา เช่นเรื่อง อวยพรให้สามี ตายไวๆ (กุมภาพันธ์ 2530 : 76-77) สามีไปเที่ยวผู้หญิงมาแล้วอารมณ์เสียจะมาด่าผู้เขียน

(9) ภรรยาขี้บ่น เช่นเรื่อง หวานแต่หน้า วาจา สดขม (พฤษภาคม 2532 : 76-77) ผู้เขียนเคยรักกับ ร. แต่ ร. ไปแต่งงานกับคนอื่น ต่อ มาพบ น. เธอสวยมาก และได้แต่งงานกัน ตอนหลังรู้ว่าเธอปากจัดขี้บ่น ผู้เขียนรำคาญ ต่อ มาพบ ม. พุดหวานกว่าจึงรัก และอยากหย่ากับภรรยาเก่า

(10) สามีและภรรยามีทัศนคติในการเลี้ยงลูกต่างกัน เช่นเรื่อง ทะเลาะกันเรื่องลูก (มีนาคม 2524 : 70) ภรรยาจะให้ลูกกินนมเก่าในขวด แต่ผู้เขียนจะชงให้ใหม่จึงทะเลาะกัน

(ข) บัญหาระหว่างคู่สามีภรรยา กับญาติพี่น้อง แบ่งได้ดังนี้คือ

(1) ความขัดแย้งระหว่างแม่ผัวกับลูกสะใภ้ เช่น เรื่อง ผัวตี แม่ผัวแล้ว (กรกฎาคม 2528 : 80) ผู้เขียนแม่ท้องนอนอยู่กับบ้าน แม่ผัวด่าสุนัข ประชด

(2) ความขัดแย้งระหว่างแม่ยายกับลูกเขย เช่น เรื่อง เดชแม่ยาย (กันยายน 2529 : 77) แม่ยายผู้เขียนขี้บ่น จู้จี้ ทำอะไรเอาแต่ใจตนเอง

(3) ความขัดแย้งระหว่างสามีภรรยา กับพี่น้อง เช่นเรื่อง ผลตอบแทนที่ทำดีกับญาติกาฝาก (ธันวาคม 2532 : 76-77) พี่สะใภ้สามีมาอาศัยอยู่ที่บ้านผู้เขียน ชอบใส่ร้ายและยุให้สามีเลิกกับผู้เขียน

(ค) บัญหาระหว่างคู่สามีภรรยา กับคนอื่น มีบุคคลที่สามเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของคู่สามีภรรยา เช่นเรื่อง ชอบจับเมียชาวบ้าน (สิงหาคม 2530 : 76-77) สามีของคนข้างบ้านมาชอบผู้เขียนทั้งๆที่ผู้เขียนก็มีสามีแล้ว เขามาชวนผู้

เขียนไปอยู่ด้วยที่ปักชำได้ แต่ผู้เขียนไม่ยอมไป

(ง) บัญหาระหว่างภรรยากับภรรยา (เมียน้อย-เมียหลวง)
สาเหตุเกิดจากความหึงหวงสามี และทะเลาะตบตีกัน เช่นเรื่อง ใจเย็นไม่พอ (เมษายน 2527 : 81) เมียหลวงชอบหาเรื่องทะเลาะกับผู้เขียน จนผู้เขียนทนไม่ไหวต้องลงไม้ลงมือ ในที่สุดก็ฆ่าเมียหลวงตาย

2. ชีวิตสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน แบ่งเป็น 2 แบบคือ

ก) หย่าร้าง ส่วนใหญ่เกิดจากความประพฤติของคู่สามีภรรยา แต่บางครั้งก็เกิดจากการที่ญาติพี่น้องเข้ามายุ่งเกี่ยวในชีวิตครอบครัวมากเกินไป จนเป็นเหตุให้สามีภรรยาต้องผิตใจกัน จากการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้สามีภรรยาไม่สามารถร่วมชีวิตกันได้ มีสาเหตุใหญ่ ๆ คือ

1) สาเหตุจากคู่สามีภรรยาได้แก่

(ก) ไม่ได้รักกัน การแต่งงานเกิดขึ้นเพราะความจำยอมและการบังคับ ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจผิดคิดว่าหญิงชายอยู่ด้วยกัน แต่งงานกันก็รักกันไปเอง แต่บางคนไม่เป็นเช่นนั้น การแต่งงานโดยปราศจากความรัก เหมือนการสร้างตึกที่รากฐานไม่มั่นคงย่อมสามารถโค่นลงได้ง่าย คู่สามีภรรยาที่ไม่มีความรักความผูกพันกันมาก่อน ถือได้ว่าขาดเครื่องยึดเหนี่ยวเกี่ยวรั้งจิตใจไว้ เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย ก็พร้อมที่จะแยกทางกัน เช่นเรื่อง ใครผิด (กรกฎาคม 2524 : 71) ผู้เขียนจำใจแต่งงาน เพราะพ่อแม่บังคับ ถึงจะอยู่ร่วมกันแต่ก็ไม่รัก พอตั้งท้อง ก็ไม่ยอมนอนร่วมกับสามี และไม่พูดกับสามี ญาติสามีมาถาม ผู้เขียนก็บอกว่าไม่รักสามีและขอหย่า

นอกจากนี้การได้ภรรยามาด้วยการข่มขืน ก็ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ เพราะนอกจากภรรยาจะไม่มีความรักใคร่สามีแล้ว ยังรู้สึกฝังใจกับภาพอดีต ทุกครั้งที่ร่วมหลับนอนเหมือนฝันร้ายว่าถูกข่มขืน เช่นในเรื่อง เมียที่ได้จากการข่มขืน (พฤศจิกายน 2527 : 80) ผู้เขียนถูกเขาข่มขืนข้างทาง แล้วจำเป็นต้องแต่งงานเพื่อรักษาเกียรติ แต่เมื่อ

แต่งงานแล้วก็อยู่ด้วยกันไม่ได้

(ข) สามัญตัจจนภรรยาทนนไม่ได้ต้องขอหย่า

ในหลายประเทศที่เจริญแล้ว สามัญตัจจนแห่งภรรยา ตำรวจรู้เข้าหรือภรรยาไปบอกตำรวจ ตำรวจจับสามีได้ ถือว่าทำผิดกฎหมาย ต้องถูกลงโทษ คาดว่ากฎหมายบ้านเมืองเราก็มีเหมือนกัน แต่ไม่มีใครได้พบข่าวว่ามีการปฏิบัติการที่จะใช้กฎหมายบังคับได้จริงจึงสังคมไทยยังถือว่า สามัญตัจจนภรรยาเป็นเรื่องความผิดความเมียดส่วนตัว ชาวบ้านไม่เกี่ยวและส่วนใหญ่ภรรยาไม่ชอบให้เกี่ยว เพราะอายุทั้งเคยชินกับทัศนคติที่ว่าสามีเป็นนาย สามีเป็นเจ้าของ คั้นทีก็แปลกอย่างนั้น ภรรยาเป็นสมบัติของสามี เขาจะทำอะไรก็ได้เหมือนกับที่เขาทำกับสัตว์เลี้ยงอย่างวัวควาย สามีไม่ต้องนับถือภรรยา มีแต่ภรรยาที่ต้องนับถือสามี ความคิดที่ว่าสามีภรรยาต้องนับถือกันและกัน ยิ่งยอมรับกันทั่วถึงแพร่หลาย เคยชินกับการที่ภรรยา "กราบบาทภักศดา แล้วว่าวอน" และที่ผู้หญิงต้องประพฤติดุเดือดเพราะเกรงว่า "จะไม่มีชายดีมาอบรม" ผู้หญิงเป็นฝ่ายรับการอบรมจากสามี ไม่ใช่หน้าที่ของสามีจะปรับตัวให้คล้อยตามความต้องการของภรรยา ที่สามีมีสิทธิเช่นนั้นเพราะเขามีหน้าที่เลี้ยงดูภรรยาเต็มที่ สามีเป็นผู้หาเลี้ยงแต่ผู้เดียว (สมศรี สุกุมลนันทน์ มปป. : 105)

การทำร้ายร่างกายถ้าภรรยาทนนได้ ก็ต้องยอมรับสภาพนั้นอย่างขมขื่น แต่ถ้าไม่ต้องการจะทนต่อไป ทางเลือกสุดท้ายคือการหย่าร้างกัน สิ้นสุดพันธะที่มีต่อกัน

ในคอลัมน์ผู้เมียละเหยใจ ผู้เขียนซึ่งอยู่ในฐานะผู้ถูกทำร้าย ได้เล่าถึงประสบการณ์ที่เจ็บปวด จนต้องตัดสินใจหย่าร้าง ดังในเรื่อง สามีผู้ชอบใช้เท้าแทนมือ (สิงหาคม 2526 : 80) สามีทำร้ายร่างกายผู้เขียน จนต้องแท้งลูกถึง 2 ครั้ง ผู้เขียนจึงตัดสินใจเลิกกับสามี

(ค) สามีนอกใจจนภรรยาทนนรับสภาพที่ต้องเป็นเมียหลวงต่อไปไม่ได้เช่นเรื่อง อภัยให้แค่ 6 ครั้ง (เมษายน 2529 : 81) สามีไปติดพันผู้หญิงถึง 5 คนพอมาคนที่ 6 ผู้เขียนทนนไม่ได้จึงขอแยกทางกัน

(ง) สามีมีว่อบายมุข เช่นเรื่อง ฝว่อบายมุข (กรกฎาคม 2527 : 81) สามีมีว่เมมาในอบายมุขและไล้ผู้เขียน ผู้เขียนจึงต้องกลับมาอยู่กับแม่

(จ) สามีระแวงว่าภรรยาจะมีชู้ ทำให้ภรรยาทนไม่ได้ จึงต้อง แยกทางกันเช่นเรื่อง จากกันทั้งที่ยังรัก (กรกฎาคม 2527 : 82) ผู้เขียนทำงานเป็นนัก ร้อง สามีหวาดระแวงว่ามีความสัมพันธ์กับชายอื่น และขอแยกทาง

(ฉ) ภรรยาเสียตัวให้ชายอื่น โดยไม่ได้ตั้งใจนอกใจสามี แต่เป็น ความจำยอมเพราะถูกข่มขืน เช่นเรื่อง ต้องหย่าทั้งที่ยังรัก (ตุลาคม 2527 : 82) ภรรยากลับไปบ้านที่พะเยา ถูกน้องชายของพี่เขยเข้าหา และเสียตัวเธอบอกว่าเธอไม่คู่ควร กับผู้เขียนและขอหย่า

(ช) สามีด่าพ่อแม่ภรรยา พ่อแม่ใครๆก็รัก การลบหลู่พ่อแม่ของ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นเรื่องที่ทนไม่ได้ และเป็นสาเหตุให้ต้องหย่าร้างกัน เช่นเรื่อง หย่าด่าว่าพ่อแม่ฉัน (สิงหาคม 2529 : 77) ผู้เขียนทะเลาะกับสามี แล้วเขาด่าพ่อแม่ ผู้เขียนจึงตัดสินใจ แยกทาง

(ซ) ภรรยาขี้เกียจ เช่นเรื่อง เมียหลังยาว (มกราคม 2530 : 76) ภรรยาผู้เขียนทำตัวเรื่อยเฉื่อย ไม่ยอมทำงาน นอนตื่นสาย ดื้อรั้น พุดจากระโซกโงกฮาก ผู้เขียนตักเตือนให้ปรับปรุงตนเองแต่ก็ไม่ดีขึ้น จึงตัดสินใจแยกทางกัน

(ด) ภรรยาขี้หึงและหาเรื่องทะเลาะวิวาท ด่าสามีหยาบคายจึง เลิกกัน เช่นเรื่อง เลิกกับเมียเพราะเพลี่ยคำด่า (พฤษภาคม (บ๊ักซ์หลัง) 2533 : 76-77) ภรรยาผู้เขียนขี้หึงและด่าผู้เขียนด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ผู้เขียนทนไม่ได้จึงไล้เธอกลับไปอยู่ กับแม่แล้วไม่ติดต่อกันอีกเลย

2) สาเหตุจากญาติพี่น้องเช่นเรื่อง แม่ยายเป็นพิษ (กุมภาพันธ์ 2530 : 78) แม่ยายและภรรยาแสดงกิริยาดูหมิ่นแม่ผู้เขียน ผู้เขียนจึงทะเลาะกับภรรยาและตำว่าแม่ยายหลังจากนั้นก็ออกจากบ้านไป และเลิกกันตั้งแต่วันนั้น

ข) คู่สมรสเสียชีวิต เช่นเรื่อง ชีวิตรักสองเดือน (กันยายน (บักซ์แรก) 2533 : 77-78) ผู้เขียนรักกับผู้ชายคนหนึ่ง ต่อมาเขาซื้อมอเตอร์ไซด์พาไปเที่ยว แล้วพาผู้เขียนไปชมชินที่บ้านเพื่อนเขา เขามีภรรยาแล้วแต่ก็มาอยู่กับผู้เขียน พี่ชายผู้เขียนไม่ชอบเขา วันหนึ่งเขาขอไปเยี่ยมบ้านแต่แล้วกลับถูกพี่ชายฆ่าตาย

3. เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีปัญหาหลายรูปแบบดังต่อไปนี้คือ

ก) พ่อต้องการมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาว เช่นเรื่อง ฝ่าเจ้าตัดเหา (พฤษภาคม 2530 : 75) สามีชอบพูดว่าในต่างประเทศพ่อแม่ลูกมีเสรีภาพทางเพศมาก เขาสมสู่กันไม่เลือก ผู้เขียนรู้ว่าสามีต้องการมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาว

ข) แม่มีเพศสัมพันธ์กับลูกชาย เช่นเรื่อง สาวแก่ไฟแรง (มกราคม (บักซ์แรก) 2533 : 74-75) แม่แอบได้เสียกับสามีผู้เขียน แม่อายุ 58 มีสามีมาแล้ว 15 คน

ค) พ่อไม่ยอมรับเป็นลูก และลูกไม่เคารพพ่อ เช่นเรื่อง ไม่ยอมเรียกพ่อว่าพ่อ (กุมภาพันธ์ (บักซ์แรก) 2533 : 77-78) พ่อหาว่าผู้เขียนเป็นลูกชู้เพราะหน้าไม่เหมือนพ่อ พ่อทุบตีผู้เขียนจนผู้เขียนเกลียดและไม่ยอมเรียกพ่อ

ง) แม่เลี้ยงทะเลาะกับลูกเลี้ยง เช่นเรื่อง แม่เลี้ยง-ลูกเลี้ยง (กรกฎาคม 2527 : 80) แม่เลี้ยงหาเรื่องตำว่าและกลั่นแกล้งผู้เขียนและน้อง

จ) พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง เช่นเรื่อง แม่หลงพ่อเลี้ยง (พฤศจิกายน 2530 : 76) ตอนผู้เขียนอายุ 14 ปีไปตกปลากับพ่อเลี้ยง แล้วพ่อเลี้ยงให้ผักที่กระท่อม จากนั้นก็ข่มขืน

ในคอลัมน์นี้นอกจากจะนำเสนอเรื่องราวชีวิตครอบครัวกับปัญหาดังกล่าวแล้ว ยังนำเสนอเรื่องขำขันในชีวิตครอบครัวอีกด้วยเช่นเรื่อง คนกลัวเมีย ผู้เขียนเล่าว่าเพื่อนเขากลัวเมียมาก มีอยู่วันหนึ่งเพื่อนเขาคุยเรื่องทะเลาะกับเมียว่า

..."จริงซิวะ กูไม่เคยโกหกใคร เรื่องทะเลาะกับเมีย เมื่อคืนเมียกูต้องคลานมาหากู คลานจริงๆ คลานติดพื้นเลยมึงเอ๊ย"

"คลานมาหาแล้วพูดขอโทษว่าอย่างไรวะ กูดีใจจริงๆ ที่มึงเลิกกลัวเมียได้ กูอยากให้มีแข็งกร้าวกับเมียบ้าง มึงเล่นกลัวหัวหดอย่างนี้มันเสียศักดิ์ศรี เสียสถาบันความเป็นชายหมด ไหนเมียมึงเขาพูดว่าอย่างไร"

เจ้ารูกูเพื่อนผมมันตอบว่าอย่างไรทราบไหมครับ มันตอบผมว่า "เมียกูเขาคลานมาหาแล้วบอกว่า ไข่ตัวดิออกมาจากใต้เตียงเดี๋ยวนี้ละ ถ้าไม่ออกมา จับได้ที่หลัง ถูกเฉาะกบาลแยกแน่..." (คนกลัวเมีย กันยายน 2524 : 70)

เรื่องข้างต้นนี้ ถือเป็นเรื่องขำขันธรรมดา นอกจากนี้ในคอลัมน์ผู้เขียนละเหยียจยังนำเสนอเรื่องขำขันบนเตียงหรือที่เรียกว่า dirty joke เช่นเรื่อง ไม่ได้เสียบปลั๊กสามีละ เมอช่อมวิทย์แล้วบิบบ้วนมกรรยา ภรรยาเล่าว่า

...ดิฉันหลับไปเมื่อไหร่ไม่รู้ตัว มารู้ตัวเอาอีกทีก็กลางดึก เพราะรู้สึกเจ็บที่หน้าอก พอตื่นขึ้นก็เห็นสามีนอนตะแคงมาทางดิฉัน เอามือขวาพาดมาบนหน้าอก มือจับยอดอกดิฉัน จับไม่จับเปล่า หนอยแน่ยังเอานิ้วกระจุ่มส่วนบนแล้วหมุนไปมา ดิฉันก็เจ็บซิคะ ดิฉันนึกโมโห มันอะไรกัน ทำไม่ต้องจับนมกันกลางดึกอย่างนี้จะทำอะไรก็ปลุกกันให้รู้ก่อนไม่ได้หรือ

ยังไม่ทันที่ดิฉันจะจับมือเขาออก เขาก็ละเมอฝันได้ความว่า "เอ๊ะ ไร่เครื่องนี้ หมุนแล้วทำไมไม่ดังวะ" ดิฉันจึงเดาเหตุการณ์นี้ออก สามัคคีหอวิฑูเมื่อตอนกลางวัน มากไป ตอนกลางคืนจึงยังละเมอขอมอยู่อีก ปุ่มที่หมุนคราวนี้มันไม่ใช่ปุ่มวิฑู แต่มัน เป็นปุ่มมอกดิฉัน ดิฉันจึงจับมือเขาเขย่าให้รู้สึกตัว พอเขาลืมตา ดิฉันก็พูดว่า "พี่ ๆ พี่ละเมอขอมวิฑู หมุนปุ่มวิฑูใหญ่ มันไม่ดังหรือพี่เครื่องนี้ละ เพราะนี่ยังไม่ ได้เลียบปลั๊ก... (ไม่ได้เลียบปลั๊ก สิงหาคม 2525 : 72)

จุดเด่นของคอลัมน์นี้อีกประการหนึ่งคือ การนำเสนอการมีเพศสัมพันธ์ของคู่สามี ภรรยา เช่น เรื่อง เรือสำราญ ผู้เขียนเล่าว่า

...พอกินข้าวเที่ยงกันแล้ว ดิฉันล้างถ้วยชามเสร็จก็จะ เอนหลังสักหน่อย พอ เคลิ้มๆไป ก็รู้สึกตัวเพราะสามีมาจับตัวดิฉัน พอดิฉันลืมตาขึ้นมา ก็เห็นผ้าปิดท้าย เรือและหัวเรือถูกเอาลง ดิฉันเข้าใจทันที นี่สามีคงจะชวนดิฉันกินข้าวต้มกลางวัน ดิฉันบอกเขาว่า "เหมื่อนนี่น่าเกลียด กลางวันแสงๆ คนพายเรือไปมา เขารู้เข้า อายเขาอะพี่ " สามีบอกว่า "เอาอย่างนี้ เรอนอนเอาคอโพล้อออกไปนอกม่าน ใครผ่านมา ชวนคุยก็คุยกับเขาไปเขาจะได้ไม่สงสัย"

แล้วเขาก็ดันตัวดิฉันให้โพล่เฉพาะคอออกไปนอกม่าน ส่วนในม่านนั้นสามีก็จัดการ ไป... (เรือสำราญ มิถุนายน 2525 : 74)

เรื่องบนเตียง หรือ การมีเพศสัมพันธ์ของคู่สามีภรรยา นั้น จะไม่พบว่านำเสนอ ในรายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สม ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า สังคมไทยไม่ เหมือนสังคมตะวันตก คนไทยรู้สึกว่าการพูดเรื่องบนเตียงนี้ เป็นเรื่องน่าอายไม่ควรมา เปิด เผยต่อสาธารณชน ดังนั้นผู้ร่วมรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจึงไม่พูดถึงเรื่องนี้ในรายการ ส่วนผู้จัดรายการวิทยุคู่สร้าง คู่สม ก็ไม่อ่านเรื่องนี้ในรายการเช่นเดียวกัน เพราะรู้สึกอายนี่ จะพูดถึง แต่สำหรับในนิตยสารคู่สร้าง คู่สม มีเรื่องประเภทนี้เพราะถึงจะเป็นเรื่องน่าอาย แต่นิตยสารไม่ได้เปิดเผยชื่อผู้เขียน และไม่เปิดเผยผู้ควบคุมคอลัมน์ ดังนั้นจึงไม่ต้องอายที่จะ เขียนเรื่องเหล่านี้ลงตีพิมพ์ในนิตยสาร อีกทั้งการเขียนเรื่องบนเตียง ผู้ควบคุมคอลัมน์ได้

พยายามเลี่ยงใช้คำที่ไม่หยาบคายแต่สร้างจินตนาการให้กับผู้อ่าน เช่นในตัวอย่างใช้คำว่ากินข้าวต้มกลางวัน หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์กันตอนกลางวัน เป็นต้น

เรื่องบนเตียงและเรื่องชำฉันในครอบครัวช่วยทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจในคอลัมน์เบาสมองและให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่านนิตยสารคู่สร้าง คู่สม

ในนิตยสารคู่สร้าง คู่สม คอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยวใจเป็นคอลัมน์ที่เน้นชีวิตครอบครัวมากที่สุด และมีเนื้อหาที่หลากหลายมากกว่าคอลัมน์อื่น นอกจากนี้ยังมีการแทรกอารมณ์ขันในชีวิตครอบครัวอีกด้วยซึ่งลักษณะนี้ จะไม่พบในคอลัมน์หนุ่มฉิบสาว สาวฉิบหนุ่ม และเรื่องจริงจากผู้อ่าน โดยเฉพาะชีวิตครอบครัวในคอลัมน์ เรื่องจริงจากผู้อ่านจะเป็นเรื่องที่เน้นความสมจริงมีการอธิบายเรื่องราวอย่างละเอียด ระบุนามบุคคลที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์แน่ชัด เป็นเรื่องชีวิตครอบครัวที่ดูจริงจังและไม่แทรกอารมณ์ขันเหมือนคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยวใจ

ชีวิตครอบครัวในคอลัมน์หนุ่มฉิบสาว สาวฉิบหนุ่มและเรื่องจริงจากผู้อ่านสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้คือ

คอลัมน์หนุ่มฉิบสาว สาวฉิบหนุ่ม

ชีวิตครอบครัวในคอลัมน์นี้มีแต่เรื่องราวชีวิตคู่สามีภรรยาเพราะถือว่าเป็นความรักหนุ่มสาวเช่นเดียวกัน เมื่อหนุ่มสาวรักกันก็แต่งงานกันและมีครอบครัว ชีวิตครอบครัวคือเรื่องที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากชีวิตรักหนุ่มสาว ดังนั้นในคอลัมน์หนุ่มฉิบสาว สาวฉิบหนุ่มจึงมีเรื่องของชีวิตครอบครัวโดยเฉพาะชีวิตคู่ของสามีภรรยาแทรกอยู่ แต่ก็มีน้อยกว่าเรื่องราวชีวิตรักหนุ่มสาว

เรื่องราวชีวิตคู่สามีภรรยาสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

ก. ชีวิตคู่สามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน แบ่งเป็น 2 ช่วงคือ

1. ชีวิตรักก่อนแต่งงาน แบ่งเป็น

ก) ชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน มี 2 แบบคือ

1) เคยรักกับคนอื่น เช่น เรื่อง รด. เรียนดีเพราะหนังสือของแฟน (กันยายน 2529 : 18-19) รุ่นพี่ชื่อ ส.มาชอบ ส่งจดหมายมา วันหนึ่งเขาเอาแนวข้อสอบมาให้และช่วยติว พอผู้เขียนเรียน ม.6 ก็เข้าใจผิดกัน ส.คิดว่าผู้เขียนชอบกับนายทหารคนหนึ่ง หลังจากนั้นเขาก็เฉยชา จนผู้เขียนเรียนจบ เขาเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ส่วนผู้เขียนเรียนแถวบ้าน และได้แต่งงานกับนายทหารคนนั้น

2) เคยแต่งงานกับผู้ชายอื่น เช่น เรื่อง หม่อมฝรั่งจีบสาวไทย (ตุลาคม 2531: 19-20) ผู้เขียนเคยแต่งงานปี พ.ศ. 2525 มีลูกผู้หญิง 1 คนแต่แล้วก็เลิกกัน ต่อมาทำงานร้านเสริมสวย พบรักกับฝรั่งชาวสวิส และได้แต่งงานกันอย่างมีความสุข

ข) ชีวิตรักกับคู่สมรสคนปัจจุบัน แบ่งได้ดังนี้คือ

1) ไม่ได้รักกันมาก่อนแต่ต้องแต่งงานกัน สาเหตุที่ต้องแต่งงาน

เพราะ

(ก) สถานการณ์บังคับ เพราะชาวบ้านเข้าใจผิดคิดว่ามีอะไรกันจึงต้องแต่งงานเพื่อรักษาเกียรติผู้หญิง เช่น เรื่อง แต่งงานเพราะชาวบ้านนินทา (พฤศจิกายน 2523 : 12) ผู้เขียนเคยไปเช่าบ้านผู้หญิงอยู่ แต่นับถือเธอเหมือนพี่ ต่อมาผู้เขียนป่วย เธอก็มาเยี่ยม ชาวบ้านนินทาว่าได้เสียกัน ผู้เขียนจึงต้องยอมแต่งงาน

(ข) ผู้ใหญ่บังคับ เป็นการแต่งงานเพราะเห็นแก่ผู้ใหญ่ เช่น เรื่อง รักพลิกลือกของสินจัย (มกราคม 2529 : 28-29) ผู้เขียนไปทำงานกรุงเทพฯ แม่โทรเลขเรียกตัวกลับมาแต่งงานแทนพี่สาวเพื่อรักษาหน้า เพราะพี่หนีไปกรุงเทพฯ ผู้เขียนสงสารแม่เลยต้องแต่งงาน

(ค) ถูกหลอก ผู้ชายแกล้งหลอกผู้หญิง จนผู้หญิงยอมแต่งงาน ด้วย ings ที่ไม่ได้รัก เช่น เรื่อง เดชน้ำมัน(หมู)พราย (ตุลาคม 2524 : 18) ผู้เขียน วางอุบายเอาน้ำมันหมูผสมกับน้ำมันจันทน์แตะที่คือนผู้หญิง แล้วแกล้งหลอกว่า เธอถูกน้ำมันพราย ผิดตายโหง ถ้าไม่ยอมเป็นภรรยาผู้เขียน จะต้องบ้ำใน 3 วันผู้หญิงจึงยอม

2) รักกันแล้วมีอุปสรรค จึงต้องใช้วิธีดังนี้คือ

(ก) พาหนี เนื่องจากพ่อแม่ขัดขวาง เช่น เรื่อง ตาบอดชนสาว (มกราคม 2525 : 25) พบกันที่งานวัด เขาเป็นคนตาบอดชายลือตเตอหรืออยู่ คุยกันถูกคอกจึงพามาเที่ยวบ้าน แม่ไม่พอใจคอยห้ามปราม แต่ผู้เขียนรักเขาจึงหนีไปอยู่กับเขา

(ข) นุด เมื่อขอแล้วไม่ให้ก็ต้องใช้กำลัง เช่น เรื่อง รัก นื่องเลยตองนุด (มกราคม 2525 : 26) ผู้เขียนรักกับแม่ค้าเงาะไปส่ขอ แต่พ่อแม่เธอ ไม่ยอมยกให้ จึงวางแผนนุด โดยให้เพื่อนร่วมมือด้วย

3) รักกันและแอบได้เสียกันก่อนแต่งงาน ได้แก่ เสียตัวก่อน แต่ง คือ หญิงชายมีความสัมพันธ์กันลึกลงก่อนแต่งงาน เช่น เรื่อง แกล้งทำมอเตอรัไซค์ เสีย (มกราคม 2526 : 13) ผู้ชายพาไปเที่ยวเขื่อนแล้วแกล้งทำมอเตอรัไซค์เสีย ผู้ เขียนจึงตองนอนค้างคืนและเสียตัวให้เขา ต่อมาเขานามาส่งแล้วหายไปหลายวัน ปรากฏว่า เขาประสบอุบัติเหตุ หลังจากนั้นก็มาส่ขอ

4) รักกันและแต่งงานกัน คือมีความรัก สนิทสนมกัน ไป เที่ยวด้วยกัน จนได้แต่งงานกัน เช่น เรื่อง บัวลอยใส่ไข่ (กันยายน 2524 : 17) พบกัน ตอนผู้เขียนซื้อบัวลอยใส่ไข่ เธอเป็นคนขาย และชอบมานั่งคุยกับผู้เขียน แม่เธอไม่ชอบผู้ เขียน แต่ต่อมาก็ชอบ ตอนนี้ได้แต่งงานกันแล้ว

ข. ชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน ชีวิตประเภทนี้จะพบน้อยมากใน คอลัมน์หนุ่มฉิวสาว สาวฉิวหนุ่ม เรื่องที่พบคือสามีภรรยาหย่าร้างกันเพราะสาเหตุ 2 ประการคือ

1. สามีนอกใจเช่นเรื่อง ปากว่าตาขยิบ(มกราคม 2527 : 17) ผู้เขียนจบ ปศ. สูง แม่ให้แต่งงานกับครูดูชายคนหนึ่ง แต่งงานแล้วเขาไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับผู้เขียนเลย แต่เขากลับไปนอนกับครูดูหญิงอีกคน ผู้เขียนจับได้ จึงขอแยกทางมาอยู่กรุงเทพฯ

2. สามีหลอกลวง เช่นเรื่อง ถูกจับคิดว่าเสียตัว (ธันวาคม 2531 : 19) ผู้เขียนเป็นคนใช้และถูกผู้รับเหมาก่อสร้างปลุกปล้ำ ยอมไปอยู่กับเขาทั้งที่รู้ว่าเขามีภรรยา แล้ว ต่อมาเขาหลอกเอาเงินไป 7,000 บาทรู้ว่าเขาหลอกก็เลิกกัน

จากการวิจัยพบว่าชีวิตครอบครัวในคอลัมน์นี้ ส่วนใหญ่จะนำเสนอแต่ชีวิตรักก่อน แต่งงานของคู่สามีภรรยา และจะมีเนื้อหาชีวิตของคู่สามีภรรยาที่หย่าร้างกันแทรกอยู่บ้างแต่ก็มีน้อยมากเมื่อเทียบกับคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจ คอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจจะนำเสนอชีวิตคู่สามีภรรยาทั้งที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน และปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก)

ในประเด็นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า คอลัมน์หนุ่มฉิวสาว สาวฉิวหนุ่มเนื้อหาหลักไม่ได้ต้องการนำเสนอชีวิตครอบครัวแต่ต้องการนำเสนอชีวิตรักหนุ่มสาว ส่วนคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจจะเน้นนำเสนอชีวิตครอบครัวตามชื่อคอลัมน์

ในสื่อมวลชนนอกจากนำเสนอชีวิตครอบครัวในทั้งสองคอลัมน์ดังกล่าวแล้ว ยังพบในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน

คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน มีชีวิตครอบครัวทั้งที่เป็นเรื่องราวชีวิตคู่ของสามีภรรยา และเรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัวดังต่อไปนี้

ก. เรื่องราวชีวิตคู่สามีภรรยา แบ่งเป็น

1. ชีวิตคู่สามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน แบ่งเป็น 2 ช่วงคือ

ก) ชีวิตรักก่อนแต่งงาน มี 2 แบบดังนี้คือ

1) ชีวิตรักกับคนอื่นก่อนแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน กล่าวคือ

(ก) เคยรักกับคนอื่น เช่น เรื่อง สาวจีนสู้ชีวิต (เมษายน (บั๊กซ์หลัง) 2533 : 52-54) เคยมีครูมาชอบแต่น้ำกืดกัน และครู ส.ก็ได้แต่งงานกับลูกพี่ ต่อมา ผู้เขียนติดต่อกับทหารชายแดน เขาหลอกหลวงจึงเลิกกัน จนรู้จักกับพี่ ป. เขาจริงใจและได้แต่งงานกันที่สุดในที่สุด

(ข) เคยแต่งงานกับคนอื่น เช่น เรื่อง ทำไมดิฉันจึงมีสามีเป็นฝรั่ง (กรกฎาคม 2529 : 45-49) ผู้เขียนรักกับป่านอยู่กินกันจนมีลูกสาว 1 คนชื่ออ้อ ต่อมาเขาติดผู้หญิงอื่น จึงเลิกกัน และผู้เขียนได้แต่งงานกับผู้ชายนอร์เวย์

2) ชีวิตรักกับคู่สมรสคนปัจจุบัน แบ่งเป็น

(ก) ไม่ได้รักกันมาก่อนแต่พ่อแม่บังคับให้แต่งงาน เช่น เรื่อง รักพลิกลือค (พฤษภาคม 2528 : 64-65) ผู้เขียนมีคนรักแล้วชื่อ น. ต่อมาผู้ชายชื่อ ด. มาลู่ขอผู้เขียน แต่ผู้เขียนปฏิเสธ ด.จึงขอ ว. น้องสาวผู้เขียน วันแต่งงาน ว.หนีไปกับแฟน ผู้เขียนต้องยอมแต่งงานแทนเพื่อรักษาหน้าพ่อแม่

บางคนถูกข่มขืนก่อนแต่งงานจนต้องยอมแต่งงาน เช่น เรื่อง พี่ชายยุคดาวเทียมให้เพื่อนนางสาวเข้าโรงแรม (พฤศจิกายน 2524 : 47) ผู้เขียนถูกวางยา นอนหลับและเพื่อนพี่ชายข่มขืนในโรงแรม จากนั้นก็มาหมั้นหมายไว้ กำหนดอีก 2 ปีจะแต่งงานกัน

(ข) รักกันแต่มีอุปสรรค จึงต้องใช้วิธีดังต่อไปนี้คือ พาหนี เช่น เรื่องความรักของนักรบชายแดน (มกราคม 2524 : 22-25) แม่ของผู้หญิงไม่ชอบผู้เขียน ผู้เขียนไปลู่ขอถึง 3 ครั้งไม่ยอมยกให้ จึงต้องแอบจดทะเบียนกันก่อน และหนีมาแต่งงานกัน

(ค) รักกันและแต่งงานกัน เช่น เรื่อง ลานสเก็ตทำให้ผมต้องออกจากโรงเรียนแต่ได้เมีย (กุมภาพันธ์ 2532 : 22-23) ผู้เขียนอายุ 16 ปี พบผู้หญิงคนหนึ่งที่ลานสเก็ตเธอสวยถูกใจมาก ต่อมาก็สนิทสนมกัน พาเธอไปค้างบ้านเพื่อน แต่ยังไม่มีอะไรกัน แม่เธอเข้าใจผิดจึงต้องแต่งงานกัน

ข) ชีวิตรักหลังแต่งงาน แบ่งเป็น 2 แบบคือ

1) ครอบครัวไม่มีปัญหาเช่นเรื่อง กิริมีเมียตั้งแต่ ม. 4 จึงมีหัวเซ็งส์ตั้งแต่เด็ก (มีนาคม 2532 : 24-25) ผู้เขียนเรียน ม. 4 พบกับรูปรักกัน และพยายามเก็บเงินไปเที่ยวด้วยกัน พอ ม.5 ก็อยู่ด้วยกัน จนจบ ม. 6 ผู้เขียนช่วยพ่อตัดค้าขายจนตั้งตัวได้

2) ครอบครัวมีปัญหา แบ่งเป็น

(ก) ปัญหาระหว่างคู่สามีภรรยาได้แก่

(1) คู่สมรสอกใจ แบ่งได้ดังนี้คือ

- สามีอกใจเช่นเรื่อง รักของสาวพิกการ (กุมภาพันธ์ 2524 : 7-9) ผู้เขียนเป็นหญิงพิกการ ปากเปียว ตัวดำ แต่ก็มีทหารมาแต่งงานด้วย สามีมีข้อเสียคือ เวลาผู้เขียนท้อง ชอบติดผู้หญิงอื่น จนทะเลาะกัน

- ภรรยาอกใจสามี มีสาเหตุสำคัญอยู่ 4 ประการคือ

* ผู้หญิงแต่งงานทั้งๆที่มีคนรักอยู่แล้ว เมื่อแต่งงานไป

คนรักเก่ากลับมาผ่านไฟเก่าจึงคุกรุ่นเช่นเรื่อง ผัวกับชู้หนูจะเลือกใคร ? (กันยายน 2526 : 33-34) ผู้เขียนอายุ 16 ปี มีคู่นั้นเป็นตำรวจชื่อสุริยัน แต่แล้วถูกปรีชา อายุ 40 ปีมอมยาแล้วข่มขืน ผู้เขียนเสียตัวแล้วจึงยอมตามเขามาอยู่กรุงเทพฯ พบว่าเขามี

ภรรยาแล้ว ผู้เขียนอยู่ในฐานะคนใช้ลำบากมาก ต่อมาผู้เขียนไปเดินแบบสามีทั้งรักทั้งหลงชื้อบ้านให้ ผู้เขียนอยู่กับเขา จนวันหนึ่งพบสุรียันเขาหย่ากับภรรยาแล้ว และยังรักผู้เขียน ทั้งคู่แอบได้เสียกัน

* สามีกินเหล้าเล่นการพนันและทุบตี จนภรรยาทนไม่ได้ พบแฟนเก่าคอยเอาอกเอาใจ จึงยอมเสียตัวเช่นเรื่อง ชู้ตี สามีเลว เธอจะเลือกใคร ? (พฤศจิกายน 2530 : 65-67) ผู้เขียนรักกับผู้ชายที่เรียน วนศาสตร์เกษตร ต่อมาได้เสียกัน เขากลับมาขอขมาพ่อแม่ และทำพิธีผูกข้อมือ หลังจากนั้นเขาพาผู้เขียนไปเที่ยว ขณะที่ผู้เขียนกำลังตั้งท้อง ผู้เขียนลื่นหกล้มแท้งลูกคนแรก ต่อมาไปอยู่กับเขาที่ลำปาง สามีกินเหล้า เล่นการพนันและทุบตีผู้เขียนขณะที่กำลังท้องลูกคนที่ 2 จนผู้เขียนแท้ง แฟนเก่าผู้เขียนพาไปส่งโรงพยาบาล และคอยดูแลจนผู้เขียนรักเขาและได้เสียกัน

* สามีทำงานไกล ภรรยาอยู่บ้านเหงาและรำเหว จิงมีชู้เช่นเรื่อง คุณผู้หญิงครับโปรดเกิดอย่าหลอกหนุ่มไทยในซาอุฯเลย (กันยายน 2528 : 21-22) ผู้เขียนแต่งงานแล้วมีลูก 2 คน ไปทำงานซาอุฯ แล้วภรรยาก็หนีตามชู้ไป ต่อมาพบผู้หญิงอีกคนหนึ่งเป็นช่างเสริมสวยรักกัน เธอเข้ากับลูกๆ ได้จึงแต่งงานกันแล้วเธอก็มีชู้

* สามีให้ความสุขทางเพศไม่ได้ ภรรยาจึงต้องไปแสวงหาจากชายอื่น เช่นเรื่อง อารมณ์มืด (กรกฎาคม 2529 : 34-36) ผู้เขียนอายุ 34 ปี มีสามีแล้ว แต่สามีต้องออกทะเลบ่อยๆ และมีปัญหาเรื่องการร่วมเพศ ผู้เขียนจึงมีชู้กับ น. น้องสามี ต่อมาได้เสียกับคนชื่อ ตี๋ในโรงแรม

(2) สามีทุบตี เช่นเรื่อง รักต้องเตะ เมียทนต์ (มีนาคม 2525 : 48) ผู้เขียนแต่งงานกับคนจีนชื่อเม้ง เป็นพ่อม่ายลูก 3 คน เขาชอบกับน้องเมียเก่าชื่อดา และชอบหาเรื่องทะเลาะทุบตีผู้เขียน ผู้เขียนท้องลูกคนแรก ต้องออกเองเพราะเขาไม่สนใจ ในที่สุดลูกก็ตาย ท้องคนที่ 2 ตกเรือแท้งลูกเขาไม่สนใจ ชื้อยาให้กินวันละ 2 บาท แต่ก็อยู่กันได้

(3) หึง เช่นเรื่อง หึงและเตะแหลก (พฤศจิกายน 2525 : 10-11) สามีไปคุยกับผู้หญิงอื่น ผู้เขียนอาละวาดเตะหน้าผู้หญิงคนนั้น และคว่ำมิด

ทางที่แขนเธอ กลับมาตีสามีด้วยไม้หน้าสาม สามีชกปากฟันหักแล้วก็ตีกัน

(ข) บัญหาระหว่างภรรยากับภรรยา (เมียน้อย-เมียหลวง)

ได้แก่เรื่อง น้ำใจสาวเหนือ (พฤศจิกายน 2527 : 25-27) เขาขับรถสองแถว หลอกพาผู้เขียนไปชมขิมที่บึงกะโลแล้วมาลู่ขอ พอแต่งงานกันถึงรู้ว่าเขาเคยมีภรรยาแล้ว มีลูกติด 2 คน อยู่ด้วยกันไม่นานสามีมีเมียน้อย ผู้เขียนขอไปอยู่ด้วย ในที่สุดเมียน้อยก็อายุหนีไปกรุงเทพฯ ต่อมาเขามีภรรยาใหม่อีก แยกกันอยู่ สามีขอคืนดี อยู่กัน 2 ปีเขาหลงเมียน้อยที่เป็นโสเภณี จนลืมผู้เขียน ผู้เขียนต้องลูกคนที่ 2 ใกล้คลอดไปหาสามี เมียน้อยเอาเม็ดไล่แทง ผู้เขียนนอนโรงพยาบาล 3 เดือน เขาจึงมาขอคืนดี ต่อมาเมียน้อยเขามาดำที่บ้านผู้เขียน ผู้เขียนจึงเอาเหล็กตีหัว และเธอก็หนีไป

2. ชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน ซึ่งเกิดจากการหย่าร้างกัน การหย่าร้างมีสาเหตุสำคัญอยู่ 2 ประการคือ

ก) สาเหตุจากคู่สามีภรรยา ได้แก่

1) ภรรยาอกใจ ภรรยาแบ่งปันหัวใจไปให้ชายอื่น จึงต้องตัดสินใจแยกทางกันเช่นเรื่อง รักสลายเพราะไกลบ้าน (มิถุนายน 2524 : 50-52) ผู้เขียนไปทำงานตะวันออกกลาง ภรรยาออบรมลูกเสื่อชาวบ้านและมีความสัมพันธ์กับหัวหน้าหมู่ สามีจับได้ขอหย่า

2) สามีอกใจ มีเมียน้อย เช่นเรื่อง น้ำตาพี่สาว (กันยายน 2524 : 30-31) ผู้เขียนเล่าเรื่องของพี่สาวกับพี่เขยว่าพี่เขยไปชอบเพื่อนพี่สาว และขอเลิกกับพี่สาวเพื่อไปอยู่กับผู้หญิงคนนั้น

3) สามัญคติ เช่นเรื่อง ผัวสมองสัตว์ (มิถุนายน 2528 : 32-34) สามีเป็นคนโมโหร้าย กุบัติ และบังคับให้ผู้เขียนจดทะเบียนสมรสด้วย พอผู้เขียนไม่ยอม เขาก็เอาลูกไปซ่อน ทำอะไรซัดใจเขาก็ตบตี จนตอนหลังเขาบวชเป็นพระยังหึงหวงเอารูปเปลือยของผู้เขียนไปประจานคนที่ทำงาน ตอนนี้ผู้เขียนเลิกกับเขาแล้ว

ข) สาเหตุจากญาติพี่น้อง เช่นเรื่อง เมียที่รัก พี่ไม่ได้ทำผิด (กรกฎาคม 2527 : 18-19) ผู้เขียนรักเอ็มตั้งแต่ 2 จนถึง 4 จนได้เสียกัน เอ็มท้อง ผู้เขียนพาหนี ต่อมาพ่อแม่เธอตามจนพบ เอ็มคลอดลูกชาย พ่อแม่ทั้งสองฝ่ายทะเลาะกันแย่งหลาน ปี พ.ศ. 2522 พ่อแม่เอ็บบอกให้เอ็มหย่ากับผู้เขียนชั่วคราว เพื่อจะได้ทำงานร้านอาหารที่ออสเตรเลีย ผู้เขียนเชื่อจึงยอมทำตาม เมื่อเอ็มไปอยู่ที่นั่น แม่เอ็บบพยายามกีดกันไม่ให้เอ็มได้รับจดหมายของผู้เขียน เอ็มเข้าใจผิดคิดว่าผู้เขียนนอกใจ นับแต่นั้นมาเธอก็ไม่กลับมาอีกเลย ผู้เขียนอยู่กับลูกชาย เสียใจมากดื่มเหล้าทุกวัน

บางคนหลังหย่าร้างมีสามีใหม่แล้วยังมีปัญหาต้องหย่าร้างกันอีก เช่นเรื่องบันทึกรัก จากสาวดอย (สิงหาคม 2531 : 25-27) ผู้เขียนเป็นชาวเขาเผ่าม้ง จบปศ. เป็นครู ได้เสียกับพลทหารชื่อ ช. แต่เขาไปมีผู้หญิงใหม่จึงเลิกกัน ต่อมาเขียนจดหมายติดต่อกับผู้ชายต่างแดนชื่อ พ. หลังแต่งงานแล้วทนอยู่กับ พ. ไม่ได้เพราะเขามีความต้องการทางเพศสูงมากและเป็นคนโหดร้าย ผู้เขียนจึงหนีมาอยู่กับลูกที่บ้านน้กครุ

ข. เรื่องราวชีวิตของสมาชิกในครอบครัว คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านได้นำเสนอชีวิตครอบครัวพ่อแม่ลูกที่มีปัญหาดังต่อไปนี้คือ

1. พ่อแม่ทะเลาะกัน ทำให้ลูกมีปัญหาเช่นเรื่อง แม่พ่อก่อกรรมเลว (พฤษภาคม 2527 : 33-34) ผู้เขียนมีพี่น้อง 9 คน พ่อชอบดื่มเหล้าและทุบตีแม่ พ่อไม่สนใจครอบครัว ต่อมาพี่สาวผู้เขียนไปขายตัว พี่ชายไปลักทรัพย์ติดคุก พ่อกับแม่ยังคงทะเลาะกันอยู่ คราวนี้แม่เป็นฝ่ายทุบตีพ่อ และแม่ก็มีชู้ พ่อห้ามไม่ฟัง พ่อจึงไปอยู่ที่อื่น แม่ไปอยู่กับชู้ ผู้เขียนและน้องๆอยู่กับพี่สาว

2. พ่อช่มจีนลูก เมื่อตัดหาราคะเข้ามาครอบงำ แม่แต่สายเลือดตัวเองก็ยัง ไม่ละเว้น เช่นเรื่อง พ่อเดรัจฉาน (ธันวาคม 2526 : 10-11) พ่อเมอาลชะวาททุบตี แม่และผู้เขียน พ่อผู้เขียนอายุ 15 ปีพ่อก็ช่มจีนหลายครั้ง ผู้เขียนทนไม่ได้ไปฟ้องแม่ แม่ไม่ ช่วยเหลืออะไร ผู้เขียนจึงหนีมาทำงานกรุงเทพฯ

3. ลูกชายฆ่าแม่ เพราะฤทธิ์ของยาเสพติด เช่นเรื่อง ใครผิด ? (มิถุนายน 2528 : 28-30) สำนักงาน ป.ป.ส. เล่าเรื่องจริงของครอบครัวหนึ่งทาง ปัตตานี ลูกชายติดยาเสพติดและฆ่าแม่ตัวเอง ก่อนตายแม่ยังร้องห้ามไม่ให้ลูกชายคนโตไปทำ ร้ายน้อง

4. ทะเลาะกับแม่และกินยาตาย น้อยใจคิดว่าแม่ไม่รักจึงกินยาฆ่าตัวตาย เช่นเรื่อง ใครผิด ? (กันยายน 2527 : 35-36) เด็กนักเรียนคนหนึ่งทะเลาะกับแม่ แล้วกินยาตาย แต่ครูช่วยไว้ทัน

5. พ่อมีความสัมพันธ์กับสาวใช้ เช่นเรื่อง ผมเป็นหมอ แต่พ่อลามก (ตุลาคม 2532 : 57-58) ผู้เขียนเป็นหมอกถูกสาวใช้ขู่ ทำให้หมางเมินกับพยาบาล ในที่สุด เธอก็ลาออก ต่อมารู้ความจริงว่า สาวใช้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับพ่อผู้เขียน

6. แม่เลี้ยงใจดี แต่พี่น้องชอบรังแก เช่นเรื่อง แม่เลี้ยงคือแม่พระ (กรกฎาคม 2532 : 54-55) ผู้เขียนอยู่กับแม่เลี้ยงตั้งแต่อายุ 3 เดือนแม่เลี้ยงและพ่อรักผู้ เขียนมาก แต่พี่ ทั้ง 6 คนคอยกลั่นแกล้ง ต่อมาแม่เลี้ยงตาย พ่อเมอาเหล่า ผู้เขียนว่าเหว่มาก

นอกจากคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านจะนำเสนอชีวิตครอบครัวแล้ว ใน คอลัมน์ทางระบายอารมณ์ก็มีเช่นเดียวกันแต่มักจะ เป็นชีวิตครอบครัวที่มีปัญหา

คอลัมน์ทางระบายนารมย์ จะนำเสนอชีวิตครอบครัวดังตัวอย่างต่อไปนี้คือ

- พ่อแม่ทะเลาะตบตีกัน ต่อมาแม่ไปคลอดน้อง พ่อได้เสียกับน้ำและพานนี้ไม่นานแม่ก็มีสามีใหม่ ผู้เขียนรู้สึกเหงาและว่าเหว่ (บ้านแตกสาแหรกขาด กันยายน 2524 : 63-64)
- แม่ของผู้เขียนไม่ยอมดูแลบ้านปล่อยให้ห้องๆ ทะเลาะเบาะแว้งกัน (คุณแม่อ่านทางนี้หน่อย ตุลาคม 2523 : 54)
- พ่อผู้เขียนอายุ 72 ปีภรรยาคนปัจจุบันอายุ 31 ปี พ่อมีภรรยาหลายคน และมีลูกถึง 32 คน ตอนนี้งานยากจนลงเพราะมีลูกมาก (กรกฎาคม 2523 : 55)
- ผู้เขียนเป็นเมียน้อยและคิดว่าเป็นส่วนสมบูรณ์ของสามีไม่ใช่ส่วนเกิน (ส่วนเกินหรือส่วนสมบูรณ์ กันยายน 2523 : 54)
- ผู้เขียนเป็นลูกเมียน้อย แม่บังคับให้วางตัวเหมือนลูกคุณนาย แต่ผู้เขียนทำไม่ได้ (เรื่องของพ่อแม่ลูก สิงหาคม 2523 : 28)

คอลัมน์ทางระบายนารมย์เป็นคอลัมน์ที่เสนอเรื่องราวความทุกข์ ความเดือดร้อนของผู้เขียนดั่งนั้นชีวิตครอบครัวในคอลัมน์จึงเป็นครอบครัวที่มีปัญหาและผู้เขียนเรื่องมากก็กำลังมีความทุกข์

กล่าวโดยสรุป ในสื่อนิตยสารได้นำเสนอทั้งชีวิตคู่สามีภรรยาและชีวิตของสมาชิกในครอบครัวพ่อแม่ลูก โดยนำเสนอในคอลัมน์ผิวเมียละ ให้ความสนใจมากที่สุด และจะแทรกอยู่ในคอลัมน์หนุ่มฉิวสาว สาวฉิวหนุ่ม เรื่องจริงจากผู้อ่าน และทางระบายนารมย์ดังกล่าวข้างต้น

เมื่อมองภาพรวมของชีวิตครอบครัวที่นำเสนอในนิตยสารจะเห็นได้ว่า มีทั้งชีวิตคู่สามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน ชีวิตของสามีภรรยาที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ด้วยกัน และชีวิตครอบครัวพ่อ แม่ ลูกเหมือนที่นำเสนอในรายการวิทยุ

ชีวิตครอบครัวที่นำเสนอในนิตยสารและวิทยุจะคล้ายคลึงกันมาก คือ นำเสนอชีวิตครอบครัวได้อย่างลึกซึ้ง และนำเสนอได้ทุกรูปแบบซึ่งผิดกับโทรทัศน์

โทรทัศน์จะนำเสนอแต่ชีวิตคู่สามีภรรยาที่ปัจจุบันยังอยู่ด้วยกัน เพราะรายการมีจุดประสงค์ในการนำเสนอคู่สามีภรรยาเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีชีวิตครอบครัวแบบอื่นปรากฏในรายการ นอกจากนี้ชีวิตคู่สามีภรรยาดังกล่าวยังต้องนำเสนอแต่เรื่องที่ไม่ผิดศีลธรรม และไม่ทำให้ผู้ร่วมรายการเสื่อมเสีย ดังนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาได้บางเรื่องเท่านั้นแต่บางเรื่องก็ไม่พูดถึง เช่น เรื่องเสียตัวกับผู้ชายอื่นก่อนแต่งงาน จะไม่พบในรายการโทรทัศน์ แต่เรื่องราวประเภทนี้จะพบได้ในรายการวิทยุและนิตยสาร ทั้งนี้เพราะทั้ง 2 สื่อไม่เปิดเผยชื่อผู้เขียน จึงไม่ต้องคำนึงถึงชื่อเสียงเหมือนโทรทัศน์

ชีวิตรักหนุ่มสาว

ชีวิตรักของชายหนุ่มหญิงสาวที่ยังไม่มีครอบครัว ความรักหนุ่มสาวนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ก. ความรักบริสุทธิ์ คือความรักที่เป็นความผูกพันทางด้านจิตใจ ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 แบบใหญ่ๆ คือ

1. รักยังไม่สมหวัง คือความรักที่ยังไม่รู้ว่าจะเป็นแฟนกันหรือไม่ ได้แก่
 - ก) แอบรัก
 - ข) จีบผู้หญิงหลายคน
 - ค) มีผู้ชายหลายคนมาจีบ
 - ง) มีคนมาจีบแต่ยังลังเลไม่แน่ใจว่าจะรับรักดีหรือไม่
 - จ) กำลังจีบกัน
2. รักสมหวัง คือรักกันและได้เป็นแฟนกัน ได้แก่
 - ก) จีบกันแล้วเป็นแฟนกัน
 - ข) ความรักขณะที่เป็นแฟนกัน
 - ค) มีแฟน 2 คน

3. รักผิดหวัง คือ รักเขาแล้วเขาไม่รัก และ เคยรักกันแต่แล้วก็เลิกรักกัน
ได้แก่

ก) ผู้หญิงจีบแต่ผู้ชายไม่ชอบ
ข) ผู้ชายจีบแต่ผู้หญิงไม่ชอบ
ค) เคยพบกันแต่ต้องจากกัน
ง) เคยจีบกันแต่ต้องจากกัน มีสาเหตุมาจากย้ายที่อยู่ , ผิดนัด, ขาด
การติดต่อ, รู้ว่าเป็นญาติกัน , หายหน้าไป, ซัดใจกัน, ผู้ชายหลายใจ, รู้ความจริงว่าเขา
มีภรรยาแล้ว และ ต่างคนต่างกลับบ้าน.

จ) เคยเป็นแฟนกันแต่เลิกกัน มีสาเหตุมาจาก หายหน้าไป, ทะเลาะกัน,
ผู้ชายเจ้าชู้คิดไม่ซื่อ, คนรักหลอกหลวง, คนรักไปมีแฟนใหม่, คนรักจะแต่งงาน, คนรักหนีตามผู้
ชายอื่น, รู้ความจริงว่าคนรักมีภรรยาแล้ว, คนรักไปทำผู้หญิงอื่นท้อง, ผู้ชายเจ้าชู้มีแฟนมาก,
ต้องการทำให้ผู้หญิงเสียหน้า, ต้องกลับบ้านและแยกกัน, ผู้ใหญ่ขัดขวาง, คนรักติดคุก และ
คนรักเสียชีวิต

ฉ) เคยมีแฟนหลายคนแต่เลิกกัน

4. รักผิดหวังและสมหวัง คือ เคยมีคนรักแต่แล้วก็เลิกกันไป ตอนหลังได้พบรัก
ใหม่ แบ่งเป็น

ก) เคยจีบกัน จากกันและพบรักใหม่

ข) เคยเป็นแฟนกัน จากกันและพบรักใหม่

ข. ความรักไม่บริสุทธิ์ คือความรักที่หนุ่มสาวมีเพศสัมพันธ์กัน โดยไม่ได้
แต่งงานซึ่งแบ่งเป็น 2 แบบคือ

1. เสียตัวกับผู้ชายเพียงคนเดียว แบ่งเป็น

ก) เสียตัวโดยผู้ชายยังไม่รับผิดชอบ ได้แก่ เป็นเมียเก็บ ผู้ชายมาหา
เป็นครั้งคราว และ ได้เสียกันแล้ว แต่ผู้ชายยังไม่ตกลงว่าจะแต่งงานด้วยหรือไม่

ข) เสียตัวโดยผู้ชายไม่รับผิดชอบ ได้แก่ ได้เสียกันแล้ว ผู้ชายปฏิเสธ ไม่ยอมแต่งงานด้วย และ ได้เสียกันแล้วบอกว่าจะรับผิดชอบ แต่แล้วกลับไปแต่งงานกับผู้หญิงอื่นที่พ่อแม่หาให้

2. เสียตัวกับผู้ชายหลายคน ซึ่งเป็นการเสียตัวโดยผู้ชายไม่รับผิดชอบ ได้แก่ชายตัวเป็นโสเภณี และ ไม่ใช่โสเภณีแต่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคน

การเสียตัวทั้งสองแบบดังกล่าวข้างต้นนี้ มีทั้งที่ผู้หญิงสมัครใจและถูกบังคับ การเสียตัวในลักษณะนี้ไม่เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว เพราะไม่ได้อยู่กินกันฉันสามีภรรยา แต่เป็นเพียงทางผ่านชั่วคราวชั่วคราว

วิทญ์

รายการวิทญ์คู่สร้าง คู่สมได้นำเสนอชีวิตรักหนุ่มสาว ในลักษณะต่างกัันดังนี้คือ

ก. ความรักบริสุทธิ์ แบ่งเป็น

1. รักยังไม่สมหวัง ได้แก่

ก) แอบรัก แอบรักเขาข้างเดียวโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่รู้ เช่น

- นักเรียนนาฏศิลป์ปี 2 จังหวัดอ่างทองมาประกวดนางสงกรานต์และพักที่บ้าน ผู้เขียนแอบรักเธอ พอเธอประกวดเสร็จได้ตำแหน่งรองนางสงกรานต์แล้ว เธอก็กลับไปบ้าน จากวันนั้นถึงวันนี้ยังไม่ได้พบกันอีกเลย

ข) มีผู้ชายหลายคนมาจีบ ผู้เขียนเล่าเรื่องมา 3 แบบคือ

1) ไม่รู้ว่าจะเลือกใคร เช่น รู้จักกับผู้ชายชื่อ พ. เขารูปลหล่อแต่มีภรรยาแล้ว ต่อมาพบกับส.คนนี้เฉยๆ ต่อมารู้จักกับ ป. คนนี้หล่อมากแต่เขาร้างเกียจแผลเป็นผู้เขียน ตอนนีติดต่อกับมิตรทางไปรษณีย์ที่ชาวอุดิอาระเบียด้วย ไม่รู้จะเลือกใคร

2) ไม่เลือกใครสักคน เช่น ชอบกับทหารคนหนึ่ง แต่เขาผิดนัดจึงเลิกกัน
ต่อมามีคนมาจีบแต่ผู้เขียนเฉยๆ

3) เลือกคนใดคนหนึ่ง เช่น มีตำรวจมาชอบ 2 คนชื่อ ก. และ ด. ผู้
เขียนรัก ด. จึงบอก ก. ว่าไม่ได้รัก

ค) มีผู้ชายมาจีบแต่ยังลังเล ผู้เขียนตัดสินใจไม่ได้ว่าจะรับรักเขาดีหรือไม่
- ผู้เขียนเป็นคนใจใช้ แต่ลูกชายเจ้านายอายุ 18 ปีมาชอบ ผู้เขียนไม่แน่ใจว่า
เขาจะรักจริงหรือไม่

จากการวิจัยพบว่าเรื่องชีวิตรักวัยรุ่นที่ผู้เขียนยังตัดสินใจไม่ได้ มักจะเขียนมา
เพื่อขอคำแนะนำจากผู้จัดรายการว่า ควรจะเลือกใคร ควรจะรักเขาดีหรือไม่ และเขาเป็น
คนแบบใด อย่างนี้เป็นต้น

2. รักสมหวัง ได้แก่

จีบกันและเป็นแฟนกัน เช่น

- ตอนอายุ 15 ปีชอบ ม. แต่ ม. ไปชอบลูกพี่ลูกน้องชื่อ จ. พอ ม.
และ จ. เลิกกัน ม. กลับมาหาผู้เขียน ตอนนี้นำกำลังจะแต่งงานกับ ม.

3. รักผิดหวัง ได้แก่

ก) เคยพบกันแต่ต้องจากกัน เช่น

- เกี่ยวงานพระพุทธรูปที่สระบุรี พบหนุ่มสามโคกคุยกันสนิทสนม แต่พอ
กลับจากเที่ยวแล้วก็ไม่ได้พบกันอีก

ข) เคยจีบกันแต่ต้องจากกัน เช่น

- มีผู้ชายคนหนึ่งมาอยู่ที่บ้านน้ำเขาซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านผู้เขียน ดังนั้นจึงได้พบกันเสมอ ต่อมาเขาไปอยู่ที่กรุงเทพฯ และ เขียนจดหมายสารภาพรัก แต่พอผู้เขียนเขียนจดหมายไปหาเขา เขาก็ไม่ตอบกลับมา

ค) เคยเป็นแฟนกันแต่ต้องจากกัน เช่น

- รักกับ จ. ตอนเรียนหนังสือ ต่อมาผู้เขียนมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ กลับไป จ.มีแฟนใหม่

4. รักผิดหวังแล้วสมหวัง ได้แก่

เคยเป็นแฟนกัน จากกันและพบรักใหม่ เช่น

- รับกับนักเรียน ม.6 แต่แล้วเขาไปชอบเพื่อนผู้เขียน ตอนนั้นเสียใจมาก ต่อมาชายของในตลาดบางรัก พบพ. พ.เคยอกหักเหมือนกันจึงเข้าใจกัน ตอนนี้อยู่รักกันอยู่

ข. ความรักไม่บริสุทธิ์ ได้แก่ เสียตัวกับผู้ชายคนเดียว ซึ่งแบ่งเป็น

1. เสียตัวโดยผู้ชายยังไม่รับผิดชอบ เช่น

- มาทำงานเป็นคนใช้และตกเป็นของนายจ้างชื่อ น้ำ จ. วัย 40 ปี ไม่รู้ว่าเขารักจริงหรือไม่

2. เสียตัวโดยผู้ชายไม่รับผิดชอบ เช่น

- มีคนมาชอบ 2 คนคือ ส. กับ น. ต่อมารู้จักกับ อ. อ.มอมเปียร์ผสมยาปลุกอารมณ์ แล้วพาเข้าโรงแรม หลังจากนั้นก็ไม่ยอมรับผิดชอบ

นิยายสาร

ชีวิตรักหนุ่มสาวจะมีในสื่อนิยายสาร เช่นเดียวกัน โดยมีในคอลัมน์หนุ่มจิ๊บสาวสาวจิ๊บหนุ่ม คิดถึงคนรัก และเรื่องจริงจากผู้อ่าน ชีวิตรักหนุ่มสาวจะพบมากที่สุดใคคอลัมน์หนุ่มจิ๊บสาว สาวจิ๊บหนุ่ม เพราะลักษณะเด่นของคอลัมน์นี้คือการนำเสนอลีลาการจีบของคนไทย ซึ่งก็คือ ชีวิตรักหนุ่มสาวนั่นเอง

คอลัมน์หนุ่มจิ๊บสาว สาวจิ๊บหนุ่ม จากการวิจัยพบว่าลักษณะชีวิตรักหนุ่มสาวที่ปรากฏในคอลัมน์หนุ่มจิ๊บสาว สาวจิ๊บหนุ่ม มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

ก. ความรักบริสุทธิ์ แบ่งเป็น

1. รักยังไม่สมหวังได้แก่

ก) แอบรัก ผู้เขียนได้พบกับคนที่ถูกใจแต่ไม่กล้าบอกรักเขา ได้แต่เก็บเอาไว้ในใจแอบรักนี้มี 2 แบบ คือ

1) ผู้หญิงแอบรักผู้ชาย เช่นเรื่อง แอบรัก (กันยายน 2526 : 17) นักศึกษาสาวชอบผู้ชายที่เรียนคนละเอีกกัน แอบเก็บบัตรนักศึกษาเขาไว้ใต้หมอน แต่ไม่กล้าคุยด้วย

2) ผู้ชายแอบรักผู้หญิง เช่นเรื่อง รักหนักปาก(มิถุนายน 2530 : 16) ผู้เขียนขับมอเตอร์ไซด์ไปเรียนพบเด็กนักเรียนหน้าตาน่ารักมากชื่ออารณ์ ผู้เขียนรู้จักบ้านเธอ โดยบังเอิญได้คุยกับพี่สาวเธอ ผู้เขียนเคยไปเที่ยวเขาวังและซื้อแหวนสลักชื่อเธอมาแต่ไม่กล้าให้เขียนจดหมายรักหลายฉบับ แต่ไม่กล้าส่งอยากจะบอกรักแต่ไม่กล้า

ข) จิบผู้หญิงหลายคน ผู้เขียนพบคนที่ถูกใจและจิบมาแล้วหลายคน เช่น เรื่องรักเพื่อนของน้อง (สิงหาคม 2525 : 13) ผู้เขียนจิบเพื่อนน้องมา 3 คน ตอนนี้นำจิบคนที่ 4

ค) มีผู้ชายหลายคนมาจิบ ผู้เขียนเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์มีคนมารุมรัก เช่น เรื่องวัยรุ่นเสน่ห์แรง (ธันวาคม 2529:22-23) ผู้เขียนไปเที่ยววังตระไคร้มีผู้ชายออกค่ากัวยเดียวให้ซื้อหมึกพามีผู้ชายมานั่งดู อยู่ ม.2 เขียนจดหมายติดต่อกับนักโทษถึง 7 คน และเขาสารภาพรักทั้ง 7 คน ต่อมา มี ย. น. ร. ก. ต. และ ฉ. มาชอบไม่รู้จะเลือกใคร

ง) มีคนมาจิบแต่ยังลังเล ไม่แน่ใจว่าจะรับรักดีหรือไม่ เช่น เรื่อง ซอลันข้ามรุ่น (มีนาคม 2531: 69) ผู้เขียนอายุ 28 ปีมีเพื่อนน้องชายชื่อ ช. มาชอบและสารภาพรักคอยตามติด แต่ยังไม่แน่ใจว่าจะรับรักดีหรือไม่

จ) กำลังจิบกัน เช่น เรื่อง กลัวเขาผันผวก่อนที่จะรักเขา (เมษายน (บักซ์แรก) 2533 : 23) ผู้เขียนชายของเบ็ดเตล็ดมีผู้ชายคนหนึ่งมาจิบ เขาจึงหาทางพบผู้เขียนโดยชื่อฮอลส์ทุกวัน ผู้เขียนกลัวว่าเขาจะผันผวก่อน

2. รักสมหวัง ได้แก่

ก) จิบกัน และเป็นแฟนกัน ผู้เขียนเล่าถึงลีลาการจิบก่อนที่จะมารักกัน เช่น เรื่อง พี่ขึ้นมารัก (กุมภาพันธ์ 2526 : 12-13) เขียนจดหมายโต้ตอบกันทางไปรษณีย์และได้พบตัวจริงที่หอจากนั้นเขาก็สารภาพรักและรักกัน

ข) ความรักขณะที่เป็นแฟนกัน ผู้เขียนจะเล่าว่า ตอนเป็นแฟนกันนั้น มีเหตุการณ์อะไรที่ประทับใจบ้าง เช่น เรื่อง จิบสาวต้องชายชวด (พฤศจิกายน 2527 : 13) แฟนชวนผู้เขียนไปดูหนัง ผู้เขียนไปหาเขาที่บ้าน เขากำลังชวดจะไปขาย ผู้เขียนรู้ตอนหลังว่า เขาเอาชวดไปขายเพื่อซื้อตั๋วหนังให้ผู้เขียน

ค) มีแฟน 2 คน เช่นเรื่อง ไม่มีคำว่า "น้อย" หรือ "หลง" ในดวงใจ (พฤษภาคม 2531 : 18) ผู้เขียนมีแฟนแล้วตั้งแต่เรียนมัธยม แต่ไปพบสาวสวยตอนไปเที่ยววัด จึงติดต่อกับเธอ ตอนนี้รักทั้งสองคนเท่ากัน

3. รักผิดหวัง ได้แก่

ก) ผู้หญิงจีบแต่ผู้ชายไม่ชอบ ผู้หญิงมาชอบผู้เขียนและคอยตามติด แต่ผู้เขียนไม่ชอบจึงหนีเช่นเรื่อง หนีสาวตามล่าไปซาอุฯ (เมษายน 2530 : 15) ผู้เขียนไปเดินแบบมีผู้หญิงอายุ 40 ปี ชื่อ น.มาชอบ พอเดินแบบเสร็จก็ชวนไปทานข้าว และชวนคุยที่หนองบัวกดหาด เรอสารภาพรักกับผู้เขียน ผู้เขียนหนีมาลำนุ่น เธอก็ตามจนพบ หนีมากรุงเทพฯ เธอก็ตามมาในที่ลุดจึงหนีไปทำงานซาอุฯ

ข) ผู้ชายจีบแต่ผู้หญิงไม่ชอบ ผู้เขียนไม่ได้รักแต่เขาก็คอยตามติด จนรำคาญ เช่นเรื่อง พ่อมจอมติด (สิงหาคม 2528 : 18-19) ผู้เขียนมีแฟนแล้ว แต่ ท.ก็ตามจีบโทรค้นที่มาหา ผู้เขียนเลยแกล้งอ้างว่า ชื่อ พ.เขาก็ขอจีบ พ. ขอรูปร่างตามมาขอพบผู้เขียน นัดคุยหนึ่งผู้เขียนไม่ยอมพบก็โทรมาตามถึง 20 ครั้ง ผู้เขียนไม่ชอบ และรู้สึกรำคาญ

ค) เคยพบกันแต่ต้องจากกัน ผู้เขียนรู้สึกรักแรกพบและเก็บความรู้สึกไว้ไม่กล้าบอกจนเขาหรือเธอผู้นั้นแยกทางไป ก็รู้สึกคิดถึงอยากพบกันอีก เช่น เรื่อง สาวจีบหนุ่ม ป.6 (มิถุนายน 2526 : 19) ผู้เขียนพบเขาตอนไปเที่ยวเชียงใหม่เขาเป็นลูกคนขับรถได้นั่งคุยกัน ถ่ายรูปด้วยกัน แต่กลับมาแล้วอยากพบเขาอีกจะได้เอารูปไปให้

ง) เคยจีบกันแต่ต้องจากกัน คือ มีคนมาแสดงท่าทีสนใจผู้เขียน และจีบด้วยคำพูดและการกระทำแต่แล้วจากนั้นก็ไม่ได้พบกัน และไม่ได้เป็นแฟนกัน ทั้งนี้มีสาเหตุมาจาก

1) ย้ายที่อยู่ เป็นการพบกันโดยบังเอิญ แล้วผู้ชายต้องย้ายที่อยู่ไปที่อื่น จึงไม่ได้ติดต่อกันอีก เช่นเรื่อง รักพระเอกจิว (สิงหาคม 2525 : 12-13) พบกันตอนไปดู

งิ้ว เขาเป็นนักแสดงงิ้วจ้องมองหน้าผู้เขียนคอยทำท่าล้อเลียน จากนั้นก็นัดพบกัน แต่ผู้เขียนไม่มีโอกาสได้พบเขา เขาก็ย้ายไปแสดงที่อื่น

2) ผิดนัด นัดครั้งแรกแล้วไม่ยอมมาตามนัด จนไม่ได้พบกันอีกเช่น เรื่อง ทำดีที่เหลว (เมษายน 2532 : 13) ผู้เขียนจับรุ่นพี่พยายามติดต่อและชวนเธอไปดูหนังตอนปิดเทอม แต่ผู้เขียนไม่กล้าไปพบเธอ เธอจึงดูหนังคนเดียว พอเปิดเทอม เธอลาออกจากโรงเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ

3) อีกฝ่ายไม่ตอบรับ ผู้ชายสนใจและตามจีบ แต่พอส่งจดหมายไปให้ผู้หญิงไม่ยอมตอบเช่นเรื่อง ดักพบหน้าห้องน้ำ (มิถุนายน 2528 : 13) ผู้เขียนไปเกณฑ์ทหารพบเธอชายน้ำแข็งอยู่แอมมอองเธอ อยากพูดคุยด้วยแต่ไม่กล้า ไปตักรดเธออยู่หน้าห้องน้ำ พอเธอมาก็คุยถามชื่อและที่อยู่ แล้วเขียนจดหมายไปหาเธอ 7-8 ฉบับ แต่เธอยังไม่ตอบมา

4) ขาดการติดต่อ อีกฝ่ายหนึ่งไม่ตอบจดหมาย เช่นเรื่อง อยู่เพื่อรอวันนั้นที่ผืนผ้า (มิถุนายน 2532 : 21) ผู้เขียนเขียนจดหมายหามิตรและติดต่อกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ บุ่ม เคยไปช่วยงานที่บ้านเธอ และได้แซวกัน พอผู้เขียนกลับมาก็เขียนจดหมายติดต่อกันเรื่อยจนบุ่มจบ ม.6 เรียนต่อที่วิทยาลัยครูในกรุงเทพฯ เธอไม่ติดต่อมาอีกเลย

5) เป็นญาติกัน ตอนจีบกันยังไม่รู้ความจริง แต่เมื่อมารู้ภายหลังก็ต้องตัดใจ เช่น เรื่องลูกพี่ลูกน้อง (กรกฎาคม 2528 : 15-16) ผู้เขียนไปเที่ยวงานวัด ช. เข้ามาทักทายแล้วชวนรำวง และไปดูมวยด้วยกัน หลังจากนั้น ช. พาไปทำบัตรประชาชนและดูหนัง พอผู้เขียนมากรุงเทพฯ ช. เขียนจดหมายติดต่อสารภาพรัก แต่แล้วเมื่อผู้เขียนกลับมาบ้านรู้ความจริงว่าเป็นลูกพี่ลูกน้องกันจึงต้องทำใจรักกันอย่างพี่น้อง

6) หายหน้าไป เช่นเรื่อง สะกิดให้จำแล้วทำให้คิดถึง (กันยายน (บักซ์แรก) 2533 : 21) ผู้เขียนเคยรู้จักกับ ต. ตอนเรียนหนังสือที่ตัวจังหวัด ต่อมาทำงานที่กรุงเทพฯ ต.เรียนจำอากาศแล้วแวะมาหาผู้เขียน ชวนไปดูหนัง 2 เรื่อง พอหนังจบก็

แยกทางกัน เขาสัญญาว่าอีก 3 เดือนจะมาหา แต่ก็ไม่เห็นมา

7) ซัดใจกัน ผู้ชายทำพฤติกรรมที่ผู้เขียนไม่พอใจ และตัดสินใจเลิกคบ เช่น เรื่อง แพนแยกเพื่อน (มิถุนายน 2529 : 13-14) ส. ส่งจดหมายฝากเพื่อนเขามา แต่ผู้เขียนไม่ตอบ เขาชวนไปดูหนังผู้เขียนชวนเพื่อนไปด้วย เขาก็ชวนเพื่อนผู้ชายไปแล้วซื้อตั๋วแยกกันคนละคู่ ผู้เขียนไม่ชอบเพราะเขาเจ้าเล่ห์จึงเลิกกัน

8) ผู้ชายหลายใจ เช่น เรื่อง หวังควบทั้งคู่ (เมษายน (บ๊ักซ์หลัง) 2533 : 24) ผู้เขียนและน้องสาวพบพี่คนที่ฝัง ต่อมาเขาโทรคัพท์มากคุยกับผู้เขียน พอผู้เขียนไม่อยู่ก็คุยกับน้องสาว แต่ต่อมาสารภาพว่าชอบทั้งคู่ ผู้เขียนและน้องสาวจึงเลิกติดต่อกับเขา

9) รู้ความจริงว่าเรามีภรรยาแล้ว มีผู้ชายมาตามจีบผู้เขียนแต่ตอนหลังผู้เขียนรู้ความจริงว่าเรามีภรรยาแล้วจึงเลิกติดต่อ เช่น เรื่องชอบจีบกลางสายฝน (มิถุนายน 2529 : 15) ผู้เขียนไปซื้อของที่ร้านค้า ยามในหมู่บ้านเข้ามาทักทายและถักจักรยานตามมาดูที่บ้าน ต่อมาตอนฝนตก เขาจะมาหาและเรียกไปคุย แต่ผู้เขียนไม่ยอมคุยด้วย จนตอนหลังรู้ว่าเขามีภรรยาแล้ว ภรรยาเขาขี้หึง เขาจึงต้องจีบสาวตอนฝนตก เพื่อไม่ให้ภรรยาารู้

10) กลับบ้าน พบกันบนรถทัวร์ จีบกันแต่แล้วก็แยกย้ายกันกลับบ้าน เช่น เรื่อง รักโดยไม่รู้ชื่อ (กันยายน (บ๊ักซ์แรก) 2533 : 19-20) ผู้เขียนนั่งรถทัวร์พบเด็กหนุ่มคนหนึ่ง เขานั่งใกล้ผู้เขียนและแอบหอมแก้ม ตอนผู้เขียนหลับ ต่อมาก็กอดผู้เขียน พอรถถึงบุรีรัมย์ เขาพาเที่ยวงานกาชาดทั้งคืน แล้วส่งขึ้นรถเข้าหมู่บ้าน จากกันโดยที่ผู้เขียนไม่รู้ชื่อเขา

จ) เคยเป็นแฟนกันแต่เลิกกัน ผู้เขียนเล่าถึงลีลาการจีบก่อนที่จะมารักกัน แต่แล้วต่อมาก็เลิกกัน สาเหตุที่เลิกกันนั้นมีดังต่อไปนี้คือ

1) หายหน้าไป เคยรักกัน แต่แล้วอีกฝ่ายหนึ่งก็หายหน้าไปไม่มาหาเลย เช่นเรื่อง รอรัก 7 ปี (ตุลาคม 2524 : 20) ตอนแรกเขามาจีบพาไปเที่ยวและสารภาพรัก และให้รอ 7 ปี ช่วงปีแรก ๆ ก็มาดี แต่แล้วหายหน้าไป

2) ทะเลาะกัน ไม่เข้าใจกันระหว่างคู่รัก ด้วยสาเหตุต่าง ๆ คือ

(ก) ทศนะไม่ตรงกัน นั่นคือมีความคิดเห็นขัดแย้งกันทำให้อยู่ด้วยกันไม่ได้ เช่นเรื่อง เจอแต่คนดูถูกของที่ตนรัก (ตุลาคม 2524 : 20) ผู้เขียนชอบดาราคือ สมบัติ เมทะนี วงดนตรีรอยัลสไปร์ท และหนังสือคู่สร้าง คู่สม แต่ผู้ชายที่มาเป็นแฟนต่างดูถูกจึงเลิกคบกัน

(ข) หึงหวง และเข้าใจผิดจนต้องเลิกกัน เช่น เรื่องพูดเล่นจนเห็นผิด (สิงหาคม 2526 : 21) พบกันในไร่ฝ้าย เขามาช่วยเก็บฝ้าย พูดคุยกันแล้วรู้จักกันเรื่อยมา ต่อมาผู้เขียนไปดูหนังกับผู้ชายเขาถามว่าไปดูหนังกับใคร ผู้เขียนแกล้งพูดว่าดูกับแฟน เขาโมโหและบอกว่าจะไม่มาหาอีก

(ค) ผู้ชายคิดว่าไม่รัก ผู้หญิงทำเหมือนไม่รักเขา เขาจึงน้อยใจและไม่มาหาอีกเช่นเรื่องคักคักคีรีของหญิง (มีนาคม 2527 : 16) น. ทำงานที่เดียวกับผู้เขียน วันหนึ่งเขาจับมือผู้เขียนผู้เขียนโกรธ ไม่พูดกับเขา เขาถือและเขียนจดหมายเป็นสื่อ ต่อมาเขาหายหน้าไป กลับมาอีกครั้งนัดไปทานข้าวและสารภาพรัก เขาส่งผู้หญิงมาขอแต่พี่สาวขัดขวาง เขาจึงชวนหนีผู้เขียนไม่ยอม เขาโกรธและไม่ได้พบกัน 6 ปีแล้ว

(ง) ไม่ให้เกียรติกัน ผู้หญิงไม่ให้เกียรติผู้ชาย เขาจึงทนไม่ได้และขอเลิก เช่นเรื่อง รักเฉาเพราะเท้าของเธอ (กันยายน 2524 : 16) ผู้เขียนไปต่างจังหวัด 15 วัน กลับมาผู้หญิงเข้าใจผิดอธิบายให้ฟังก็ไม่ฟัง เธอโกรธมากยกเส้นเท้าให้ผู้เขียน ผู้เขียนจึงเลิก นอกจากนี้ยังมีผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง เช่นเรื่อง คู่หมั้นปากหมา (มิถุนายน 2531 : 18) พี่สาวและคู่หมั้นรักกันมา 9 ปี หมั้นกัน และกำลังจะแต่งงานกัน แต่คู่หมั้นพี่สาว

ไปพูดว่าได้นอนกับพี่สาวแล้ว พี่สาวเสียชื่อเสียงโกรธมาก เอาแหวนไปคืนและเลิกกัน

(จ) ผู้หญิงตัดเยื่อใย ผู้ชายรักผู้หญิง แต่แล้วเธอมาตัดเยื่อใยเช่น เรื่อง หงส์ขี่เรือ (มิถุนายน 2525 : 11) ผู้หญิงเอาจดหมายที่ติดต่อกันมาคืนและขอรูปคืน ยิ่งไปกว่านั้นยังเรียกผู้เขียนไปพบแล้วตบหน้าด่าว่า ไอ้หงส์ขี่เรือ

(ฉ) เข้าใจผิด เคยรักกันมาก แต่แล้วต้องเลิกกัน เพราะเข้าใจผิด เช่น เรื่อง ขวยเพราะห้องน้ำ (มิถุนายน 2524 : 16) ผู้เขียนเข้าห้องน้ำผิดและไปเปิดประตูห้องน้ำของผู้หญิง โดยไม่ได้ตั้งใจ เธอโกรธมาก นับจากวันนั้นพบกันเธอจะด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย

3) ผู้ชายเจ้าชู้คิดไม่ซื่อ ผู้ชายคิดจะปล้ำผู้เขียน ผู้เขียนทนไม่ได้จึงเลิกติดต่อเช่น เรื่อง ไม่เสียสาวเพราะใจแข็ง (มีนาคม 2528 : 17) ผู้เขียนเป็นครูโรงเรียนราษฎร์พบกับทหารคนหนึ่งเขาชวนไปดูหนัง วันหนึ่งเขาพาขับรถมอเตอร์ไซด์เที่ยวและเลี้ยงเข้าบังกะโล ผู้เขียนไม่ยอมเข้าห้อง จนเขาต้องพากลับมาส่ง พอเล่าให้เพื่อนฟัง เพื่อนบอกว่าเขาเคยพาเพื่อนไปเหมือนกัน แต่หนีมาได้ หลังจากนั้นก็ไม่ติดต่อกันอีกเลย

4) คนรักเสียชีวิตเป็นการจากกันอย่างไร้วันกลับ จากกันทั้งที่ยังรัก ความตายได้มาแยกคู่รักออกจากกัน เช่น เรื่อง นักฟุตบอลกับดรัมเมเยอร์ (ธันวาคม 2528 : 26) ตอน ป.7 ผู้เขียนเป็นดรัมเมเยอร์ เขาชวนผู้เขียนว่าพอม ผู้เขียนเลยแกล้งเขา เขาก็แกล้งตอบ ต่อมาผู้เขียนเรียน ม.ศ.4 เขาเรียนนายร้อย เขามหาผู้เขียนและพูดถึงเหตุการณ์เก่า ๆ จากนั้นก็ติดต่อกันทางจดหมายเรื่อยมา ทั้งคู่รักกัน แต่แล้วเขาก็ขับรถประสาอุบัติเหตุเสียชีวิต

5) คนรักไปมีแฟนใหม่ เคยรักกัน แต่แล้วเธอก็ไปมีแฟนใหม่ เช่น เรื่อง หญิงหลอก (มกราคม 2527 : 15) รักกันตั้งแต่เธอเรียน ม.2 พอขึ้น ม.3 ผู้เขียนไปบวช เธอก็มีแฟนใหม่

6) คนรักจะแต่งงาน ทั้งคู่รักกัน แต่พ่อแม่ขัดขวางและบังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งแต่งงาน เช่นเรื่อง ยังไม่ลืมรักแรก (กันยายน 2527 : 16) ผู้เขียนรักกับทหารชายแดน เขาเคยพาไปค้างโรงแรม แต่ไม่ได้ทำอะไรแค่อดจูบ จากนั้นก็พาไปหาแม่เขาที่บ้าน แม่เขาไม่พอใจเพราะได้เตรียมขอลูกสาวคนแถวนั้นไว้ให้แล้ว ผู้เขียนจึงผิดหวังกลับกรุงเทพฯ

7) คนรักหนีตามผู้ชาย เคยรักกันมา แต่แล้วเธอก็หนีตามผู้ชายอื่นไป เช่นเรื่อง น้ำตามีค่ากว่าหญิงสองใจ (ธันวาคม 2527 : 21) ผู้เขียนได้รู้จักกับ ส. สนิทสมกัน เดินเที่ยวกันसारภาพรัก และสัญญาว่าจะรักกัน แต่แล้วเธอก็หนีตามผู้ชายไป

8) รู้ความจริงว่าคนรักมีภรรยาแล้วตอนรักกันเขาปิดบังไม่บอก จนผู้เขียนรู้ความจริงก็ต้องขอเลิก เพราะไม่อยากแย่งสามีของคนอื่น เช่นเรื่อง ชายลิม (มกราคม 2527 : 15-16)

9) คนรักไปทำผู้หญิงอื่นท้อง เช่นเรื่อง นี่หรือคนมีความรู้สูง (มิถุนายน 2529 : 14-15) พี่ๆเราชมองหน้าผู้เขียนส่งจดหมายมาสารภาพรัก คุยที่บ้านและชวนไปเที่ยวชื่อของขวัญมาให้จนผู้เขียนรัก แต่แล้วเขาต้องออกจากบ้านน้ำ เพราะได้เสียกับหลานน้ำ ผู้เขียนจึงเลิกติดต่อ

10) ผู้ชายเจ้าชู้มีแฟนมาก ผู้ชายมีรักเพื่อเลือก แต่ผู้หญิงทนเป็นทางเลือกไม่ได้ จึงต้องเลิกราไป เช่นเรื่อง คิดว่าโกโก้ได้โซว์แฟนหลาย ๆ คน (ธันวาคม 2527 : 22-23) น.มาสารภาพรักกับผู้เขียน และสัญญาว่าจะขอแต่งงานด้วยหลังงานบวช พอผู้เขียนไปช่วยงานบวชพบว่า เขามีแฟนแล้วถึง 3 คน ผู้เขียนเสียใจมาก

11) ต้องการทำให้ฝ่ายหญิงเสียหน้า เช่นเรื่อง ชนะใจพ่อแฟนแล้วจะทิ้ง (สิงหาคม 2531 : 22) ผู้เขียนรักกับผู้หญิงชื่อ น. แต่พ่อเธอและพี่ชายเธอถูกผู้เขียน ผู้เขียนจึงคิดเอาชนะ ทำดีกับพ่อแม่และพี่เธอ จนพวกเขาเห็นใจ แล้วผู้เขียนไม่ยอมไปสู่ขอ น.

12) ต้องกลับบ้านและแยกกัน เช่นเรื่อง หนุ่มจิบหนุ่ม (กันยายน 2527 : 14-15) ผู้เขียนเป็นผู้ชาย นอนอ่านหนังสือก็มีผู้ชายคนหนึ่งมาทักให้ตกใจ จากนั้นมาชวนพูดคุยสนิทสนม พาไปเที่ยวเกาะ ขอความรักและทั้งคู่รักกัน แต่ยังไม่เคยทำอะไรกัน ต่อมาผู้เขียนต้องกลับบ้าน ส่วนเขาก็กลับไปบวชให้ญาติ จึงต้องจากกัน

13) ผู้ใหญ่ชดชวาง ทั้งคู่รักกัน แต่ผู้ใหญ่ไม่ยินยอมให้แต่งงานกันจึงต้องเลิกกัน เช่น เรื่องผู้ใหญ่หัวโบราณเกินไป (เมษายน 2529 : 35-36) ผู้เขียนและ จ. รักกัน พี่สาวจึงเชิญพ่อแม่และยายมากรุงเทพฯ ให้ผู้ใหญ่ฝ่าย จ. มาสู่ขอ แต่ยายผู้เขียนเห็นว่าไม่สมควร จึงไม่ยอมยกให้ ทั้งคู่จึงต้องเลิกกัน

14) คนรักติดคุกทั้งคู่รักกันแต่แล้วคนรักติดคุกจึงต้องจากกัน เช่นเรื่อง ปกป้องคนรักด้วย.38 (กรกฎาคม 2529 : 16-17) ผู้เขียนกับแฟนรักกันมาก วันหนึ่งลูกชายกำนันเมามาจับแฟนผู้เขียน ผู้เขียนจึงทะเลาะกับเขา เขาเอามีดปลายแหลมตรงเข้ามาจะแทงผู้เขียน ผู้เขียนหลบแล้วคว้า .38 ยิงไม่ยิง ตายคาที่ ตอนนั้นผู้เขียนต้องถูกจับอยู่ในคุก

15) คนรักหลอกหลวง เขาไม่ได้รักจริงแต่ต้องการปกอลอกมากกว่า จึงต้องเลิกกัน เช่นเรื่อง เจอหนุ่มชาวเกาะ (พฤศจิกายน 2530 : 24) ผู้เขียนส่งจดหมายติดต่อกับคนรัก และพามาคุยที่บ้าน แต่พอจดหมายไปนัดเที่ยวเขาไม่ยอมมา จดหมายบอกว่าป่วยก็ไม่มาเยี่ยม แต่พอบอกว่าอยากได้เงินเท่าไร เขารีบตอบกลับ ผู้เขียนคิดว่าเขาไม่รักจริงจึงเลิกติดต่อ

ฉ) มีแฟนหลายคนแต่เลิกกัน มีคนรักหลายคน แต่ต้องเลิกกันเพราะผู้ใหญ่ไม่เห็นด้วยเช่นเรื่อง หัวอกสาวจีน (มิถุนายน 2529 : 14) ผู้เขียนรักกับ ก. เขามาสู่ขอ แต่พ่อไม่ชอบเพราะเป็นคนจีนที่พูดกันคนละภาษา รักกับป. เขามาสู่ขอ แต่พ่อไม่ชอบเพราะเป็นคนไทย รักกับ ส. เขามาสู่ขอ แต่พ่อไม่ชอบเพราะอายุน้อยกว่าผู้เขียน 5 ปี

4. รักผิดหวังและสมหวัง ได้แก่

เคยจับกัน จากกัน และพบคนใหม่ คือแม่ผู้เขียนจะพลาดหวังจากคนรักแต่ก็ได้พบกับคนใหม่ เช่น เรื่อง ไม้กันหมา (มกราคม 2529: 27-28) ผู้เขียนพบแม่ค้านครปฐมชื่อแหม่ม แอบดูชื่อและที่อยู่ในบัตรประชาชนจากนั้นก็เขียนจดหมายติดต่อดัดเทียว วันเที่ยวเธอพาเพื่อนมาด้วยชื่อน้อยกับแก้ว ต่อมาผู้เขียนแกล้งหลอกว่าเป็นลูกชานา แหม่มเลยเมินเฉยและไม่ยอมพบหน้า ตอนหลังผู้เขียนรู้ว่าเธอมีแฟนแล้วพอเห็นผู้เขียนจนกว่าจึงไม่สนใจ ตอนผู้เขียนนอกหัก น้อยมาปลอบใจ ผู้เขียนจึงบอกความจริง เธอว่าตนเองมีอาชีพค้าขาย พอแหม่มรู้จะมาขอคืนดี แต่ผู้เขียนรู้ธาตุแท้เธอ จึงไม่ยอมและตอนนี้รักกับน้อย

ข. ความรักไม่บริสุทธิ์ แบ่งเป็น

1. เสียตัวกับผู้ชายเพียงคนเดียวได้แก่ เสียตัวแต่ผู้ชายไม่รับผิดชอบ มีทั้งที่ถูกข่มขืนและยินยอม

ก) ถูกข่มขืน เช่นเรื่อง เสียตัวเพราะนุ่งชาลิ้น (กรกฎาคม 2525 : 13) ผู้เขียนเป็นนักศึกษารามคำแหง อยู่หอพักชอบนุ่งชาลิ้น วันหนึ่งออกไปเอาน้ำดื่ม และพบผู้ชายคนหนึ่งซึ่งผู้เขียนเคารพเหมือนนี่ เขาเดินตามไปที่ห้องและปลุกปล้ำผู้เขียน จนได้เสียกันแล้วเขาไม่ยอมรับผิดชอบ

ข) ยินยอม เช่นเรื่อง ของฝากจากแฟนชั่ว(กันยายน 2531:25) ผู้เขียนเรียน ปวช.ปี 2 ตอนเรียน รด.หญิงพบรักกับ ร. และได้เสียกัน ต่อมา ร.เริ่มเบียดเบียนว่าผู้เขียน จึงเลิกกัน ตอนหลังผู้เขียนรู้ว่าติดสินลิสจาก ร.

2. เสียตัวกับผู้ชายหลายคน มีทั้งที่จำใจ และสมัครใจ

ก) จำใจเช่นเรื่อง ถูกหนุ่มบ้านเดียวกันหลอกไปขาย (มีนาคม (บักซ์แรก) 2533 : 22-23) ผู้เขียนอยู่บ้านลำบากมากจึงหนีตาม ป. มา ป.พาไปขายที่บ้านจ.แล้วผู้เขียนต้องรับแขกวัยกลางคน ต่อมาไม่ยอมพวกแมงดาซ่อม จนยอมขายตัวอยู่ 5 เดือนตำราจุกไปช่วยไว้ได้

ข) สัมครใจ เช่นเรื่อง เสียตัวแล้วตบหน้า (กรกฎาคม 2531: 24) ผู้เขียนเรียน ปวช.สาขาเกษตรศาสตร์ รู้จักกับช่างเดินสายไฟวิดีโอชื่อ ล. แล้วได้เสียกัน ตอนหลังรู้ว่าเขามีผู้หญิงใหม่ก็ตบหน้าและเลิก ต่อมาพบ ส. รู้จักกันวันเดียวกันก็ได้เสียกัน ต่อมารู้ว่าเขามีภรรยาแล้วก็ขอเลิกตอนหลังไปเที่ยวกับตำรวจ เขาพาไปตีหมและได้เสียกันในโรงแรม ต่อมารู้จักกับ จ. เที่ยวด้วยกันหลายครั้ง ได้เสียกัน พอรู้ว่าเขามีใหม่ก็ตบหน้าแล้วเลิกกัน จนพบกับ ก. ได้เสียกัน และเขาพยายามเก็บเงินจะมาแต่งงานด้วย

ในสื่อนิตยสาร นอกจากมีชีวิตรักหนุ่มสาว ในคอลัมน์หนุ่มจับสาว สาวจับหนุ่ม แล้ว ยังมีในคอลัมน์ คิดถึงคนรัก แต่จะเป็นชีวิตรักผิดหวัง พลัดพรากจากคนรัก

คอลัมน์คิดถึงคนรัก ชีวิตรักหนุ่มสาวในคอลัมน์นี้ จะเป็นความรักที่บริสุทธิ์ และมีแต่ความผิดหวัง ซึ่งแบ่งได้ดังนี้คือ

ก. จับกันแล้วจากกัน ผู้เขียนแอบรักเธอ แต่เธอไม่รู้ จนต้องจากกันแต่ก็ยังคิดถึงเธอ เช่นปี 2508 มีนักศึกษาฝึกสอนมาทำงานที่เดียวกัน ผู้เขียนเคยถือจักรยานพาไปส่งที่บ้านพักตอนฝนตก และเมื่อเธอกลับ ก็เขียนจดหมายไปหาเธอ แต่ก็ไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย ตอนนี้อายากพบเธอมากให้ติดต่อได้ตามที่อยู่ที่ให้มา (สิงหาคม 2530 : 49)

ข. เคยเป็นแฟนกัน แต่เลิกกัน สาเหตุมาจาก

1. ขาดการติดต่อ เช่น ผู้เขียนเรียน มศ. 5 ติดต่อกันจนหมายกับทหารชื่อแฉิว เคยพบกันครั้งเดียว หลังจากนั้นก็ติดต่อกัน 4 ปีและขาดการติดต่อ (กุมภาพันธ์ 2531:68)

2. ทะเลาะกัน เช่น เดือนธันวาคมปี 2527 พบกันที่งานวัด และจากนั้นก็พบกันบ่อยขึ้น ต่อมาเขาบอกจะแนะนำเพื่อนของเพื่อนให้ ผู้เขียนโกรธเขา แกล้งควงผู้ชายอื่นต่อหน้า หลังจากนั้นก็ไม่ได้มองหน้ากันอีกเลย (กุมภาพันธ์ 2531:67)

3. คนรักเสียชีวิต เช่น ผู้เขียนมีคนรักแต่เขาตายจากไป (พฤษภาคม 2531:67)
4. คนรักไปมีแฟนใหม่ เช่น ผู้ใหญ่แนะนำให้รู้จักกัน ไปเที่ยวด้วยกันและเขาขอผู้เขียนแต่งงาน แต่พอจากกัน 1 เดือน เขาก็ไปติดผู้หญิงอื่น (มกราคม 2531:38)
5. คนรักแต่งงานกับคนอื่น เช่น ปี 2520 ผู้เขียนเป็นนักเรียน เขาเป็นทหาร เวลาเขาไปทำงานจะเดินคุยกับผู้เขียนทุกวันและได้แลกของกันวันวาเลนไทน์ แต่แล้วเขาก็แต่งงานและย้ายไปอยู่ที่อื่น (มกราคม 2531 : 37)
6. รู้ความจริงว่าคนรักมีครอบครัวแล้ว เช่น ผู้เขียนชอบแคชเชียร์ในร้านอาหาร จิบอยู่ 3 ปี ขอแต่งงานแต่เธอไม่ตอบรับ แอบถามเจ้าของร้านจึงรู้ความจริงว่าเธอแต่งงานแล้ว (พฤษภาคม 2531 : 68)
7. ย้ายที่อยู่ ผู้เขียนพบกับเขาที่หอสมุดแห่งชาติ ต่อมาเขามาหาที่โรงเรียน และได้ไปเที่ยวด้วยกัน ผู้เขียนจบม.ศ. 5 เรียนรามคำแหง เขาคอยเป็นกำลังใจให้และเคยไปเที่ยวทำบุญที่วัดหลวงพ่อโสธร จากนั้นก็ไม่ได้พบกันอีก เพราะผู้เขียนย้ายที่อยู่ตอนนี้อยากรู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน (พฤศจิกายน 2530 : 61-62)

ชีวิตรักหนุ่มสาวในคอลัมน์คิดถึงคนรัก จะต่างจากในคอลัมน์หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่มคือ ในคอลัมน์นี้จะเน้นชีวิตรักบริสุทธิ์ที่มีแต่ความผิดหวัง เนื่องจากชื่อคอลัมน์คือ คิดถึงคนรัก ความคิดถึงเกิดจาก คนรักต้องจากกัน เลิกกันและไกลกัน แต่ความทรงจำในวันเก่ายังไม่ลืมเลือนจึงเขียนเล่ามา หากคนรักได้อ่านพบจะได้รับรู้ความในใจของผู้เขียน ส่วนคอลัมน์หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่มจะมีทั้งชีวิตรักที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ในหลายๆรูปแบบ

คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน มีเรื่องชีวิตรักหนุ่มสาวคล้ายกับคอลัมน์หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่ม ซึ่งแบ่งได้ดังนี้คือ

ก. ความรักบริสุทธิ์ แบ่งเป็น

1. รักยังไม่สมหวัง ได้แก่

ก) แอบรัก ผู้เขียนเพื่อฝันถึงผู้ชายที่ไม่เคยพบกันมาก่อน เฝ้ารักและคิดถึงเขา เช่นเรื่อง ถึงเธอนักดนตรีสตรีคนนั้น (มีนาคม 2528 : 59) ผู้เขียนอยู่กับแม่เลี้ยง ต่อมาแม่เลี้ยงไปแต่งงานใหม่ ผู้เขียนว่าเหว และแอบเพื่อถึงชายในฝันชื่อวินัย

ข) มีผู้ชายหลายคนมาจีบเช่นเรื่อง สาวเนื้อหอม (กรกฎาคม 2532 : 60-63) ผู้เขียนมีแต่คนชื่อนำหน้าด้วย ส.มาจีบ ได้แก่ สูดใจ, สุข, สิทธิ, เสริฐ, สุราษฎร์, สุขเชษฐ์, ศักดิ์สิทธิ์, สมนึกและสมพร แต่ยังไม่ตัดสินใจชอบใคร ต่อมาพบสุมักคิดว่าเป็นเนื้อคู่กัน

2. รักผิดหวัง ได้แก่ เคยเป็นแฟนกันแต่เลิกกัน สาเหตุที่ต้องเลิกกันคือ

1) คนรักไปอยู่ที่อื่น ติดต่อกไม่ได้ เช่นเรื่อง คุณพ่อยอดดุด (พฤศจิกายน 2531: 33-34) ผู้เขียนรักกับ น. และไปหาเธอเขียนจดหมายติดต่อกันเสมอแต่พ่อเธอคอยกีดกัน ต่อมาผู้เขียนกลับกรุงเทพฯ เตรียมสู้ขอเธอ แต่เธอก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นไม่รู้จะติดต่ได้ที่ไหน

2) คนรักเสียชีวิต เช่นเรื่อง เรื่องเศร้าของสาวชายแดน (กรกฎาคม 2526 : 75, 76, 79) ผู้เขียนมีคู่หมั้นเป็นทหารชายแดนชื่อภูไทย รักกันมาก แต่เขาก็ต้องตายในหน้าที่

3) รู้ความจริงว่าคนรักมีครอบครัวแล้ว เช่นเรื่อง กุหลาบสีดำแห่งความรัก (กุมภาพันธ์ 2527: 30-33) มีผู้ชายมาชอบผู้เขียน 2 คนชื่อนิทัศน์ และ นิทัศน์ ผู้เขียนรักนิทัศน์ แต่นิทัศน์มีครอบครัวแล้ว ผู้เขียนคิดหาทางปลิกตัวจากเขาด้วยการแกล้งทำให้เขาโกรธ เขียนจดหมายไปต่อว่าเขา ผู้เขียนทำไปก็เพื่อความสุขของเขา แต่ผู้เขียนเองต้องเจ็บปวด

4) คนรักหลอกลวง เช่นเรื่อง เลี้ยวชีวิตที่(เกือบ)ผิดพลาด (นฤภาคม (บักซ์แรก) 2533 : 31-33) ผู้เขียนไปสมัครงานโรงพิมพ์ พบผู้ชายคนหนึ่ง เขาบอกว่าเขาเขียนกลอนส่งหนังสือชื่อดัง ผู้เขียนชอบกลอนก็คุยกับเขา ต่อมาเขาขอเรียนชอด้วงและไวโอลินกับผู้เขียน ผู้เขียนก็สอนเขาจนสนิทกัน เขาหลอกผู้เขียนไปโรงแรมจะปล้ำ แต่ผู้เขียนพูดจาว่านล้อมเขา เขาจึงไม่ทำอะไร ต่อมารู้ความจริงว่าเขาเป็นนักพนันจบแค่ มศ. 2 ก็หนีออกจากบ้าน จึงเลิกคบกัน

ข. ความรักไม่บริสุทธิ์ แบ่งเป็น

1. เลี้ยวตัวกับผู้ชายคนเดียวและผู้ชายยังไม่รับผิดชอบ เช่นเรื่อง เมียหรือโสเภณีผูกขาด (สิงหาคม 2532 :37-38) ผู้เขียนเป็นลูกคนจีนเขียนจดหมายติดต่อกับทหารและต่อมาได้พบเขาตอนผู้เขียนเรียนที่วิทยาลัย เขามีภรรยาแล้ว แต่ผู้เขียนก็ได้เลี้ยวกับเขาและเป็นเมียเก็บเขา

2. เลี้ยวตัวกับผู้ชายหลายคน ได้แก่

ก) จำใจ เช่นเรื่อง วนเวียนกาม (กันยายน 2528 :71-72) ตอนผู้เขียนเรียนอยู่ ม. 3 ช่วยชายของในงานโรงเรียน มีนักเรียนเทคนิคชื่อป.มาจิบและได้เลี้ยวกัน พ่อรู้เข้าแยกผู้เขียนจาก ป. และ ฆ่า ป.ทิ้ง จากนั้นก็ส่งผู้เขียนไปทำแท้งและมาอาศัยอยู่บ้านลุง ผู้เขียนได้เรียนโรงเรียนสหศึกษาพบ จ. รักกัน และได้เลี้ยวกันคืนหนึ่งลูกชายคนเล็กของลุงเข้ามาสู่ผู้เขียน โดยเอารูปที่ผู้เขียนร่วมเพศกับ จ.มาชู้และขอหลับนอนด้วย ผู้เขียนก็ยอม ต่อมาลูกคนรองของลุงมาชู้อีก ชีวิตผู้เขียนตอนนี้ต้องเป็นนางบำเรอของเขาทั้งสองคน

ข) ถูกข่มขืน ผู้เขียนถูกข่มขืนครั้งแล้วครั้งเล่าเช่นเรื่อง ผู้ชายอัปรี้อย่างนี้ยังมีอยู่ในโลก (พฤศจิกายน 2529 : 30-31) ตอนผู้เขียนอายุ 13 ปี นั่งรถที่ท่ารถถูกตำรวจชื้อพินัย หลอกไปเข้าโรงแรมแล้วข่มขืน กลับมาเรียน ม. 4 ผู้เขียนท้องและ

ต้องทำตัวเองถึง 2 ครั้ง ต่อมาเรียน ม. 6 ไปหาพี่นัยที่บ้าน แต่ไม่พบ พบเพื่อนเขา 3 คน คืนนั้นเพื่อนเขารุมข่มขืนผู้เขียน พี่นัยกลับมาประณามว่าผู้เขียนเป็นผู้หญิงขายตัวและเลิกกับผู้เขียน ผู้เขียนจึงกลับมาเรียนหนังสือ

ค) ถูกบังคับให้ขายตัว ผู้เขียนถูกข่มขืน และข่มขืนต้องยอมขายตัวเช่น เรื่อง ชีวิตรันทออดีตโสเภณี (สิงหาคม 2526 : 27-30) พ่อขายผู้เขียนให้กับหนุ่มกรุงเทพฯ ชื่อ นพดล เพื่อแลกข้าวสาร 1 กระสอบและเงินพันกว่าบาท ผู้เขียนมากรุงเทพฯกับนพดลได้ไม่นานเขาก็พาเพื่อนมารุมข่มขืน ต่อมาเขาพาไปขายช่อง ผู้เขียนถูกข่มขืนต้องยอมขายตัวอยู่ 5 ปีจึงได้กลับบ้าน มีเงินเกือบแสน ชื่อที่นา และขายของชำ ปัจจุบันแต่งงานกับหนุ่มบ้านเดียวกันมีลูก 2 คน

จากชีวิตรักหนุ่มสาวข้างต้นจะเห็นได้ว่านำเสนอเรื่องราวหลากหลายคล้ายกับในคอลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม แต่การนำเสนอจะต่างกันเรื่องราวในคอลัมน์นี้จะดูสมจริงเล่าเหตุการณ์อย่างละเอียดและระบุชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องอย่างชัดเจนส่วนคอลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่มแม้ว่าจะนำเสนอชีวิตหนุ่มสาว แต่ก็เป็นเรื่องความรักจุ่มจิ้มไม่จริงจังเหมือนอย่างคอลัมน์นี้

นอกจากจะพบชีวิตรักหนุ่มสาวในทั้งสามคอลัมน์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีในคอลัมน์ทางระบายอารมณ์และผิวเมื่อยละเอียดใจซึ่งแทรกอยู่เพียง 2-3 เรื่องเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปชีวิตรักหนุ่มสาวในนิตยสาร จะพบมากในคอลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม คิดถึงคนรัก และเรื่องจริงจากผู้อ่าน ส่วนในคอลัมน์ทางระบายอารมณ์และผิวเมื่อยละเอียดใจจะมีแทรกอยู่เป็นส่วนน้อยเท่านั้น

ถ้าเปรียบเทียบการนำเสนอชีวิตรักหนุ่มสาว ในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม จะพบว่าชีวิตรักหนุ่มสาว ในนิตยสารจะมีลักษณะคล้ายกับที่นำเสนอในวิทยุ แต่จะไม่มีการนำเสนอเรื่องประเภทนี้ในโทรทัศน์ทั้งนี้เพราะรายการโทรทัศน์มุ่งเน้นนำเสนอแต่ชีวิตของคนที่มีครอบครัว

เท่านั้น ชีวิตรักของคนที่ยังไม่มีครอบครัวจึงไม่มีในรายการโทรทัศน์

ชีวิตรักนิสสาร

ชีวิตรักนิสสาร คือเรื่องราวเกี่ยวกับคู่ชีวิตและชีวิตคู่ที่แปลก

คู่ชีวิตแปลก แบ่งเป็น 2 แบบคือ

1. คู่รักแปลก เช่น ผู้ชายชอบผู้ชาย และผู้หญิงชอบผู้หญิง เป็นต้น
2. คู่สามีภรรยาแปลก เช่น ผัวหนุ่มเมียแก่ และคู่พิการ เป็นต้น

ชีวิตคู่แปลก แบ่งเป็น 2 แบบคือ

1. ชีวิตรักหนุ่มสาวแปลก
2. ชีวิตรักสามีภรรยาแปลก

จากการวิจัยพบว่าชีวิตรักนิสสารจะมีในโทรทัศน์และในนิตยสารดังต่อไปนี้คือ

โทรทัศน์

รายการโทรทัศน์ ผู้ดำเนินรายการต้องคัดเลือกแต่คู่ชีวิต และชีวิตคู่ที่น่าสนใจ
คุณดำรง นุชतालได้พูดถึงการคัดเลือกคู่มาออกรายการว่า

...ใช้เกณฑ์ที่ว่าอ่านแล้วเราพยากรณ์เรื่องราวไฉ่เรื่องอย่างนี้ ถ้าเอามาคุยคง
ซักกันได้สนุกสนาน สัมภาษณ์กันได้สนุกสนาน เพราะว่าบางคนเล่าเรื่องมาไม่มี
อะไรเลย เรื่องเรียบๆ ก็ไม่รู้จะเอามาซักมาคุยอะไร ต้องเข้าใจวิญญาณของ
คนจัดโทรทัศน์นะ ถ้านำเสนอไปมันเรียบๆรายการมันก็จะไม่มีคนดูและก็จะเจ๊ง
ไปโดยธรรมชาติ เราก็ต้องหาเรื่องที่แปลกๆ กว่าชาวบ้าน กว่าคู่อื่นๆทั่วไปนะ
ครับ... (ดำรง นุชताल, สัมภาษณ์)

เมื่อคัดเลือกแต่คู่ที่แปลก คู่สามีที่มาร่วมรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมจึงมีทั้ง คู่ชีวิตแปลกและชีวิตคู่แปลก ดังต่อไปนี้

ก. คู่ชีวิตแปลก ได้แก่ คู่สามีภรรยาแปลก ซึ่งมีลักษณะต่างๆกันดังต่อไปนี้คือ

1. คู่รักต่างวัย คือ คู่ที่สามีภรรยาอายุแตกต่างกันมาก ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ในรายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่สมมีคู่รักต่างวัย 2 ประเภทคือ

ก) สามีแก่ ภรรยาสาว ได้แก่

- เลี่ยม และ สมร เขียวเจริญ (พฤศจิกายน 2527) สามีอายุ 42 ปี ภรรยาอายุ 27 ปี
- ประดิษฐ์ และ จำรงค์ เลือปลา (กุมภาพันธ์ 2528) สามีอายุ 69 ปี ภรรยาอายุ 36 ปี
- ลำพูน และ สายทอง (กรกฎาคม 2528) สามีอายุ 84 ปี ภรรยาอายุ 54 ปี
- จำลิบเอก ณรงค์ และ ชลล ตันธิกุล (1 มิถุนายน 2530) สามีอายุ 51 ปี ภรรยาอายุ 33 ปี
- บุญส่ง และ เรือนมุล จิวชัย (6 กรกฎาคม 2530) สามีแก่กว่าภรรยา 14 ปี
- อำพันธ์ และ สุนทร ลาวเกษตร (4 เมษายน 2531) สามีแก่กว่าภรรยา 15 ปี

ข) สามีหนุ่ม ภรรยาแก่ มีเพียงคู่เดียวคือ เฉลิมพงษ์ พวงบุญ และ ประพนอม ศึกษากิจ (มีนาคม 2532) สามีอายุ 30 ปี ภรรยาอายุ 63 ปี

2. คู่รักต่างเชื้อชาติ คือคู่สามีภรรยาที่เป็นคนต่างเชื้อชาติกันได้แก่

- เคนและชม่อน เบนเนม่า (7 ตุลาคม 2528) สามีเป็นคนแคนาดา ภรรยาเป็นคนไทย
- รัสโก และเจสึยว (4 พฤศจิกายน 2528) สามีเป็นคนอเมริกัน ภรรยาเป็นคนไทย
- คี๋ย และ จิราภรณ์ แซ่ก๊ (5 พฤษภาคม 2529) สามีเป็นคนมาเลเซีย ภรรยาเป็นคนไทย
- อาเหม็ด มุฮะหมัด และ สุนิย์ อากรอรัญกิจ (กรกฎาคม 2529) สามีเป็นคนบังกลาเทศ ภรรยาเป็นคนไทย

3. คู่รักต่างศาสนา คือคู่สามีภรรยาที่เมื่อแต่งงานกันแล้ว สามีและภรรยายังคงนับถือศาสนาต่างกัน ได้แก่ อดุลย์ และ วนิดา ชัยฤกษ์ (5 พฤษภาคม 2529) สามีนับถือศาสนาพุทธ ภรรยา นับถือศาสนาคริสต์

4. คู่รักข้ามพรมแดน คือ คู่ที่สามีทำงานในตะวันออกกลางได้แก่

- ประจวบ และ ลาวัญย์ วงศ์วัฒนาวุธ (กรกฎาคม 2528) สามีทำงานสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเลส
- วิทยา และ ปารีฉัตร (กรกฎาคม 2529) สามีทำงานซาอุดีอาระเบีย

5. คู่รักบนดอย แบ่งได้ดังนี้คือ

ก) คู่ที่สามีและภรรยาเป็นชาวเขา คือ ว่างและ บัวจันทร์ แซ่ย่าง (มิถุนายน 2529) ทั้งคู่เป็นชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

ข) คู่ที่สามีเป็นชาวเขา คือ เขาและอมรรรัตน์ เลายัง (1 กันยายน 2529) สามีเป็นชาวเขายูบนดอยปุย ภรรยาเป็นคนเชียงใหม่

6. คู่พิการ แบ่งได้ดังนี้คือ

ก) พิกการทั้งคู่ ได้แก่

- ไพบูรย์ และ นงลักษณ์ (1 มิถุนายน 2530) เป็นโต้ทั้งคู่
- ประภักดิ์ และ สมปอง ปิตะรังสี (1 มิถุนายน 2530) เป็นโต้ทั้งคู่

ข) สามีหรือกรรยาพิการ ได้แก่

- วิจิตร และ พิมพา (พฤศจิกายน 2527) สามีเป็นโปลิโอ
- สุชาติ และ บุญมี ศรีสุระ (7 มีนาคม 2531) สามีเป็นโปลิโอ
- เศวตและจุก จันทร้งาม (7 มีนาคม 2531) กรรยาเป็นโปลิโอ
- ประชุมและถนอมศรี ศรีทองลา (7 มีนาคม 2531) สามีตาบอด
- คู่คนขับสามล้อ (ไม่ระบุชื่อ) (มิถุนายน 2528) กรรยาตาบอด

ข้างหนึ่ง

7. คู่ตำรวจ ลักษณะเด่นของคู่ตำรวจคือสามีจะเป็นคนเจ้าชู้ ตามคำโบราณว่ารถไฟ เรือเมล์ ลิเก ตำรวจ ผู้ชายที่มีอาชีพทั้ง 4 อย่างนี้จะมีกรรยามาก คู่ตำรวจที่มาออกรายการได้แก่

- รตต. สมศักดิ์ และ บุญสม วิจารณ์โกศลกิจ (กุมภาพันธ์ 2528)
- รตต. สมเดช และ วัลภา ตั้งจิตนุสรณ์ (มิถุนายน 2529)
- สิบตำรวจโท วิสัย และ ตึกตา วงศ์อินทร์ (6 ตุลาคม 2529)
- จ่าสิบตำรวจ กิตินล และ วันทนา พลเกษตร (6 ตุลาคม 2529)
- สิบตำรวจโท บัญญัติ และ มาลินี ทองอร่าม (พฤศจิกายน 2529)
- จ่าสิบตำรวจ กมล และ เอื้อมเดือน รอดทอง (2 กุมภาพันธ์ 2530)

8. คู่ทหารที่สมรสรวม ซึ่งพลเอก อาทิตย์ กำลังเอกจัดให้ ได้แก่

- จ่าสิบเอก สมศักดิ์ และ กัลยาพร เมฆสุวรรณ (3 มีนาคม 2529)
- สิบตรี สุริยัน และ วรรณภา ภูพาน (มิถุนายน 2529)

- สิทธิ สุธรินทร์ และ ทิพย์จันทร์ ปทุมศิลา (มิถุนายน 2529)

ข. ชีวิตคู่แปลก แบ่งได้ดังนี้คือ

1. ชีวิตรักหนุ่มสาวแปลก เป็นเรื่องราวชีวิตก่อนแต่งงานที่แปลกกว่าคู่อื่นเช่น
 - พบกันเพราะกางเกงในขาดหล่น ได้แก่คู่ของ ผจญ และสุภาพ (กรกฎาคม 2527)
 - พบกันด้วยคอลัมน์หาคู่สร้าง คู่สมได้แก่ คู่ของ ปราการ และ สุกัญญา (มิถุนายน 2529)
 - ตอนพบกันผู้ชายอธิบายว่าถ้าเป็นเนื้อคู่ขอให้ยกพระไม่ขึ้น ก็ยกพระไม่ขึ้นจริงๆ ได้แก่คู่ของ อภิเดช สิทธิหิรัญ และ ปรากฏทิพย์ ทรงมณี (6 กรกฎาคม 2529)
 - ผู้หญิงแอบรักเขาข้างเดียวถึง 10 ปีจึงได้แต่งงานกัน ได้แก่คู่ของ พันจ่าอากาศเอก ไวนจน์และเบญจมาศ มิ่งมงคล (2 มีนาคม 2530)
 - พบกัน 7 วัน ตัดสินใจอยู่ด้วยกันได้แก่ คู่ของ จรินทร์และอุบล อาหะหมัด (กันยายน 2531)
2. ชีวิตรักสามีภรรยาแปลก เช่น
 - สามีทดสอบความรักด้วยการให้ภรรยาล้างกันให้ ได้แก่คู่ของ ไพบูลย์ และ อัมพร (กันยายน 2527)
 - ถูกหวยเพราะสามีเตะ 3 ที ตบ 2 ทีกอก 23 และแพ้ท้องภรรยาอยากเล่นไพ่ ได้แก่คู่ของ ชนะเกียรติ และ วรจิต (7 มกราคม 2528)
 - ภรรยาเม็ดวงผีเสื้อยักษ์ คลอดลูก 8 คน ตาย 5 คน ได้แก่คู่ของ คนซบสามล้อ (มิถุนายน 2528)
 - หย่ากัน 30 ปีแล้วมาพบกันที่บ้านบางแค ได้แก่ คู่ของ ยิ่ง ประสิทธิ์ชัยและลมัย เพชรงาม (ธันวาคม 2528)
 - ภรรยาเวลาโกรธชอบหนีไปอยู่ที่อื่น แต่สามีก็ตามพบได้แก่คู่ของ นิศาลและ สายชล โกไพศาล (4 พฤษภาคม 2530)

- ชอบไม่เหมือนกันแต่อยู่ด้วยกันได้ ได้แก่ คู่ของบุญมี และ นางญา
นภาพล (5 ตุลาคม 2530)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์ได้นำเสนอทั้งคู่สามีภรรยา
แปลก ชีวิตรักหนุ่มสาวแปลก และชีวิตรักสามีภรรยาแปลก เหตุที่รายการโทรทัศน์คู่สร้าง คู่
สมนำเสนอชีวิตรักแปลกๆของคู่สามีภรรยา นั้น เพราะการนำเสนอชีวิตที่แปลกเป็นจุดเด่น
ของรายการ ทำให้รายการสนุกสนานและชวนติดตาม

นิตยสาร

ในนิตยสารจะมีชีวิตรักนิศดารใน 3 คอลัมน์คือ คอลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม
ผิวเมียละเหี่ยใจ และเรื่องจริงจากผู้อ่าน

การนำเสนอชีวิตที่แปลกในนิตยสารก็เพื่อให้นำอ่านขึ้น และชวนติดตามเช่น
เดียวกับรายการโทรทัศน์ ชีวิตรักนิศดารในนิตยสารสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

คอลัมน์หนุ่มจีบสาว สาวจีบหนุ่ม ชีวิตรักนิศดารจะมี 2 แบบคือคู่ชีวิตแปลก
และ ชีวิตคู่แปลก

ก. คู่ชีวิตแปลก ได้แก่ คู่รักแปลก ในคอลัมน์นี้จะนำเสนอคู่รักที่แปลก
คือเป็นคู่รักเพศเดียวกัน ซึ่งมี 2 แบบคือ

1. ผู้หญิงรักผู้หญิง เช่นเรื่อง สาวกับสาว (มิถุนายน 2530 : 18) ผู้เขียน
และเพื่อนผู้หญิงอยู่หอเดียวกันพบกันทุกวัน จนเกิดความรัก

2. ผู้ชายรักผู้ชาย เช่นเรื่อง หนุ่มจีบหนุ่ม (กันยายน 2527 : 14-15)
พบกันบนเรือแล้วไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสอง เพื่อนผู้ชายขอความรัก

ข. ชีวิตคู่แปลก ได้แก่ ชีวิตรักหนุ่มสาวแปลก เช่น

- เรื่อง ครูกับศิษย์ (กุมภาพันธ์ 2524 : 14) รักกันแต่ต้องเลิกกัน เพราะนัดพบกันที่สวนสามพราน และซื้อผ้าเช็ดหน้าให้ 7 ผืน
- เรื่อง ชอบเธอเพราะใช้ดินแทนมือ (พฤศจิกายน 2525 : 17) ชอบกันเพราะผู้หญิงเอาเท้าคีบจานขนมที่หล่นลงบนพื้น
- เรื่อง ผันเห็นงูแล้วจะเจอเนื้อคู่ (ธันวาคม 2528 : 27) กลางคืนผู้เขียนฝันเห็นงูเห่าแม่เบ๊ย พอตตอนเย็นพบ น. เขาเข้ามาคุยกับป่า ต่อมาเขามาช่วยผู้เขียนรดน้ำผัก คุยกันและรักกัน

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า คอลัมน์หนุ่มสาว สาวใจหนุ่ม จะนำเสนอแต่คู่รักหนุ่มสาวและชีวิตรักหนุ่มสาวที่แปลก ทั้งนี้เพราะคอลัมน์นี้มุ่งเน้นนำเสนอชีวิตรักหนุ่มสาว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจ จะเห็นว่าแตกต่างกัน

คอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจ ในคอลัมน์นี้จะมุ่งเน้นนำเสนอแต่ชีวิตคู่สามีภรรยาแปลก ความแปลก จะมีทั้งพฤติกรรมแปลกๆของสามีภรรยาเช่น เรื่องภรรยาเพี้ยน (กรกฎาคม 2524 : 70-71) ผู้เขียนเล่าถึงพฤติกรรมของภรรยาที่ชอบเข้าทรง และเรื่อง เฒ่าสะรุ่น (ตุลาคม 2524 : 74) ผู้เขียนเล่าถึงพฤติกรรมของสามีที่ชอบทำตัวเป็นวัยรุ่นซึ่งภรรยาขี้มเห็นหน้าทอง แล้วไปนั่งคุยกับคนที่ตลาดจรมลิมกลับมาทำงานตัดผมที่ร้าน

นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์แปลกๆในชีวิตครอบครัวเช่นเรื่อง เมียใจถึง (พฤศจิกายน 2524 : 73) เพื่อนภรรยาอยากมีลูกกับผู้เขียน ภรรยาอนุญาตแต่แม่ยายทักท้วงเป็นเหตุการณ์แปลกๆที่เกิดขึ้นในชีวิตครอบครัว

น่าสังเกตว่าเรื่องแปลกในคอลัมน์นี้จะ เน้นที่ชีวิตคู่สามีภรรยาซึ่งต่างกับคอลัมน์หนุ่มสาว สาวใจหนุ่มที่เน้นชีวิตรักหนุ่มสาว นอกจากนี้เรื่องชีวิตรักนิสดารจะมีใน 2 คอลัมน์ดังกล่าวแล้ว ยังพบได้ในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน คอลัมน์นี้จะนำเสนอทั้ง เรื่องที่เป็นชีวิตรักหนุ่มสาว และ ชีวิตคู่สามีภรรยา

คอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน ชีวิตรักนิศดารใจคอลัมน์นี้ มีทั้งคู่ชีวิตและชีวิตคู่ที่แปลก

ก. คู่ชีวิตแปลก สามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

1. คู่รักหนุ่มสาวแปลก คือมีการนำเสนอคู่รักร่วมเพศเช่นเดียวกับคอลัมน์หนุ่มสาว สาวจีบหนุ่ม ดังนี้คือ

ก) ผู้หญิงรักผู้หญิง เช่น เรื่อง เลสเบียนของนักเรียนพาณิชย์ (มีนาคม 2524 : 44-46) เป็นชีวิตรักของเลสเบียนที่อยู่กินกัน

ข) ผู้ชายรักผู้ชาย เช่น เรื่อง ความรักของเกย์ (มกราคม 2525 : 19 - 20) ผู้เขียนต้องกลายเป็นเกย์ เพราะอยู่หอเดียวกับเพื่อนที่มีนิสัยเช่นนี้ ก. และ พ. มาหลับนอนกับผู้เขียนและตามหึงหวงผู้หญิงที่มาชอบผู้เขียน

2. คู่สามีภรรยาแปลก เช่น

- ผู้เข้ากับเมียเช่า เช่น เรื่อง ผู้เช่าเมียเช่า (ตุลาคม 2525 : 69-70) ผู้เขียนไปขายตัวให้กับเกย์ที่พ่ทยาพบรักกับ ม. ซึ่งเป็นเมียเช่าและอยู่กินกัน

- พี่ชายกับน้องสาว และ พี่สาวกับน้องชาย เช่น เรื่อง สายเลือดเดียวกัน (เมษายน 2527 : 57-58) เรื่องแรก พ่อแม่ไม่อยู่พี่ชายข่มขืนน้องสาว จนต้องหนีมาอยู่กรุงเทพฯ เรื่องที่สอง พี่สาวพักอยู่ห้องเดียวกับน้องชายและได้เสียวกัน ปัจจุบันอยู่กินกันฉันสามีภรรยา

- ผู้หนุ่มเมียแก่ เช่น เรื่อง ขอภรรยาจากสามี (พฤษภาคม (บักซ์แรก) 2533 : 66-67) ผู้เขียนอายุ 51 ปีสามีอายุ 33 ปี สามีเก่าผู้เขียนเล่นการพนัน ไม่สนใจครอบครัว เขามาตามคือผู้เขียนจนสามีเข้าใจผิด ตอนหลังเขาขอผู้เขียนจากสามีเก่าแล้วมาอยู่ด้วยกัน

ข. ชีวิตคู่แปลก เป็นชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่ไม่เหมือนใคร เช่น

- ผู้ชายมีภรรยา 6 คนเช่นเรื่อง คนหลายเมีย (ธันวาคม 2526 : 19-21)
- ผู้หญิงมีสามีหลายคน เช่นเรื่อง หญิงสามผัว (กันยายน 2525 : 55-57) ผู้เขียนแต่งงาน 3 ครั้งและเรื่อง ลิขเทเลอร์เมืองไทย (มิถุนายน 2526 : 65-66) ผู้เขียนเสียตัวให้กับผู้ชายถึง 7 คนตอนนี้มีคนที่ 8 กำลังจะมาสู่ขอ
- ผู้หญิงมีสามี 2 คนและอยู่ด้วยกันสามคนผัวเมีย เช่นเรื่อง สามคนผัวเมีย (ตุลาคม 2525 : 69-70) ผู้เขียนแต่งงานตอนอายุ 15 ปีแต่สามีไม่ทำงานอะไร ผู้เขียนจึงเป็นหมอนวดหาเลี้ยงสามี ในที่สุดก็เลิกกัน ผู้เขียนพบนายพลวัย 58 ปีรับเลี้ยงเป็นเมียน้อย ชื้อบ้านให้อยู่ ต่อมาผู้เขียนพบพี่ตินเป็นช่างวัย 24 ปี รักพี่ตินและขออนุญาตนายพลอยู่กันสามคนผัวเมีย อยู่กับพี่ติน 5 วัน อยู่กับนายพล 2 วัน ชีวิตมีความสุขดี
- ผู้ชายมีภรรยา 2 คนลับนอนเตียงเดียวกัน เช่นเรื่อง หนีเสือปะจระเข้ (สิงหาคม 2529 : 34-35) ผู้เขียนอายุ 16 ปีมาเป็นคนใช้ นั่งอ่านหนังสือโป๊อยู่ในห้องนายผู้ชาย แล้วนายผู้ชายก็เข้ามาเล่าโลมและได้เสียกัน ต่อมานายหญิงจับได้ไล่ออกจากบ้าน ผู้เขียนไปอยู่กับยามที่เฝ้าหมู่บ้าน เขาบอกว่าเขาอยู่กับพี่สาว วันหนึ่งเขาปล้ำผู้เขียน แต่ผู้เขียนไม่ยอม พี่สาวเขาขอร้องให้ยอม ผู้เขียนจึงยอม ตอนหลังรู้ความจริงว่าคนที่เขาอ้างว่าเป็นพี่สาวนั้น ที่แท้คือภรรยาเขาเอง เธอยอมให้เขามิเมียน้อยเพราะเธอรักเขามาก ผู้เขียนต้องทนอยู่ในสภาพ สามคนผัวเมียลับนอนเตียงเดียวกัน
- เปลี่ยนผัวเปลี่ยนเมีย คือสามีภรรยา 2 คู่รักกันมากและแลกคู่นอนกัน เช่นเรื่อง เปลี่ยนเมีย สังคมไทยอุบาทว์อย่างนี้แล้วหรือ ? (มกราคม 2528 : 27-28) ผู้เขียนและสามีมีเพื่อนสนิทอยู่คนหนึ่ง เขามีภรรยาแล้ว รักกันมากจนสามารถแลกเปลี่ยนคู่นอนกันได้ สามีผู้เขียนกับภรรยาเขาอน่นอนด้วยกัน แต่ผู้เขียนไม่เคยยอมเสียตัวให้เพื่อนสามี ต่อมาภรรยาเพื่อนสามีท้องออกลูกมาเป็นผู้หญิง หน้าเหมือนสามีผู้เขียนมาก หลังจากนั้นไม่นานก็แลกคู่นอนกันอีก เพื่อนสามีขอนอนด้วย แต่ผู้เขียนไม่ยอม เขาตามใจและให้เวลาตัดสินใจ ผู้เขียนไม่รู้จะทำอย่างไรดี

ชีวิตรักนิสดารในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านนี้ จะนำเสนอทั้งชีวิตรักหนุ่มสาว และชีวิตคู่สามีภรรยา ซึ่งต่างจากคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจที่เน้นแต่ชีวิตคู่สามีภรรยา และคอลัมน์หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่มที่เน้นแต่ชีวิตรักหนุ่มสาว ชีวิตรักนิสดารที่นำเสนอในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านจะมีลักษณะเด่นอีกอย่างหนึ่งก็คือ จะเป็นชีวิตที่ดูเคร่งเครียดจริงจังกว่าที่นำเสนอ ในคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจ และหนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่ม นอกจากนี้การนำเสนอชีวิตรักนิสดารโดยเฉพาะชีวิตคู่สามีภรณานั้น เนื้อหาที่นำเสนอจะแตกต่างจากคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจอย่างเห็นได้ชัดกล่าวคือ ชีวิตคู่สามีภรรยาในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านจะมีเรื่องราวความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสามีหรือภรรยากับคนอื่นรวมอยู่ด้วย แต่ในคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคู่สามีภรรยาเท่านั้น แต่จะไม่มีเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ความแปลกในชีวิตครอบครัวจะเกี่ยวกับพฤติกรรมของคู่สามีภรรยาเอง ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาชีวิตรักนิสดารในคอลัมน์ผิวเมียละเหี่ยใจ ถ้าเปรียบเทียบกับรายการโทรทัศน์ก็จะพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน

ชีวิตรักนิสดารในนิตยสาร และโทรทัศน์นั้น เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะพบว่าในนิตยสารสามารถนำเสนอชีวิตรักนิสดารที่หลากหลายกว่าโทรทัศน์ ทั้งนี้เพราะมีคอลัมน์ถึง 3 คอลัมน์และแต่ละคอลัมน์ก็มุ่งเน้นต่างกัน หนุ่มจิบสาว สาวจิบหนุ่มเน้นชีวิตรักหนุ่มสาว ผิวเมียละเหี่ยใจ เน้นชีวิตคู่สามีภรรยา และเรื่องจริงจากผู้อ่านเน้นชีวิตทุกรูปแบบทั้งชีวิตรักหนุ่มสาวและคู่สามีภรรยา ดังนั้นจึงนำเสนอชีวิตนิสดารได้หลายแบบ หลายประเภท ส่วนรายการโทรทัศน์นั้น มุ่งเน้นเพียงอย่างเดียวคือ นำเสนอชีวิตคู่สามีภรรยา ดังนั้นชีวิตรักนิสดารจึงต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสามีภรรยาเท่านั้น

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพบว่า ชีวิตรักนิสดารจะมีเฉพาะในนิตยสาร และโทรทัศน์ดังกล่าวข้างต้น แต่จะไม่พบในรายการวิทยุ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ ประการแรก ผู้วิจัยเก็บตัวอย่างมาน้อยเกินไปจึงไม่พบชีวิตรักนิสดารในข้อมูลที่นำมาศึกษา ประการที่ 2 รายการวิทยุเป็นรายการที่มุ่งให้สาระความรู้เกี่ยวกับชีวิตคู่แก่ผู้ฟังเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาชีวิต ดังนั้นจึงไม่มีการนำเสนอชีวิตรักนิสดารในรายการวิทยุ เพราะชีวิตรักนิสดารจะเป็นเรื่องที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิงมากกว่าให้สาระความรู้

ชีวิตранත

ชีวิตранත คือเรื่องราวชีวิตของคนที่มีแต่ความผิดหวัง สูญเสีย ผู้เขียนจะพูดถึง ความพลั้งพลาดในชีวิต ความอับจนชั้นแค่น ความสูญเสีย และการถูกข่มเหงรังแก

ชีวิตранතจะพบได้ในสื่อวิทยุ และสื่อเนตยสารดังนี้คือ

วิทยุ

ชีวิตранතในรายการวิทยุ ได้แก่ เรื่องชีวิตที่พลั้งพลาด และสูญเสียของผู้เขียน เช่นพ่อติดหนี้ผู้มีอิทธิพล ผู้เขียนต้องขายตัวใช้หนี้ ต่อมาเป็นเมียเก็บเสีย เสียทั้ง และมารักกับผู้ชายคนหนึ่งที่มีภรรยาแล้ว ภรรยาเขาแค้นมายิงจนบาดเจ็บสาหัส ตอนนี่วางเป็นแม่ชี

เนตยสาร

ชีวิตранතจะพบแต่เฉพาะในคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่าน ซึ่งมีลักษณะต่างๆ ดังนี้คือ

ก. **ผิดพลาดในชีวิต** ผู้เขียนทำความผิดร้ายแรงจนทำให้คนที่รักต้องเสียชีวิต เช่น

1. ทำให้พ่อตาย ดังในเรื่อง ดินฆ่าพ่อ (พฤศจิกายน (ปีหลัง) 2533 : 67-68) ผู้เขียนถูกทอดทิ้งไว้ที่กองขยะตั้งแต่แรกเกิด แต่มีชายแก่ชาวนิการเก็บมาเลี้ยง พ่อผู้เขียนโตขึ้น พ่อไปส่งที่โรงเรียน ผู้เขียนก็อายุเพื่อน และบอกห้ามไม่ให้ไปส่งอีก เมื่อผู้เขียนแต่งงานไปก็ลืมพ่อ พ่อรู้ว่าลูกผู้เขียนอยู่ที่โรงเรียน พ่อก็ไปพูดคุยด้วย แต่แม่สามีไม่ชอบ ปล่อยให้ผู้เขียนส่งคนไปทำร้ายพ่อ ผู้เขียนทำตาม พวกนั้นทำรุนแรงจนพ่อตาย ผู้เขียนสำนึกผิด

2. ทำให้พี่สะใภ้ตาย ดังในเรื่อง ชายใจบาป (ตุลาคม (ปีแรก) 2533 : 33-34) ผู้เขียนหลงรักพี่สะใภ้ พอพี่ชายไปต่างประเทศ ผู้เขียนก็ข่มขืนเธอจน

เธอคลอดลูกสาว หลังจากนั้น 1 เดือน เธอก็ฆ่าตัวตาย

ข. ความอับจนข้นแค้น มีดังนี้คือ

1. ชีวิตลำบากยากจน เป็นหนี้เป็นสิน เช่นเรื่อง พยาบาลกับคนขับแท็กซี่ (เมษายน 2532 : 26-27) ผู้เขียนเป็นพยาบาล ตัวคนเดียว ทำแพลง ทำงานไม่ได้ เจ้าหนี้มาทวงหนี้ เจ้าของหอพักจะไล่ ไปอยู่บ้านเพื่อน ไม่มีเงินจ่ายค่าแท็กซี่ 80 บาทแท็กซี่ใจดี ไม่เก็บเงิน ตอนนี้ผู้เขียนกำลังหางานทำอยู่

2. ชีวิตลำบากยากจน จึงต้องตัดสินใจเป็นหมอนวด เช่นเรื่อง ชีวิตอาภัพ ของลูกกำพร้า (มกราคม 2529 : 72-73) ตอนเด็กๆ ย่าเกลียดผู้เขียนมากให้แม่ตีผู้เขียน ผู้เขียนออกไปเล่นกับเพื่อน นัดลมที่บ้านหาย แม่ก็เขียน พักเตะ ผู้เขียนจึงหนีตามผู้ชาย แต่สามีไม่ทำมาหากิน ผู้เขียนลำบากมากจึงตัดสินใจเป็นหมอนวด

ค. ความสูญเสีย ได้แก่ ความสูญเสียอิสรภาพ เช่น

1. ตีตกเพราะถูกป้ายความผิด เช่นเรื่อง ชีวิตเหมือนจริงเหมือนฝัน (กุมภาพันธ์ 2529 : 73-75 และมีนาคม 2529 : 71-73) ผู้เขียนฐานะยากจน มีแม่คนเดียว นายทหารรับเลี้ยงอยู่บ้านทำนช่วยทำงานบ้านทุกอย่าง ต่อมาพบรักกับสาวบ้านข้างเคียงชื่อป๋ม เป็นลูกเศรษฐี ผู้เขียนรักเธอแต่ฐานะต่างกันมาก จึงตั้งหน้าทำมาหากิน แต่แล้วพ่อเธอก็ล้มละลาย เธอหายสาบสูญ ผู้เขียนถูกป้ายความผิดข้อหาฆ่าคนตาย (คนที่ขัดผลประโยชน์กับพ่อเธอ) ตอนนี้อยู่ในคุก

2. ตีตกเพราะแก้แค้นแทนภรรยา เช่นเรื่อง เรื่องจากคุก (มิถุนายน 2529 : 30-32) ผู้เขียนมีอาชีพขับรถสิบล้อ แต่งงานกับแก้ว แต่แล้วแก้วถูกข่มขืนแล้วฆ่า ผู้เขียนรู้ว่า เป็นฝีมือไอ้แดงและไอ้ชาติ จึงไปที่บ้านพักและยิงด้วย .38 ตายทั้งคู่ ผู้เขียนถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

3. ตัดคุกเพราะฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา เช่นเรื่อง ผู้สูญเสีย (กรกฎาคม 2531 : 68-69) ผู้เขียนรักกับ ท. พาเธอไปเที่ยวงานลอยกระทง ขากลับถูกรุมทำร้าย ท. ถูกยิงตาย ส่วนผู้เขียนตัดคุกเพราะตีหัวพวกนักเลงตายโดยไม่เจตนา

ง. ถูกข่มเหงรังแก เช่นเรื่อง เธอเป็นเพียงโรงงานผลิตลูก (ตุลาคม 2530 : 61-62) อ. เขาชอบผู้เขียน แต่แม่เขาไม่ชอบ จะให้เขาแต่งงานกับผู้หญิงอื่น อ. ขวนผู้เขียนหนีไปอยู่บ้านอาเขา ผู้เขียนไม่ยอม เขาจึงให้ ป. ลูกพี่ลูกน้องของเขาหลอกผู้เขียนมาที่บ้าน จากนั้นก็ขังผู้เขียน 3 วัน และในที่สุด ผู้เขียนก็ตกเป็นของเขา เขาให้ผู้เขียนแต่งงานกับ ป. ส่วนเขาแต่งงานกับผู้หญิงคนนั้น พอผู้เขียนมีลูก เขาก็เอาไปเลี้ยง ผู้เขียนไม่มีสิทธิแต่ต้องลูกเลย

ชีวิตранตดในนิตยสารจะมีเฉพาะคอลัมน์เรื่องจริงจากผู้อ่านดังกล่าวข้างต้น แต่ไม่พบในคอลัมน์อื่น เพราะเรื่องจริงจากผู้อ่านเป็นคอลัมน์ที่น่าเสนอเรื่องจริงทุกรูปแบบ ทุกประเภทไม่มุ่งเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนคอลัมน์อื่น จะเน้นเฉพาะชีวิตรักและชีวิตครอบครัว

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาพบว่า ชีวิตранตดจะมีในนิตยสาร และในวิทยุเท่านั้น แต่จะไม่มีในโทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์จะนำเสนอแต่ชีวิตคู่สามีภรรยาที่แปลกซึ่งให้ความสนุกสนานแก่ผู้ชม ดังนั้นจึงไม่มีชีวิตранตดนำเสนอในรายการโทรทัศน์

สื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมนอกจากนำเสนอชีวิตครอบครัว ชีวิตรักหนุ่มสาว ชีวิตรักนิสิต และชีวิตранตด แล้ว ยังพบว่ามีกรนำเสนอชีวิตการทำงานและปัญหาสังคมด้วย ซึ่งชีวิตการทำงานจะมีน้อยมากในวิทยุและนิตยสาร ส่วนปัญหาสังคมจะพบได้เฉพาะในนิตยสารคอลัมน์สังคมนิการซึ่งผู้เขียนเล่าถึงการถูกหลอกหลวงเอารัดเอาเปรียบ อย่างไรก็ตามเนื้อหาประเภทชีวิตการทำงานและปัญหาสังคมนั้น นับว่ามีเป็นส่วนน้อย เมื่อเทียบกับชีวิตรักชีวิตครอบครัว

กล่าวโดยสรุป ลักษณะชีวิตจริงที่น่าเสนอในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมคือชีวิตรักชีวิตครอบครัว เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องประเภทนี้ ชีวิตรักชีวิตครอบครัวเป็นเรื่องที่ทำให้คู่สร้าง คู่สมติดตามสื่อมวลชนไทย คนส่วนใหญ่มักจะชอบรู้เรื่องชีวิตรักชีวิตครอบครัวของคนอื่น เหตุผลก็คือเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องส่วนตัวที่เป็นความลับในครอบครัว ไม่ค่อยเปิดเผยกันเมื่อสื่อมวลชนหยิบยกประเด็นเหล่านี้มาเสนอจึงตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของคน ยิ่งไปกว่านั้นการนำเสนอชีวิตจริงทางสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมผู้ทำการสื่อสารมวลชนได้ใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเสนอเพื่อดึงดูดใจผู้รับสาร เช่นนำเสนอในลักษณะเกมส์โชว์ในรายการโทรทัศน์ ละครสลับการสนทนาในรายการวิทยุ และ เรื่องเล่าโดยมีภาพประกอบในนิตยสารทำให้เรื่องน่าติดตามและคนสนใจรับชม รับฟังและอ่านมากขึ้น นอกจากนี้เรื่องราวชีวิตรักชีวิตครอบครัวยังเป็นเรื่องใกล้ตัว ทุกคนที่เปิดรับเรื่องราวชีวิตเหล่านี้จะสามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะในการรู้หนังสือมากนัก ผู้รับสารจึงมีหลายกลุ่มตั้งแต่ชนชั้นล่างขึ้นไป สามารถรับรู้และเข้าใจเรื่องราวชีวิตที่สื่อมวลชนนำเสนอด้วยเหตุผลต่างๆนี้เองจึงทำให้สื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายและอยู่ในตลาดสื่อมวลชนมาเป็นเวลานาน

การนำเสนอชีวิตรัก ชีวิตครอบครัวทางสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม ทำให้เกิดผลดีต่อผู้ผลิต กล่าวคือ เป็นเรื่องที่คนนิยมกันอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้การนำเสนอชีวิตรักชีวิตครอบครัวยังมีประโยชน์ต่อผู้รับสารในแง่การเรียนรู้ทางสังคม ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของอัลเบิร์ต แบนดูรา และวอลเตอร์ มิเชล ซึ่งกล่าวว่า การเรียนรู้ทางสังคมเป็นการเลียนแบบ โดยสังเกตจากพฤติกรรมของคนอื่นในสังคม ชีวิตของคนในสังคมที่น่าเสนอในคู่สร้าง คู่สม เปรียบเหมือนตัวแบบพฤติกรรม ผู้รับสารจะเลียนแบบพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสุขสมหวัง และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความล้มเหลวในชีวิต คู่สร้าง คู่สม ได้นำเสนอแบบอย่างของชีวิตชี้แนะแนวทาง และให้การเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตโดยอ้อม ดังนั้นผู้รับสารจึงน่าจะได้รับการเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมที่ปรากฏในสื่อมวลชนไปบ้าง ซึ่งก็คือการเรียนรู้ทางสังคมผ่านสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สม

การเรียนรู้ทางสังคมผ่านทางสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมนั้น ถือว่าเป็นกำไรชีวิตของผู้รับสาร ประสบการณ์บางอย่างของผู้เขียน บางครั้งต้องแลกด้วยเลือดและน้ำตา แต่ผู้รับสารสามารถรู้เท่าทันชีวิต และ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความพหิงพลาดและสูญเสียได้ โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย เพียงเปิดรับเรื่องราวชีวิตที่นำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน คู่สร้าง คู่สมเท่านั้น การเปิดรับเรื่องราวชีวิตทางสื่อมวลชนมีทั้งที่ต้องใช้ทักษะในการรู้หนังสือ และไม่ต้องใช้ทักษะในการรู้หนังสือ ถ้ารับชมและรับฟังจากรายการโทรทัศน์และรายการวิทยุ ผู้รับสารก็ไม่จำเป็นต้องรู้หนังสือ แต่ถ้าอ่านในนิตยสารผู้รับสารก็จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากการรู้หนังสือทำความเข้าใจเรื่องราวเหล่านี้ ด้วยเหตุที่ผู้รับสารจากสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมสามารถเปิดรับสารได้ด้วยการชม การฟังและการอ่าน ดังนั้นเนื้อหาชีวิตจริงในสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมจึงน่าจะเข้าถึงคนได้ทุกกลุ่มในทุกสังคม และมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทางสังคมของบุคคลได้อย่างทั่วถึงด้วย นอกจากผลกระทบในแง่การเรียนรู้ทางสังคมดังกล่าวข้างต้นแล้ว การนำเสนอลักษณะชีวิตจริงทางสื่อมวลชนคู่สร้าง คู่สมยังมีผลกระทบในแง่อื่นอีก ซึ่งจะกล่าวในบทต่อไป